BIBLIOTECA CENTRALĂ A ASOCIAȚIUNII „ASTRA" SIBIU

ANUL 1. No. 25 — 8 pagini 3 lei — Duminecă 21 Martie 1937

GRATUIT

Buna Vestire

ZIAR LIBER DE LUPTA ȘI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Ultima infamie a stângei

Stânga românească s'a dovedit în acești patru ani de guvernare liberală de o dublă lașitate.

Pe de o parte un absenteism opoziționist complect.

De îndată ce i se trecea pe dinainte iluzia rotativei, partidul internațional-țărănist, dispărea de pe banca opoziției și găsea că guvernul liberal nu e chiar așa de primejdios.

Când însă iluzia dispărea, marșurile țărănești asupra Capitalei se reluau, cu iuțeala cu care erau contramandate la un simplu gest de aiurea.

Dacă lașitatea No. 1 a partidului internațional-țărănist era comică, lașitatea No. 2 capătă accente tragice.

Era vorba aci de o cerșeală ignobilă la toate porțile streinătăței. Am avut de curând un proces public pe tema unui incident funerar.

S'a reînviat atunci termenul de «capitulații», și s'a stabilit cu unanimitatea benevolă a țărei că nu mai ne găsim sub regimul de servitute națională al divanurilor ad-hoc.

Dar ce capitulație mai crâncenă de neam, decât să te duci la Paris și Londra să cerșești puterea, — să ceri mai ales această putere în semnul Moscovei care fără Dr. Lupu și, Canalia cu blazon ar fi pierdută pe malurile Danubiului?!...

Expresia acestei duble lașități se concentrează în cartelul de front popular format în vederea alegerilor comunale dela 16 Aprilie.

Dr. Lupu — Titel Petrescu — Griguță Filipescu-Bacău!

Câte nume proprii atâtea abdicări.

Un om culat în propriul lui partid și reîncercând să-și refacă autoritatea printr'un șah la înșiși conducătorii acestui partid, — oameni care în persoana unui Ion Mihalache și N. Costăchescu sânt cel puțin cinstiți — sau tineretul acestui partid care e cel puțin mai inteligent ca tribunul dela Arsura.

Titel Petrescu! Veșnicul anonim al politicii de suburbie despre al cărui partid se spune de mult că ar figura undeva în statele de plată ale Ministerului Muncei, — acest mare specialist în democrație, care în interviewul lui electoral găsește că cinstea e regimul normal al democrației, când orice știutor de carte îi poate da liste întregi de primari, — nu numai la noi, dar până și în Statele Unite, — care au scos la mezat primăriile și afacerile publice ale urbei lor, înfundând în cele din urmă pușcăria.

Iar ca să întărească frontul democrat, coaliția cu Griguță Filipescu-Bacău, șef de partid care însuși se intitulează conservator!

Ce mascaradă mai poate fi și asta, dacă nu o manevră iudeo-comunistă? Manevra are antecedente vechi. Alegerile comunale din Spania premergătoare demiterei lui Alcala Zamora și efectuarea frontului popular francez premergătoare venirei lui Blum.

Dar mai presus de orice, moțiunea votată la Congresul Internațional din Moscova, în August 1935, prin care se dă cuvânt de ordine tovarășilor din toată lumea să «dea tot sprijinul lor PARTIDELOR DE STANGA, PUTANDU-SE CHIAR INCADRA IN ELE PANA LA NOI DISPOZITIUNI».

«IAR ACOLO UNDE NU EXISTA INCA, REALIZAREA FRONTULUI POPULAR ANTIFASCIST LA CARE PARTIDELE COMUNISTE RESPECTIVE VOR TREBUI SA DEA INTREAGA LOR COLABORARE, CA REGIMUL CAPITALIST BURGHEZ SA FIE CAT MAI UȘOR NIMICIT».

Lozinca Moscovei, purtată de Dr. Lupu, paralel cu ebrietatea sa la Paris, în sala Buffalo, dă azi naștere frontului popular municipal, ca un balon de încercare pentru frontul popular de mâine.

Trei oameni mici.

Și o mare infamie.

Dragoș Protopopescu

Biserica Sf. Elefterie din Capitală care se află în construcție.

Idila dintre afaceriști

In ședința de ieri a Senatului d. Păușești a făcut o interpelare asupra fraudelor fiscale ale societății LOMAȘ, care a uluit pe toți senatorii.

Fraudele de sute de milioane pe care bunăvoința mai mult decât suspectă a ministrului de finanțe d. Madgearu le-a trasformat într'o amendă neînsemnată și — ni se pare — neexecutată, au arătat până la ce grad de corupție și de servilism interesat s'au coborât oamenii noștri politici și funcționărimea noastră.

Când însă d. Pausești a propus, în aplauzele Senatului, instituirea unei anchete parlamentare, subsecretarii de stat dela finanțe și dela domenii d. Alimăneșteanu și Moșoiu, s'au opus cu energie, propunând în loc o anchetă administrativă, cu aceiași funcționari care de 10 ani de zile se dovedesc a fi în slujba defraudatorilor evreo-maghiari și a marelui lor patron dela Paris, bancherul evreo-ungar *Finaly* director general al Băncii *de Paris et des pays bas* și — din când în când — dictator al politicei în Europa Centrală...

Această opoziție a guvernului la o anchetă menită să facă lumină asupra operațiilor suspecte ale d-lui Madgearu reamintește atitudinea partidului liberal în afacerea Skoda în care a făcut totul pentru ca să-l scape și pe politicianul greco-armean și pe tovarășii lui.

Odată mai mult viața politică românească apare ca o comedie scrisă și jucată într'o dulce complicitate de către cele două mari partide de guvernământ.

Dar dacă *rotativa intereselor* funcționează, noi știm că *rotativa guvernării* nu va mai funcționa și că această idilă între tovarășii de faceri își va vedea în curând sfârșitul.

Vestitor

Cea mai grea robie

După studenți a venit rândul profesorilor... Era de așteptat: aceștia n'au apărat la timp pe studenți și lăsându-i în ghiara politiciană, a venit timpul când această ghiară a vrut să cuprindă mai mult. A fost răsucit ușor, cu o umbră de mână, — de mână forte! — gâtul firav al studentului.

•

Așa se resolvă la noi o «problemă» a tineretului, o «criză a generațiilor» (oh! oh!) în anul de apocalips, în anul nefericit pe care-l trăim. Să recunoaștem că pedagogia, care este medicina cea mai delicată, a lucrului efectiv, nu pare să fi progresat prea mult: tratăm sufletul, cu circulări... de hârtie. Spiritului — îi administrăm chinina amară și lâncedă a biurocrației, a rutinei, toată platitudinea tâmpă și oarbă de care suntem capabili.

Asta e tot. E tot ce s'a făcut — tot ce s'a putut face azi...

Și acum eu evit să mă întreb ce fac studenții în colțurile unde au fost goniți... Nu știu nici — sau cel puțin nu vreau să știu — ce-și spun părinții acestor studenți, ce gândesc bătrânii și tinerii la un loc în serile chinuite de acasă și mai ales asigur censura că nu mă gândesc să analizez îndelung febra care se ridica azi pretutindeni, prin sate, în orașe, la țară... Nu, acesta ar fi un subiect de meditații care m'ar durea prea mult, chiar dacă n'ar fi incompatibil desigur cu măsurile de ordine care asigură toată prosperitatea și fericirile noastre de azi.

Dar dacă toate lucrurile astea, toate aceste întrebări le las în mine să zacă pentru un timp — am totuș voe să strig, chiar în ziua de azi, că țara asta este pe mâini de cismari, că obscuri cârpaci au început să pună petece la istoria unui neam care ar fi vrut un mai glorios destin!

România este astăzi lovită în creerul ei cel mai fertil, în inima ei cea mai tânără — care nu mai are dreptul să bată. România — ceeace merită numele ăsta dintr'o țară aproape fără identitate — țipă acum într'un pustiu cu desperate ecouri și caută o scăpare pe care azi cel puțin n'a putut s'o găsească.

Dar că d. Sassu sau Tațu sau Matu, oameni cu gușe și cu șaizeci de ani în inteligența lor dela început cumpătată, nu simt din toată inerția asta nimic — cum ați vrea să mă mire?

Ziua de azi nu e pentru ei, oamenii ăștia n'au pasiunea vârtejului — ei merg în istorie cu tramvaiul... Să-l lăsăm la depou — mi se pare că au ajuns demult!

Dar ce-au făcut profesorii universitari pentru apărarea inimilor tinere, pentru apărarea elanului, a spiritului? Ce ochi au deschis ei în fața unor perspective de azur și flori — pe care, doar, au fost chemați să le vadă! Da, da, — ce-au făcut, ce au făcut profesorii ăștia universitari, — de cari ți-e milă acum până la lacrimi — și care strigă azi lamentabil după bietele lor libertăți, însfârșit confiscate!

Sunt foarte puțini pe cari vreau să-i scot din grămadă. Mai întâi universitarii național-creștini — în fruntea lor, A. C. Cuza, Goga, George Cuza — apoi Istrate Micescu, Manoilescu desigur, George Brătianu îmi pare și, totdeauna tânăr, Giurescu... Dacă uit unul sau doi, să mă ierte — a!, Dragoș Protopopescu, și el... — dar cred că aici sunt toți! Sunt singurii cari au ținut tare, în mână, dela început, peste universitățile noastre, o torță emoționantă de spirit îndoliat.

Dar ăilalți? Cine sunt? Ce-au făcut? Cum sunt!

V'am spus odată, — nu mai repet... Am inventariat aici, ca un document sfâșietor al vremii, toată «cireada» acestor cărturari perimați.

I-am văzut pe toți mergând cu spinarea la soare, i-am surprins așa cum sunt cu burți, cu cioc și cocoașe, cu ceai de tei și idealuri de copiști... Ăștia au bătut din palme — e singurul lor entusiasm — când studenții au fost oprimați! Ei au pregătit robia spirituală de azi. Cea mai grea! Și credeți atunci că li s'ar cuveni libertate? Eu nu cred. Să-i ia dracu, pe toți! Ei ne-au adus aici...

TOMA VLADESCU

Masa de operații

DR. LUPU DEMASCAT

Adevărul — oficiosul d-rului Lupu — publică în numărul său de eri un articol intitulat: Dr. Lupu și alegerile comunale. Se vorbește acolo de aziluri pentru săraci și alte înfăptuiri care amenință Capitala dacă ea se frige cu Tribunul dela Arsura la alegerile comunale din ziua de 16 April.

Dedesuptul articolului, la rubrica obișnuită intitulată: Note, citim imediat, un prim antrefilet:

Un expert străin al pivnițelor va vizita pivnițele noastre.

In subsol stăm mai bine, (sic).

— Mucalit om, și autorul Notelor acestora!

DR. PAUN IN VERVA

Instrucția cazului medicului avortor Teodor Păun a luat o întorsătură senzațională. In ultima instanță dr. Păun a declarat că de vină nu este deloc el, ci acorul Păun.

TRAZNAI!

Un cititor de stânga adunător al acestor Mese de Operații mă întreabă — în urma erudiției etalate în recentele mele note — dacă era gripă pe vremea Dacilor sau Mihai Viteazul a putut avea oreion, pe când era copil.

Nu știu dacă a avut sau nu oreion, dar știu cu siguranță că cititorul meu e într'o ureche!...

LIMBRICUL CU LAVALIERA

La apelul făcut de dr. Lupu — în declarațiile sale electorale — pentru construirea unor aziluri pentru săraci, Titel Petrescu zis și limbricul cu lavalieră, al comunismului, a oferit imediat pentru cauză un împrumut de 1.000.000 lei cu camătă.

DESPRE PINGUINI

In Capitală, printre alte minunății, s'a rătăcit un pinguin. După cum citiți în pag. II-a, la «Cuiburi de lumină», pinguinul acesta e zămislit de o mătușe, e sfrijit, cu bube în cap și-l bat toți.

Intr'o zi nefericitul pinguin a sărit, mitâc-soltâc, scările redacției noastre. A venit înarmat cu o provocare la duel. Unu dintre directorii noștri, d. Dragoș Protopopescu, iute ca acceleratul, l-a călcat. Evident s'a întâmplat ceva.

Foarte indiferent, d. Dragoș Protopopescu a întrebat pe d. Toma Vlădescu:

— «Cine a țipat, Tomiță dragă?»

DOCTORUL FARA VOE

GROSZ, ESCROCUL-TANC...

de **NICOLAE BOGDAN**

Peste furnicăraia de mici potlogării și găinării zilnice cari se străduesc să capteze atențiunea publicului prin coloanele presei de scandal, se ridică din când în când silueta de tanc monstruos a escrocului IMRE GROS-CAGERO. Dar răufăcătorul acesta ce în bagajul de noțiuni a sufletului nostru popular a reușit să se identifice cu însăși *tâlhăria*, nu mai impresionează pe nimeni. Trecutul lui de proxenet hidos ca o gorilă, «*cariera*» lui de vampir, ce depășește în neverosimil și fantastic până și puterea imaginativă a creatorilor de basme, pare că s'au uitat cu desăvârșire. Odiseia lui cu fuga din țară și cu poprеala dela Viena, par de asemeni fapte lipsite de orice interes. Deși acesta este episodul cel mai savuros al aventurii, findcă el subliniază pe un plan transcendental și universal proverbiala toleranță a ciocoilor de la Dunăre: Hoțul a fost scos aproape cu dinții din beciurile infecte ale pușcăriilor vieneze, spre a i se da din nou posibilitatea să se desvolte în libertate în România.

Recunoscător și măsurat în gesturi precum îl știm, escrocul a ținut să ne dovedească — a sa *manière* — că apreciază la justa ei valoare clasica noastră admirație pentru tâlharii ovrei de marcă: și-a reînceput din nou pungășeștile operații. Natural, nederanjat de nimeni. Și la urma urmii pe bună dreptate: căci la ce bun să ne desmințim niște tradiții abea înfiripate?

E foarte adevărat că — paralel cu aceasta — procesul lui IMRE GROSZ se judecă la una din numeroasele secțiuni ale tribunalului Ilfov. Dar atmosfera de totală indiferență în care se desfășoară desbaterile, constitue un indiciu prea suficient că până la sfârșit lucrurile se vor aranja după tipic. Lăncile imateriale ale Justiției nu vor răsbi prin carapacea de osânză a hidosului jidov maghiar. GROSZ va scăpa cu câteva emoții tari, cu o diminuare momentană a activului și cu un motiv în plus de a se impune în stima și considerația consângenilor săi, FAȚA DE CARI EL TRECE DREPT UN FEL DE EROU NAȚIONAL!

Abordând acum faptul și pe laturea lui serioasă și dramatică, trebue să recunoaștem că această pasivitate față de escrocheria jidovească, a societății românești, este profund îngrijorătoare. Tot noi trebue să ne întoarcem însă și să aducem o corectare: păcatul acestei pasivități apasă numai asupra pojghiței băltărețe a protipendadei noastre blazate și decadente. Massa globală a națiunii, forțele obscure, anonime și creatoare ale românismului, sunt complet străine — sufletește — de toate aceste oribile murdării.

(Continuare în pagina III-a)

Cele două Țări

Am recunoscut întotdeauna în politicianism o plagă socială, în politician o bestie.

Nici-o lumină nu-i stăpânește. Nici-un «demeiu» al lor nu poate fi adevărat, cuprins de voluptatea unei credințe, înlăuntrul căreia să te naști permanent.

Așa sunt premurile. Așa vor să fie astăzi. Priviți, domnilor, în jurul dvs. Ce mai recunoașteți din cucernicia trecută a bătrânilor? Ce mai recunoașteți din peisagiul lor sufletesc?

Nimic.

Sunt adormite toate virtuțile neamului în «civilizația» curentă a premurilor.

S'a «civilizat» totul. Mintea, tradiția, calendarul. S'a «civilizat» și sufletul.

Nu ne mai recunoaștem.

Și există oamenii ăștia, ca niște fantome moderne. Circulă eleganți pe bulevarde și în politică. In cutură și peste împărății.

Sunt domnii democrați. Îi cunoașteți? Sunt peste tot aceiași; în Rusia sau în Franța, ca și în România.

Țara asta este a lor. O stăpânesc. Vorbesc despre ea la consilii internaționale, o blagoslovesc când pot și când au pentru ce.

Astăzi sunt în amurg.

Dar mai recunoaștem tot astăzi o lume nouă. Nu o generație domnilor. Nu o unitate socială, pentrucă «generația» este determinată și «administrată» de boeri, de intelectuali. Ci, după cum am spus, o lume întreagă de tineri cari își simt țara și îi trăesc realitatea ei viforos în sufletele lor. Acolo este adevărata Țară. Acolo trebue să fie. In nădejdea și dragostea lor.

Hotarele acestei țări, nu sunt bătute de vânturi, nu pot fi atinse de tărnăcoape.

Cele două țări: țara dinlăuntrul și țara din afară.

Țara dinlăuntru este a noastră. Țara din afară este a ciocoilor: este țara hotarelor fără nădejdi, a hotarelor de piatră și săgeți.

Și văd ridicându-se pe fruntea neamului aurori și aurările ei desprinzându-se în focul curățeniei.

Atunci — și nu departe — legendele reînviate se vor regăsi pe plaiu și în vâlfoarea ființei.

Și vor începe așa legendele: «Au fost... și spuneau tată-ne».

Din cele trecute vor rămâne... Ce va rămâne?

Probabil vre-o poveste tristă.

Gabriel Bălănescu

Insemnări depe front

POIANA CU PINI

de **NECULAI TOTU**

Cum merge soldatul cu frâul calului dus după mână, fără grabă, pe pământul roșiatic nisipos, sub soarele arzător, — am impresia că văd Sahara cu beduinii legați la cap, ce se pierd în nepătrunsul mister al pustiului. Marin și-a înfășurat fularul colorat împrejurul capului și cu pătura în spate seamănă de minune cu un maur. Îi place acest lucru și-l încântă. Cine știe ce visează sufletul lui, unde plutește imaginația lui. Noi îi spunem în glumă «Moras» (maur).

Rostul zilei ni-l petrecem împreună spunând istorii. Îndrăcita de artilerie inamică și-a pus în gând să dărâme casa depe coamă, dar bate fără folos. Obuzele cad lângă ea aproape de tot, dar nu nimeresc. Înăuntru este preotul catolic cu postul de ajutor pentru răniți. Nu au pățit nimic. «Nea Ilie» aduce preotul și ni-l prezintă. Am fost prieteni cu dânsul până la plecare. E un om superior.

Seara ni se dă ordin de plecare. Compania în formație o ia înapoi pe unde am venit. Pe coama unui deal, aproape de Boadila del Monte, ne oprim. Ne desfășurăm și avem ordin să ne facem tranșee și măști. Tot frontul face o retragere strategică sub protecția companiei noastre.

Cu castroanele în care mâncăm, Marin și cu mine ne facem o mască. Moța și caporalul sunt alături. Aducem și ceva paie. Între timp pe șosea se scurg companiile Banderei noastre și Maurii. Aceștia luptă totdeauna împreună cu Tercio. Există între ei și noi o obișnuință de a lupta alături din Maroc. Maurii au formațiile lor, care se numesc Tabor. E întreaga seminție a tribului, dela copilul de 14 ani până la moșneagul de 70 de ani. Luptă la fel de bine, ochesc admirabil cu pușca. Deși avem puști cam uzate ei vânează epuri cu ele. Iubesc grozav armele, pot da orice, dar pușca nu. Sunt foarte friguroși și fac foc în tranșee deși se descoperă inamicului. Preferă să moară decât să le fie frig. Aleargă admirabil și se furișează și se târăsc ca reptilele. De multe ori comuniștii se trezesc cu ei în tranșee și nu știu de unde au venit. La vânătoarea de tancuri erau minunați, se furișau ca diavolii și nu rareori sileau tancurile dușmane să vie în rândurile noastre, căci pe la spatele lor se suiau deasupra, ridicau capacul și amenințau servanții cu grenade.

Ai noștri — Tercio — sunt mândri. Mergem la vânătoare de tancuri fără să ne prea furișăm, socotind ca o dezonoare a te ascunde, deaceia avem foarte multe pierderi. Sunt niște reguli foarte ciudate în Tercio, ne mirau mult. Unele sunt admirabile, altele însă fără nici un rost. De exemplu, când suntem în marș, nimeni nu se pleacă la pământ, ci rămâne în picioare când vine obuzul. Ar fi socotit fricos cine s'ar pleca. Și noi trebuie să rămânem drepți ca să nu ne scădem prestigiul. Apoi trebuia să nu te ferești de gloanțe.

Și, curios lucru, aproape niciodată, decât în rare cazuri, a fost rănit sau omorât cineva din cauza acestor imprudențe. Dar au și obiceiuri admirabile. Dacă un campanero (soldat) este în pericol sare întreaga companie să-l scape, chiar dacă este într'un loc periclitat și se vede bine că trebue să moară toți. Dacă o companie s'a distrus sare întreaga banderă. Tercio nu lasă nici măcar morții în mâna dușmanului, într'un caz că s'ar retrage. Dealtfel cei din Tercio, la un atac, mor până la unul pe poziție. Nu se retrag. Noi nu știam ce înseamnează «Înapoi», numai «Înainte». Aproape toți sunt mai tineri ca noi. Băeți de 18—25 ani. Noi eram dela 27 la 46 ani, neantrenați, totuși am reușit nu numai să fim egali, dar să-i întrecem prin gesturile eroice ale lui Moța și Mari-

(Va urma)

Cultura, Oameni, Fapte

Momentul romînesc

Mi se pare că, cel puțin în punctul ei de plecare, mă înțeleg cu d. C. A. Donescu, intr'o problemă existențială pentru țara asta bătută 'n aur și năpastă.

«Oamenii s'au speriat de aspectul vijelios pe care mișcarea naționalistă l-a luat în ultimul timp. S'au mai bine zis s'au speriat de aderența populară, din ce în ce mai vie și mai populară».

Mărturisesc că articolul din care extrag «Măsuri de ordine» mi-a reabilitat într'o mare parte, bazarul de idei al «Vremii». Nu știu de ce, în ultimul timp găsiam o primire boreală în paginile ei. Recunosc, nume și pseudonime mari semnează articole de gîndire densă, dar frontispiciul ei închina revista valului de trezire nouă a țării. Ori, tocmai că acum, aș fi vrut să găsesc concentrarea gîndirii la o temperatură incendiară. Bunăoară Emil Cioran scria cîndva, nervos și la fiecare cotitură sintactică, pocniau exploziile care-i drumuiau astfel, revoltele înăbușite. In timp ce Mircea Eliade, pentru a cărei cultură afirmată am toată considerația, își plimbă gîndurile prin. Mesopotamia. Sau dialectica frigoriferă a altora. Poate se vor năpusti asupră-mi cei vizați (sau vexați) și asta-i va mai încălzi.

Deaceia, revin, m'a legat fedeleș articolul d-lui C. A. Donescu, pentru actualitatea lui, pentru materialul lui aperceptiv și pentru logica lui calmă.

Nu este «o problemă»; este însăș problema noastră existențială, azi cînd sîntem invitați să ne facem bagajele și să ne mutăm țara din rădăcini. Cînd alhimia streinismului ne-a contuzionat logica noastră istorică. Bine. Ospitalitatea noastră este legendară, în «plosca cu vin roș» pe care Toma Alimoș o întinde Manei hoțomanul. Dar ospitalitatea aceasta nu se cere să fie legată la ochi pînă la indiferență. Un popor indiferent este deja decedat. N'avem dreptul la revoltă? N'avem dreptul să ne smulgem spinii din carne? Atunci să ni-i plantăm noi, dar să ne dăltuim și o cruce pentru căpătîi nedemn.

«Ce este teroarea aceasta contra Romînilor, cînd ei își strigă dreptul la viață, dreptul la stăpînirea proprii lor țări». (C. A. Donescu).

Pentrucă descendența iudaică trăește în vechea concepție a legilor sociale cu miorlăituri sub poalele sinaiului, și-și viră siguranța zilelor, milogind-o pe la toate conferințele și ligile internaționale.

Eu știu că pămîntul cînd nu-și mai poate digera toxinele, le spurcă afară.

Din două, una: Sau disciplina înspăimîntătoare să fie omagiată de democrația oficială (iată un caz cînd o infimă minoritate poate reprezenta totul) sau lasă această disciplină să se spargă în revoltă și iureș.

Așa văd eu momentul romînesc, dar n'am rang ministerial, căci dac'aș fi, aș repeta pe Tardieu, aș părăsi puterea, iluzia asta politică și m'aș înrola în disciplină.

Ion Băleanu

CUIBURI DE LUMINA

G. TUTOVEANU
își dăltuește pe undeva gândurile. Priveghiază «tainele durerii» și nunțile primite de seninătatea carului celor mulți.

Ami primit un dar frumos dela G. Tutoveanu: «Logodnica lui vifor» și «Tinerețe», despre care vom scrie.

LADMIS ANDREESCU
anunță câteva cărți: «Escadrila», «In semnele vremii» *(articole critice). Vor apărea în editura «Ramuri».*

REVISTELE
din provincie trebue să fie scrise pentru o necesitate a locului. Altminteri apariția lor este inutilă.

MINERUL
este organul de publicitate al angajaților Minelor Șorecani. Revista denunță o mare organizare, un înalt principiu de disciplină.

Din cuprins: «Nerecunoștință» de ing. Ion Fotiade, *«Propagande pomicolă»* de Alexandru Domocoș *și informațiuni culturale și profesionale.*

SCRIEM ACI
despre toate cărțile și revistele românești. Despre cărțile și revistele bune.

Rugăm, deci să ni se trimeată pe adresa redacției. (Cărțile, fără autografe).

INTOTDEAUNA
Jertfa a sfințit neamul. Intotdeauna jertfele au schimbat fața unei țări pentru o alta luminoasă. «Jertfele ne-au mântuit».

GAND ROMANESC
revistă de cultură editată de Astra, condusă de Ion Chinezu.

Colaborare aleasă. Cronici variate, judicioase.

Versuri de George Fonce *și* L. Bujor. Ion Agârbiceanu *semnează o nuvelă.*

RUGAM
poeții tineri să aibă talent. Și îi mai rugăm să-i uite pe Tristan Tzara și pe toți caraghioșii și jidanii de «Unu». «75 H. P.», etc. etc. (acest din urmă etc. țipă ca un pinguin zămislit de o mătuse).

VIZITAȚI
expoziția antologică a poeziei tinere.

Acolo întâlniți și poezia lui Radu Gyr. *Mi se pare și a lui* Mircea Streinul. *Poate* Aron Cotruș.

LEAGAN DE INGERI
Leagăn de îngeri pentru «îngerii pământului». Știu cât e de sinceră poezia lui Matei Alexandrescu și numai această indiscreție salvează autoritatea emotivă a «cenușăresii», pe care o vulgarizase mentalitatea deșuchiată a pseudopoeților. Dar, dincolo de sinceritatea care-i încălzește slova autenticitatea tehnică ne dovedește în Matei (îmi dai voe!) un poet adevărat.

Trei îngeri se jucau cu Luna
O dau de-a-dura
Și luna se rostogolea într'una.
Dintr'un pridvor
De nor.
Un sfînt tocmit păstor
Striga la ei, cît îl lua gura.

Atmosferă de biblică săgalnicie, în care se împletesc sfințenia cu cerul și humorul. Periculoasă pîrtie. Dar umanizarea lumii astrale este dogorită de experiența în omenesc a îngerescului. Un ghiocel cuprinde tot elanul primăvăratic al pămîntului. Și îngerii sînt tocmai piticii dumbrăvilor unde pămîntul se'ngînă cu cerul.

Gânduri duminicale

Intr'o scrisoare pe care ne-o trimite la redacție, părintele I. V. Popescu — din comuna Bălești-Gorj — se arată foarte îngrijorat de atitudinea categorică pe care d. A. C. Cuza a luat-o împotriva Vechiului Testament, mergând pân'la a cere excluderea lui dintre studiile religioase. Asupra acestei probleme, pe care de vreo câțiva ani a menține mereu actuală episcopul naționalismului românesc, teologii cu autoritate în materie și-au spus cuvântul răspicat. V. T. nu poate fi răpit creștinilor sub pretext că ar fi de proveniență iudaică, deoarece el face acum parte din patrimoniul spiritual al omenirei. In prima parte a Scripturii se cuprind adevăruri revelate, fără de cari înțelegerea deplină a N. T. ar fi cu neputință. V. și N. Testament, formează împreună cele două piscuri ale muntelui de pe care Mântuitorul a spus oamenilor «Fericirile». Fără contrafortul profeților și al psalmilor, N. Testament însuși, s'ar prăbuși numaidecât. Faptul că ideea monoteistă și așteptarea mesianică au fost purtate cu atâta trudă de Evreii clasici, nu este decât o întâmplare. Așa că V. T. poate fi cu atât mai mult al creștinilor, cu cât el este mai puțin al Iudeilor. Ar fi bine dacă ei și l-ar revendica drept ceva al lor, dar, după cum se știe, l-au lepădat de mult ca pe ceva strein. Talmudul, care nu mai are nimic comun cu Cărțile sfinte, le-a înlocuit de mult pe acestea. Așa că, a îndepărta Vechiul așezământ, ar însemna de fapt să tai rădăcinile creștinismului, socotind că scazi ceva din prestigiul geniului evreesc. Chiar dacă presupui laolaltă cu raționaliștii că V. T. nu este revelat, ci el reprezintă creația rasei semite, meritul corciturilor cari trec azi drept Evrei tot nu ar crește. Intre Israeliții cari au rătăcit prin pustiuri căutând pe Dumnezeu, cari s'au răsboit cu necredincioșii pentru «Dumnezeul oștirilor» și între corciturile de azi nu mai e nicio asemănare. Până și chipul îngeresc al evreului clasic, cu părul arămiu și fața bălae, care a plâns la râul Vavilonului cu lacrimi de pocăință, și înlocuit cu figura hahamică și pistruiată a monștrilor de azi, cari știu numai să râdă hain de prostia popoarelor.

Se pare însă că chiar evreii aceștia îndepărtați și degenarați ai Iudaismului păstrează ceva din tragicul lor destin de a pârjoli tot pe unde trec. Au stat 400 de ani în Egipt și au mâncat civilizația egipteană; au trecut la Asirieni și Babiloneni și i-au șters din istorie; au zăpăcit pe Greci, au înebunit pe Romani și acum consumă Europa ca pe o pâine caldă.

Abia când știi toate acestea îți dai seama de ce omul care a văzut pe Eminescu, dreptul A. C. Cuza, merge cu vehemență până la erezie.

I. C. Băca

CALENDAR

SAMBATA 20 MARTIE

ORTODOX: Sâmbăta Sf. Teodor. Cuv. Părinți uciși în Mănăstirea Sf. Saba.
CATOLIC: Sf. Ioachim.
Răsăritul soarelui: 6.23.
Apune: 18.25.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Carmen.
NATIONAL: matineu: Apus de soare; seara: Generația de sacrificiu.
REGINA MARIA: mat.: Cloșca; seara: In amurg.
COMOEDIA: mat. ora 2.30: Ora «H», la ora 6: Absențe nemotivate și seara: Ora «H».
VESEL: mat. și seara: Scurt circuit.
ALHAMBRA: mat. și seara: Super Alhambra 1937.
MODERN: Corpul alb.
LIGA CULTURALA: Cuibul cotofenelor.
MAJESTIC: Amor sovietic.
EFORIA: Ballets Jooss.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL și ROXY: Avangarda Eroilor, cu Gary Cooper și Jean Arthur jurnal nou.
ARO: Eskapade, cu Renate Mueller și Georg Alexander.
VOX: Program dublu: Doi răzvrătiți și Aur negru.
CARLTON: Dama cu Camelii cu Greta Garbo și Robert Taylor.
ARPA: Prăbușirea galeriei a 3-a. Jurnal și completare.
FEMINA: Dușmănia cu Merle Oberon și complectare colorată.
OMNIA: Swing și Evadatul din insula diavolului.
TRIANON: Walter Reisch prezintă „Siluete".
FORUM: Ștrengărița și Siwng.
MANON: Magnolia cu Irene Dune și Dormitorul fetelor cu Simone Simon.
DARLY: Steaua norocului cu Jan Kiepura și Remous (Iubire).
FRANKLIN: Grădina lui Alah cu Charles Boyer și Sub două drapele.
TOMIS: Ștrengărița și Marșul de noapte.
MARNA: Frica, O crimă pasională și revistă.
MARCONI: La porte du large și Mi-a dor de tine și jurnal.
DACIA: Dormitorul fetelor și Reputația d-rei Allenbury.
FLORIDA: Stan și Bran aventurieri și Foc la graniță.
CENTRAL: Fiica lui Dracula. In slujba patriei și revistă.
COTROCENI: Romeo și Julieta. Omul cu două fețe. Impărăteasa.
ATENEUL TEI: Macul roșu și Malec toreador.
LIZEANU: Distrugătorul, Caravana și Halle, cu ocazia împlinirii a 250 de felicitare Academiei de Științe din artiști.
DACIA: Dormitorul fetelor și Reputația d-rei Allenbury.

Pentru însănătoșirea M. S. Regina Maria

O chemare a foștilor luptători

Asociațiunile de foști luptători, federalizate și anume: **Apărătorii Patriei, Bărbăție și Credință cu spade, cercul Subofițerilor de rezervă, Eroii Neamului, Făuritorii României Mari, Liga foștilor luptători, Legiunea Română; Mărășești; Principele Niculae; Subofițerii pensionari; Surorile de caritate din război**, au fost impresionate de vestea că mult venerata Regina Maria, alinătoarea durerilor din timp de pace și război se află bolnavă.

In sincera dorință, ca suferința M. S. Regina Maria să fie cât mai repede trecătoare, foștii luptători din marele război sunt rugați ca Duminică 21 Martie 1937, ora 10 dimineața să participe la serviciul religios ce se va oficia la Catedrala foștilor luptători «Răzvan»—Adormirea Maicii Domnului—Calea Moșilor No. 47 (intrarea prin ulicioară), când împreună cu glasul preotului să rugăm pe bunul Dumnezeu pentru însănătoșirea grabnică a M. S. Regina Maria spre binele și fericirea Țării și a Neamului Românesc.

Citiți cu voluptate!
FORTUL 13
cel mai mare roman al anului și **FENOMENUL ENGLEZ**
cea mai mare carte de eseuri a anului de
DRAGOȘ PROTOPOPESCU
Cărți boicotate cu frenezie de evrei, câini și toți idioții stângei

In fața comunismului punem baricada iubirii noastre de țară. In fața celor ce ne râvnesc hotarul, așezăm legea granițelor trase cu spada și însemnate cu tunul. In fața dușmanilor lui Dumnezeu, zidim altare sfinte.

Furtuna ne va găsi senini oricând. Zidim și cântăm. Cântăm și luptăm. Pentru Dumnezeu, pentru Patrie și pentru pământ românesc. Suntem prezenți, oricând și oriunde. Pretutindeni.

Ingenunchiați în fața Patriei. Și drepți în fața furturilor.

1937 ZIDIRE NOUA

Scrisoare rurală

IOANE,

La tine nu prea se gândește toată lumea. Tu ești dat publicității numai în formă de afiș electoral. Când vin alegerile, nu mai ești Ion. Atunci ești «FRATELE NOSTRU», ești «talpa țării», tu ești «fundamentul Neamului», însfârșit tu ești totul.

Evident, imediat ce se termină alegerile, ți se confiscă toate titlurile acestea acordate, cu multă dărnicie, de către onorata «democrație». Așa s'a întâmplat eri. Tu ai răbdat. Ai strigat. Ai făcut mereu politică. Inainte de alegeri, «frate». După alegeri uitat.

TE-AI PUS PE GÂNDURI,

Ioane, Ți-ai rezimat fruntea în palmele noduroase și ai meditat îndelung. In tăcerea ta, au început să glăsuiască străbunii tăi, Ioane. Strămoșii tăi, plugari cucernici și de omenie.

De când au început să glăsuiască străbunii tăi, tu ai început să taci.

Poate le slovenești testamentul.

DE BUNA SEAMA,

că te-ai schimbat. Vrei să devii un om nou. Te ridici peste tine, Ioane. Ai îngropat omul vechi din tine. L-ai încuiat în temnița unei amintiri triste. Ai ales un ceas din săptămânile vieții tale și l-ai numit CEASUL PATRIEI. In ceasul acesta, Ioane, te duci într'un altar și te închini.

*

Măi, frate Ioane, spune și tu tuturor intelectualiștilor, cerebraliștilor și tuturor doctrinarilor ejusdem farinae, că ești gata de jertfă. Stai drept ca moartea și năprasnic ridicat peste vremi. Te știu. Te simt. Dacă mă plec s'ascult cum bate inima pământului românesc, îți aud graiul, Ioane. Bate inima ta, ca o inimă de veac nou.

Dialectica ta e dialectica brazdei. Și interpretarea teologică a istoriei o scrii zilnic, măestrule cronicar, în rugăciuni și spovedanii. Ești sănătos, — istorie sănătos, — Ioane.

ȘI INIMA BUNA AI

Nu te mai certi cu nimeni. Ai învățat că e nevoie de FRAȚIE ROMANEASCA, pentru izbândirea visului. Și MUNCEȘTI, Ioane. Ești BLÂND. Te porți bine cu toți camarazii. Ai alungat dușmăniile din casa ta. Ți-ai curățit sufletul de bălăriile intrigilor. Vrei să fii BUN. Vrei să fii MARE. Vrei să fii DREPT. Ai de gând să fii sabie în fața tuturor dușmanilor țării OM NOU, vrei să fii, Ioane.

EȘTI VOIOS

Printre neguri și tristeți, ești voios. Vrean să zic, AI RAMAS SENIN. Voioșia ta nu este râs și petrecere. Pentrucă tu nu poți râde de durerea țării. Nici nu poți petrece peste jalea Neamului.

Tu ești TARE. In fața morții ești senin. In fața furtunii stai DREPT. Pentru viața Patriei, ești gata să te frângi, în chinuri și în moarte, SENIN.

Iți strânge mâna, INTR'ADEVAR FRATEȘTE, camaradul tău.

Val C. Șoimaru

POEM TANAR

Noaptea asta și-a ars cărbunii în inima mea,
Așa mi-ai scris iubito ieri în carte,
Cum peste vremea care a rămas departe,
Au ars toate visurile mele'n ea.

N'am mai auzit ecou de toacă și de înviere,
Iar April învesmântat în joc de îngeri și de soare
A trecut numai pe lângă-odaia'n care-mi moare
Sufletul, ce ți-l trimit cenușă'n mici panere.

Ca slova ce va arde'n candela de peste veac
Și-au jertfit ochii și îngerii cu somn de licurici
Ca să scrii cu strălucirea lor un basm pentru furnici
Ori isvodire grea pentr'un altar cu mit sărac.

SILVIU LAZAR

Pe marginea cărților

Alex. Marcu: Itinerar adriatic

Ed. „Scrisul Românesc" — 238 pag.. 120 lei

Să încrustezi câteva colonițe de ziar, cu impresii și păreri, după ce ai întors ultima filă a unei cărți, pentru unii este un lucru pe cât de necesar pe atât de ușor. Este o treabă profesională, o necesitate sau un obiceiu moștenit ori împrumutat. Deobicei, cărțile se recenzează fără a fi citite în prealabil. Mi-aduc bine aminte de spovedania unui distins scriitor — Camil Petrescu, îmi pare — rostită sub patrafir de cer provincial, într'un oraș trântit inestetic pe șolduri montane. Vorbia cu un profesor secundar și-i împrumuta stante pede cheia unui mic tratat pentru uzul recenzenților. Trăda secrete și arăta, sălbatic de sincer, cum se recenzează cărțile.

In linia acestui tratat, rândurile mele de azi — care n'au nici pe departe, pretenția unei recenzii—n'ar fi întârziat atâta vreme.

Am vrut, însă, să cinstesc o carte. Și am citit-o, înainte de a spune un cuvânt despre ea.

D. prof. Alexandru Marcu își începe itinerariul adriatic tot printr'o mărturisire. De intimitate sufletească nespus de caldă. O iconiță, care ar fi fost — dacă nu neobservată — banalizată, cu siguranță, de alt condei. Aci, în cartea aceasta de frumoasă drumeție, amănuntul și iconița prind aripi de suflet. Simți cum bate, în slova măestrit zidită, o inimă de amintire. Simți cum stărue, expresiv, amprenta unei reevocări de clipe trăite.

«Moment inițial», așa cum este scris, e o anticipare a sufletului care tălăzuește, luminos, peste cartea întreagă. Și, în acelaș timp, o directivă. Pentru toate deliberările, de conștiință și pentru toate însemnările și observațiile din restul cărții.

Autorul cărții nu redă, fotografic, un peisagiu adriatic. Și nu schițează, reportericește, impresii culese pe drumuri italiene.

E multă participare de suflet în acest itinerar. Suntem în fața unei trăiri intense, ne găsim în fața unei avalanșe de informație istorică și artistică, drumețim la braț cu autorul și cu viața închisă în această carte, pe cărări pe care alții le-au bătătorit fără să le cunoască. Iată-ne în Cetatea Lagunelor. Iată-ne prinși în vraja unui asfințit de soare italian. Poposim la Arquà, în fața mormântului lui Petrarca. Alergăm, în trăsura celor aproape șase secole, înapoi. Stăm de vorbă cu Petrarca.

Dar itinerarul acesta cu minuni ne fură. Și iată-ne cu privirile plecate pe frumuseți de vase faentine.

La Forli, admirând prezența energiei mussoliniene, monumente și realizări arhitectonice La Urbino, căutându-l pe Raffaello, între amintiri obsedante, stăruitor înscrise în senzația de prezență a Madonelor, a Stanze-lor, a Logii-lor.

Urbino. Cu întreg tezaurul lui de mărturii istorice și artistice. Cu palatul ducal, cu viața romană îngropată în veacuri, — povestind despre «o Curte de Duce Condotier, din vremea Renașterii italiene».

La Loreto, îngenunchiem și noi, alături de pelerini, în fața Madonei. Impresionant și evocator *«Momentul Leopardian»*, coboară tristeți și asfințituri din viața pesimismului dela Recanati.

Am urcat pe serpentine, auzim tropotul calului și simțim că se apropie marea.

Așa cum scrie făurarul minunatului itinerar:

«Abia o întrezărești. Ca Leopardi speranța. Inseninarea nopților lui. Vagă. Departe. In zare».

Și, nu departe, târgușorul.

Cu toate tristețile leopardiene.

Ascoli — Piceno. Bari. Taranto. Spre Salerno. Moment final.

O imagine. O clopotniță. Ceasul a stat. Clopotele stau trântite, lângă clopotniță. Liniște. Moment static.

«Itinerar adriatic» este istorie. Autorul, — istorie. Artă. Autorul: critic și istorie de artă. Poezie. Autorul, poet.

Documentară și totuși urcată pe culmi de frumuseți stilistice.

Expresia adecuată fondului. Acelaș nivel.

Moment final: am impresia că am călătorit în Italia și am cunoscut-o. Am trăit cartea.

Pentru o carte de însemnări de drum e mult. Pentru orice carte, e mult.

E total.

Valeriu Cârdu

Cinematograf

PE ECRAN:

SILUETE, un film a cărui inspirație nu are la origină romane, Autorul a așezat acțiunea acestei comedii sentimentale în cadrul unei trupe de balet clasic completându-și personagiile cu un erou, june-prim, pe care l-a recrutat din afară.

Primele scene desbat, iar altele confirmă, lipsa de interes ce învălue nobila artă coreografică. Și astfel, s'au creiat o seamă de elemente dramatice prețioase, ce stau larg la îndemâna regizorului în situațiile și conflictele ce urmează și ce se succed admirabil în ritm vioiu de comedie. Drama este numai a baletului. Dar ceeace constitue un mare punct de atracție, în această realizare închinată plasticei, este spectacolul coreografic, muzica și siluetele minunat prezentate.

Totul e dozat cu un uimitor simț artistic.

Intriga e dragostea în atmosferă vieneză cu altoi american, integral reușit. Humorul, prezent pe toată lungimea filmului, este și el tot de pe Dunărea Albastră.

Interpreții, bine distribuiți, se confundă — chiar se poate spune — cu personagiile ce li s'au încredințat.

Fotografia, tonul și prezentarea fac din Siluete un film deosebit ca tehnică cinematografică. Realizarea, însă ridică acest spectacol la înălțimea operelor de artă dramatică ce pot să concureze ori unde au sorți de izbândă. Autorul Siluetelor se adresează unui public cu înțelegere mai largă...

*

Cu prilejul acesta, am mai văzut, la Trianon, și un jurnal.

Foarte bine alcătuit din reportaje variate, prezentate în fotografie desăvârșită, actualitățile «Alfa» tind să se înalțe până la rangul întâiul, acolo unde s'au clasat marile jurnale mondiale.

*

PRABUȘIREA GALERII (cu George O'Brien).

Pentru categoria de spectatori, care caută filmul de senzații tari, filmul ce rulează la A. R. P. A. în rol principal cu George O'Brien, este bine intenționat. Acțiunea se petrece în mine, unde e regizat cu multă discreție conflictele a două temperamente ușor inflamabile. Lupta mocnită dintre Harrigan și Beilly este însă frântă de umanitatea și spiritul lor de sacrificiu. Beilly își salvează viața lui Harrigan dela sufocarea în galeria izolată, iar Harrigan va renunța la orgoliul lui preferind ofrobiul, știind că adversarul cu care trebuia să lupte'n pumni pentru a respecta o tradiție minieră, este suferind de inimă. Dar lucrurile se termină frumos, spre satisfacția duduilor din stal care le admiră deopotrivă musculatura exagerată.

O calitate a filmului, este realismul perfect în care se țese acțiunea un film tare cu pumni și dinamită.

VIATA POLITICA

După douăzeci de ani

Contribuţiunea masoneriei la revoluţia rusă

Coincident aproape cu disolvarea masoneriei din România, s'a putut comemora în mijlocul unei tăceri de blestem, douăzeci de ani dela isbucnirea revoluţiei ruseşti.

Sunt unele coincidenţe bizare ce pot desvălui tâlc istoric. Dacă între disolvarea masoneriei «române» şi începutul catastrofei ruseşti din 1917 nu este nici o legătură directă, există totuşi una foarte strânsă între masonerie şi revoluţia rusă şi între revoluţia rusă şi creierea masoneriei «române».

Vom căuta aci să aruncăm puţină lumină, din isvoare masonice, asupra acestor legături, privind mai ales revoluţia rusă.

IN DOMENIUL RASTALMACIRILOR

S'a tălmăcit şi răstălmăcit în fel şi chip, în această cincime de secol, cauzele revoluţiei ruseşti. S'au găsit explicative contradicţiile economice de care suferea Rusia: cele politice, antetizate de absolutism şi dorinţa de democraţie; cele morale, sprijinite pe fanatismul religios şi efervescenţa revoluţionară; cele economice situate pe latifundii şi mizerie, pe rafinament civilizat în plină barbarie. Desigur toate aceste contradicţii localizează mici isvoare, ne scurse încă în torentul revoluţionar. Social s'au creiat şi în Rusia zăgazuri împotriva acestui torent care poate până în cele din urmă, ar fi localizat catastrofa: pe teren agrar reforma dela 1861 şi aceia a lui Stolipin din 1907; pe teren industrial prin înlesnirea unui standard mai ridicat de viaţă după tentativa revoluţionară din 1905; politic prin creiarea şi consultarea Dumei.

Ca o confirmare mişcarea revoluţionară rusă care a dus spre 1917, n'a pornit dela clasele de jos, ci dela burghezie, aceia care, oricum, avea o situaţie privilegiată.

BURGHEZIA TRADATOARE

Burghezia rusă, clasa orăşenească şi cea intelectuală în deosebi, a pornit această mişcare, nu atât prin partide care erau numai o e[x]presie a nemulţumirilor, cât p[rintr']un alt instrument care a dominat în întregime, servindu-i şi de doctrină şi de tactică, şi de cre[z] şi de mijloc, prin francmasonerie.

In nici o ţară din lume, nici chiar în America — francmasoneria nu s'a putut instaura cu rădăcini mai profunde, mai numeroase, mai colective; nu s'a putut altoi mai inseparabil până la contopire cu mistica răzvrătirii, ca în Rusia.

Esoterismul tenebros al acestei organizaţii, misiunea ei răscolitoare, mai potrivită pluralităţilor de tendinţă din ţările cu multe neamuri, a dat spiritului slav, excitat de orizontul nemărginit al stepelor, intuiţia transcendenţii în civilizaţie, în progres.

Valul de infiltraţie francmasonică în Rusia — ca şi în restul Europei de altfel, — a pornit din Franţa, prin invaziile napoleoniene întâi, prin «legitimismul» lui Taleyrand, mai târziu, ca mijloc de dejucare a politicei Puterilor Europene, chiar mai înainte de congresul de la Viena. In Rusia, principală mare putere de atunci, s'a oprit cu deosebire şi a fecundat, pentrucă erau jaloanele puse, şi lipsa de libertate şi de aşezare statală modernă nu puteau să-i vie decât în favoare.

Tot secolul al 18-lea rusesc — unul dintre cele mai frământate — a fost o germinaţiune continuă, o culturalizare a francmasoneriei şi a idealurilor sale împotriva statului rus, în politică, literatură, organizaţii.

PERIOADA GESTAŢIEI

Se pot urmări pagini întregi de atare germinaţiune în mai toţi scriitori ruşi: în Gogol, în Tolstoi, mai cu seamă (care vorbea despre masonerie la timpul său, cum vorbeşte azi la noi Mihail Sadoveanu). Se găseşte această germinaţiune în «narodnicism» şi formele sale moderate, în nihilism, şi formele sale vezuviale. Era pătrunsă în noblime, la Curtea imperială, în burghezie, în conducerea proletariatului, în guverne, în Dumă, în Zemstve. Rusia a fost singura ţară din lume unde masoneria s'a democratizat. A fost singura ţară europeană unde s'au constituit şi au durat, alături de Lojile pur masculine, loji mixte şi loji de femei. Formele de lucru ale masoneriei ruseşti de altfel au şi trecut de-a dreptul în organizaţiunile revoluţionare (consecvent cu origina sa franceză, în masoneria rusă nu erau oprite manifestările politice).

In preajma războiului această masonerie rusească — reorganizată între timp de Philippe de Lyon, pe deasupra aparenţei de calm a Imperiului, sfredelea în adâncimea sa sufletească şi în dedesubtul său organic «Colosul dela Nord».

Aproape un milion şi jumătate de masoni!

In această epocă se găseau în Rusia circa 1.300.000 de masoni cuprinşi în peste trei mii de Loji. Dacă ţinem seamă că Rusia orăşenească cuprindea numai vreo 16.000.000 locuitori dintre care aproximativ 5.000.000 bărbaţi, se va vedea ce proporţie însemnată dintre aceşti citadini erau stăpâniţi şi robiţi masoneriei.

Făceau parte din această organizaţie: la Curte — din Loja mixtă «Mati Rosia» transformată mai târziu de Rasputin în «Ciornăi Glaza» (cu ţinute mascate) Marele Duce Dimitri, Paul Alexandrovici, Contele Friederich, Prinţul Iusupov; soţiile marilor Duci — «principesele muntenegrene», multe Doamne din anturajul Reginei.

Din Loja «Nevski masli» făceau parte, printre alte notabilităţi şi cinci miniştri din Cabinetul Goremkin în frunte cu acesta şi cu Şerbatov.

Din Dumă erau masoni, dela conducătorii dreptei progresiste până la stânga revoluţionară: Şulughin, Purişchievici, Cernov, apoi Cicerin, Lunaciarski şi Bucharin (aceştia doi din urmă iniţiaţi în Elveţia de Grimm şi Platten).

Din Partidul Social democrat rus — transformat apoi în Partidul revoluţionar — făceau parte mai ales menşevicii. Din «Ohrană» era mason însuşi şeful poliţiei secrete.

ŞI «SFANTUL» ERA MASON!

Rasputin a fost iniţiat mason de Sulughin.

S'a căutat ascensiunei inexplicabile a acestuia ca şi puterii sale «mistice» tot soiul de explicaţiuni. Nu s'a dat până acum cea adevărată: masonismul său. Iniţiat la Moscova; trecut apoi «Venerabil» la Petrograd în Loja mixtă a aristocraţiei; ostracizând curând pe ceilalţi masculi reţinând femeile, creiază «Marele Orient al Lojilor negre» operând cu acesta în apropierea imediată a Ţarinei.

Chefurile şi desfrâurile lui Rasputin rămase mult timp secrete nu erau altceva decât «agapele» masonice, în teorie imitaţiuni ale «Banchetului» lui Platon.

Masoneria rusă astfel cuprinsă şi întărită a pregătit revoluţia din 1917 — cea burgheză — pe mai multe planuri: pe planul social prin formula: «Libertate, egalitate, fraternitate» «baterda» masonică; (ea a lansat lozinca: «vine revoluţia» leit motiv devenit în 1916 o marcă a psihozei colective) — pe planul «defetist» prin formula: «samoopredelenie» (autodeterminarea popoarelor) unealtă periculoasă pentru desagregarea unui imperiu cu nouăzeci şi nouă de seminţii) pe planul trădării intereselor ruseşti, prin spionaj.

In Rusia lui 1916 mişunau spionii recrutaţi din masoni.

DEZASTRUL FINAL

Germanii cunoscând calea acestei subterane ruseşti, au frecventat-o îndelung. Ea trimite acolo pe Pârvus (Helfand) între buinţat cândva tot «masonic» şi în mişcarea «junimistă» turcă, care găseşte câmp deschis de operaţiune.

In acest chip fiind subminată Rusia, a fost suficientă o mişcare de «gospodine» ca cea din 11 Martie 1917 dela «cozile» de pâine din Petrograd, pentruca o zi mai târziu, fără vreun amestec de masse, Rusia să se prăvălească.

Imitând tactica «legitimismului» francez a lui Taleyrand, bolşevicii au utilizat masoneria pentru dejucarea adversarilor, mai târziu, în 1920. Creiarea masoneriei «române» prin intermediul Ucrainei în acest an, a făcut parte din planul de bolşevizare a Europei Centrale.

Vom arăta cu altă ocaziune dece acest lucru n'a reuşit, fapt care a determinat Internaţionala a III să ceară şi să obţină apoi, disolvarea masoneriei ruseşti.

SEVER CARP

In Aprilie se împlinesc 2 ani dela înfiinţarea „Frontului Românesc"

Aseară a avut loc la restaurantul «Splendid Parc» o consfătuire a fruntaşilor «Frontului Românesc».

Au participat la această consfătuire d-nii: D. R. Ioaniţescu, C. Angelescu, Voicu Niţescu, I. Gr. Perieţeanu, V. Tilea, Sever Dan, N. Jecheanu, P. Dragomirescu, Georgescu-Bârlad, Ştefănescu-Goleeanu, Modreanu, Adam Ionescu, Samoil, Luca Brânză, etc.

Discuţiile s'au purtat asupra activităţii electorale în vederea apropiatelor alegeri comunale şi judeţene.

In Aprilie cor. împlinindu-se 2 ani de când a luat fiinţă «Frontul Românesc», — tot în această consfătuire, — s'a hotărât să se ţie cu prilejul acestei aniversări mari adunări în toată ţara.

Se va da sărbătoririi un cadru impunător, în toate capitalele de judeţ, fiind prezenţi toţii şefii de organizaţii şi parlamentarii vaidişti.

Pentru d. primar al sect. Galben

Cetăţenii Parcului Principele Carol, roagă pe d. primar să ancheteze cine a dat dispoziţiuni ca trotuarele Parcului să fie pavate numai pe anumite porţiuni.

...ul degradant pe care-l oferă Parcul prin do mlaştini şi gropi, compromite întreaga operă edilitară cu care caută să se fălească d. primar.

Grosz, escrocul - tanc...

(Continuare din pagina I-a)

Poporul îşi făureşte o viaţă aparte, în cadrul normelor sale etice milenare, iar faptul că se poate izola astfel, ne dovedeşte sănătatea lui spirituală, puterea lui bărbătească de a-şi împlini destinul.

Alături de această realitate robustă şi indiscutabilă, hoţii iudeo-maghiari, împreună cu putrezii politicieni greco-bulgari, îşi întind sinistrul lor danţ de spectre. La început ei au stârnit indignare şi revoltă, mai apoi milă, în sfârşit o simplă curiozitate amuzată aceiaş curiozitate pe care o trezesc monştrii de ceară dintr'un panopticum. Când vor ajunge cu totul indiferente brutele acestea amorale şi insetate de aur, vor înceta cu totul în fapt de a mai exista.

Desigur că toate consideraţiunile acestea nu-i pot împiedeca pe judecători de a gratifica cu câţiva ani de puşcărie pe celebrul Imre.

Căci — la dracu! — au şi bieţii puşcăriaşi de duzină dreptul la mângâierea de a prenumăra printre dânşii, personalităţi de anvergură europeană, escroci cu dimensiuni şi aparenţe de tanc sovietic!

Nicolae Bogdan

Desbaterile Parlamentare

Fraudele Soc. Lomaş

Discursul d-lui prof. M. Manoilescu la Senat

SENATUL

Şedinţa din 19 Martie 1937

Şedinţa s'a deschis la ora 10 a. m. sub preşedinţia d-lui Alex. Sândulescu.

Pe banca ministerială d-nii I. Nistor, R. Franasovici şi D. Alimănişteanu.

S'a luat în discuţiune proectul pentru modificarea unor dispoziţiuni din legea asigurărilor sociale.

D. L. OANEA scoate în relief abaterile dela ceeace a fost scopul iniţial al legii.

D. D. R. IOANITESCU spune că acest proect este regularizarea situaţiunii unui număr important de muncitori şi anume a muncitorilor din porturi.

Acest proect se prezintă dela început sub un aspect generos care nu poate să nu încline pentru admiterea ei şi trebue cu toţii să fie pentru introducerea în asigurări a acestei categorii de muncitori, cu atât mai mult cu cât legea din 1933 lasă calea deschisă, iar la început s'a încheiat chiar o convenţie în acest sens.

D. AL. SAMOIL crede că ar fi fost mult mai bine dacă se modifica întreaga lege din 1933.

D. I. NISTOR ministrul muncii spune că această lege făcută cu asentimentul Uniunei muncitorilor din porturi îndreaptă o racilă nesoluţionată de câţiva ani, cere deci votarea care se face în total cu bile.

Se votează apoi mai multe proecte de legi.

După amiază

Şedinţa se deschide la ora 4 30 sub preşedinţia d-lui D. Ciugureanu.

Pe banca ministerială d-nii I. Nistor şi T. Moşoiu.

D. C. STOICESCU a arătat că d. N. Iorga a cerut ca legea învăţământului superior cu modificările aduse de Cameră să nu fie discutată prin surprindere ci să se fixeze o zi anumită.

Fraudele Soc. „Lomaş"

D. N. PAUSEŞTI şi-a desvoltat interpelarea d-sale asupra unor fraude înfăptuite de societatea forestieră «Lomaş» în dauna statului nostru, precizând că actele cerute în această afacere nu i s'au dat nici până acum şi deci este silit să se mulţumească numai pe acte luate dela diferiţi informatori.

D-sa a arătat cum în anul 1930, această societate a fost amendată de către organele fiscale cu suma de 250 milioane.

La contestaţia şi — «intervenţiile pe la domnul Madgearu pe atunci ministru» — s'a anulat acest proces, făcându-se noui cercetări şi rezultatul, amenda a fost redusă la 124 milioane lei.

A trebuit să vină apoi d. Argetoianu ministru ca din amendă să se încaseze «10 milioane».

Soc. «Lomaş» cu sediul la Budapesta, nu era decât o ramură de activitate a soc. Naschitz.

La ocuparea Ardealului de români s'a născut în anul 1920, soc. «Lomaş», fraudând statul, făcând o vindere cu acte false.

Societatea Naschitz a transcris toate bunurile din România, făcând o convenţie cu Banca Agrară ca în schimbul unei sume de 50 milioane aceasta să apară ca posesoare a jumătate din acţiuni.

Mărindu-se treptat capitalul tot cu contribuţia soc. Naschitz din Budapesta, capitalul s'a trecut pe numele unui membru al consiliului de administraţie pentru a masca faptul că este numai capital străin — deci Soc. Lomaş este numai o copie fidelă a soc. din Budapesta de unde dealtfel primeşte toate directivele.

D-sa a arătat cum încontinuu această societate s'a sustras dela obligaţiile fiscale ce decurg din tranzacţiile efectuate.

A arătat apoi, cum directorul vămii Halmei care «a îndrăznit» să facă dificultăţi societăţii a fost schimbat — iată deci cum a plătit de scump un funcţionar cinstit ce a voit să-şi facă datoria.

D. MANOILESCU: «Cine l-a mutat.

D. POPESCU-PAUSEŞTI: Eu vreau să fiu obiectiv şi nu vreau să spun nume proprii, fiindcă ar trebui să spun că este un individ care a primit 10 milioane lei şi care totuşi moralizează şi astăzi ţara noastră.

(D. GR. FILIPESCU-Măturică a sughiţat zice-se).

D. MANOILESCU: E foarte grav.

D. POPESCU-PAUSEŞTI: Nu insistaţi fiindcă atunci ar reeşi totul.

Spune mai departe cum s'au făcut presiuni pe lângă inginerul Paşcanu, acela care le făcea toate afacerile ca să mute pe Vlădescu şi să se revină la d. Bunescu — fiindcă: «d. Vlădescu este imposibil cauzei noastre, pe când d. Bunescu este foarte drăguţ şi el să rămână mai departe cel puţin în vederea cât durează exportul».

Ca să frusteze statul, se făceau bilanţuri false şi dintr'o scrisoare reiese clar acest lucru şi mai reiese şi întrebarea «cum să acoperim însă cele 10 milioane?»

D. Manoilescu răspunde d-lui T. Moşoiu subsecretar de stat, care nu ştia cine este «sperţarul» ce a primit acest comision, că este vorba de fiul lui Nicolae Filipescu.

D-sa arată mai departe şi rolul pe care l-a avut «Banque de Paris et de Pays Bas» şi directorul el evreul ungur Finaly care a făcut presiuni pe lângă guvernul român ca să nu se dea curs manoperile guvernul ce cerea precisarea contului acestei societăţi.

«Aceasta ca să ştiţi cine comandă guvernului român şi cine a împiedecat statul să-şi facă datoria acolo unde trebuie să şi-o facă.

D. PAUSEŞTI în expunerea d-sale cere apoi instituirea unei anchete parlamentare şi confiscarea apoi a bunurilor acestei societăţi în folosul statului.

D. ALIMANIŞTEANU subsecretar de stat la ministerul de Finanţe îşi ia obligaţiunea de a face o anchetă amănunţită şi foarte severă sub supravegherea d-sale.

Discursul d-lui prof. M. Manoilescu

D. prof. M. MANOILESCU: Domnule preşedinte, domnilor senatori, chestiunea prezintă o foarte mare seriozitate. Dela început vă spun că în conformitate cu asentimentul manifestat de întregul Senat, eu cer anchetă parlamentară şi iată dece; cele ce ne-au fost expuse, fără a face măcar uz de talentul său, de d. Păuşeşti, bazându-se numai pe fapte şi pe documente, dovedesc că tot rua[?]ul nostru biurocratic nu a funcţionat cum trebue în această chestiune.

D. subsecretar de Stat dela Finanţe, îşi ia angajamentul să conducă d-sa personal ancheta. Nu este niciunul dintre noi care să nu aibă cea mai mare încredere şi în d. sub secretar de Stat dela Finanţe, şi în d. ministru titular al acestui departament, dar nu despre aceasta este vorba.

Să facem o ipoteză, să facem ipoteză că aceste cercetări încep, însă — pentrucă mersul lor nu depinde numai de d. subsecretar de Stat, şi biurourile au o mulţime de "dedesubturi pentru a întârzia lucrările — aceste cercetări întârzie şi ele. Se ajunge astfel la sorocul de 4 ani al guvernului, şi poate că spre nenorocirea acestei ţări, guvernul nu îşi reînoeşte mandatul pe încă 4 ani. Atunci riscăm un lucru, riscăm ca să vină să complecteze ancheta începută de d. subsecretar de Stat Alimăneşteanu, unul dintre miniştrii care este vinovat de a fi făcut reducerile acelea scandaloase pe care ni le-a arătat d. Păuşeşti.

Aci vreţi să ajungeţi? Dece vă feriţi de lumină?

D. ILIE PATRAULEA: Voi aduce aceste lucruri la cunoştinţa d-lui Madgearu, şi vă asigur că d-sa va răspunde imediat.

D. prof. M. MANOILESCU: Nici măcar nu am pomenit de d. Madgearu. Cum vă puteţi imagina că mă gândesc la d-lui, aceasta este altceva însă eu nu l'am pomenit.

Atunci dece să nu se facă această anchetă când se vede că sistemul administrativ a dat cu totul greş?

Prin urmare, aci să rămânem. Impresiunile noastre să nu rămână impresiuni de un minut fără nici o urmare.

Am adus o altă chestiune mai mică aici, cum a fost chestiunea permiselor ziariştilor. Eraţi pe punctul să votaţi o moţiune şi această chestiune şi nu aţi reuşit. Aici este o chestiune mai mare, în care este vorba de autoritatea statului român — fiindcă nu este vorba de anumiţi funcţionari corupţi, — ci este vorba şi de presiuni din afară care s'au făcut în mod repetat, în această chestiune. Şi atunci, este bine să se lămurească lucrurile până la capăt, şi Parlamentul să-şi spună cuvântul său şi greutatea sa, într'o chestiune de prestigiu.

Aceasta am avut de spus.

D. D. ALIMANIŞTEANU: D-lor, dacă această fraudă nu a fost încă descoperită de ministerul de Finanţe el poate să fie învinuit de lipsă de vigilenţă, dar nu suspectat.

D. prof. M. MANOILESCU: Dar care este motivul să vă opuneţi ca să fie o anchetă parlamentară? De ce să opuneţi la aceasta, nu înţelegem noi, mai ales că nu vă priveşte pe dvs., îi priveşte pe alţii!

D. T. MOŞOIU: Dvs. aţi pus guvernul, reprezentat de colegul meu Alimănişteanu, în această dilemă: dacă o anchetă începe, guvernarea s'a terminat, fără ca această anchetă să fie terminată, mai este eficace această anchetă administrativă?

D. prof. M. MANOILESCU: O să vă răspund îndată. Cer cuvântul.

D. dr. D. GIUGUREANU, preşedintele promite că această chestiune v'a fi trimisă în secţiuni şi v'a fi admisă în şedinţă.

D. PROF. M. MANOILESCU: Domnilor senatori, avem cuvântul d-lui preşedinte că mâine dimineaţă va ajunge în şedinţă publică discuţiunea acestei chestiuni.

Domnilor, am cerut cuvântul ca să răspund şi d-lui ministru Moşoiu. D-sa a făcut o obiecţiune care avea aerul să creeze o echivalenţă perfectă între cele două anchete, fie ancheta administrativă, fie ancheta parlamentară, a spus d-sa, prezintă aceleaş riscuri.

D. ministru n'are dreptate. O anchetă administrativă riscă să se împotmolească, pe când o anchetă parlamentară poate fi continuată cu un alt ritm, din cauza interesului membrilor parlamentului şi a dorinţei lor să ajungă la un rezultat.

In al doilea rând, chiar dacă s'ar ajunge ca ancheta parlamentară să nu poată depune un raport în această privinţă înainte de dizolvarea parlamentului, totuşi autoritatea lucrurilor constatate într'o anchetă parlamentară este alta decât a celor constatate pe calea unei anchete administrative.

Domnule ministru, ne faceţi să credem că dv. membrii partidului Liberal Partidul naţional ţărănesc şi celelalte partide pe care le pregătiţi pentru succesiune, aranjaţi împreună lucrurile într'un anumit fel. (Protestări, întreruperi pe băncile majorităţii, zgomot).

D. Alimănişteanu n'a făcut această obiecţiune, decât din grija de a păstra administraţiei publice bruma de autoritate şi de credit pe care o mai are.

D. PROF. MANOILESCU: Am văzut care este autoritatea ei, după interpelarea d-lui Păuşeşti.

Şedinţa s'a ridicat apoi la ora 7.30.

ŞEDINŢA DE NOAPTE

Şedinţa s'a deschis la ora 9.30 sub preşedinţia d-lui C. Alimănişteanu.

Pe banca ministerială d-nii Valer Pop, M. Negură, M. Djuvara şi D. Alimănişteanu.

D. GAFENCU luând cuvântul la sumar a protestat împotriva insinuărilor ce s'au adresat d-lui V. Madgearu.

S'a votat apoi o nouă cotidiană ploae de proecte printre care şi *legea învăţământului primar.*

CAMERA

Şedinţele dela 19 Martie 1937

Şedinţa de dimineaţă se deschide la ora 10, sub preşedinţia d-lui N. N. Săveanu, pe banca ministerială aflându-se d. dr. Costinescu.

După ce fac comunicări d-nii Robu, dr. Hasnaş şi C. C. Giurescu, d. Iancculescu aduce acuzaţiuni d-lui Titeanu care ar fi încasat 10 milioane dela ministerul de externe pentru agenţia de presă «Telca».

Mai fac comunicări d-nii V. Madgearu, aducând acuzaţii d-lui Valer Pop, I. Modreanu, Aurel Morariu, G. Ciolac, N. Robu, etc.

Se intră în ordinea de zi, votându-se pe rând bugetele departamentelor.

D. N. C. POPESCU subliniază unele anomalii ce dăinuesc în pensionările ofiţerilor invalizi.

Şedinţa de după amiază

Se deschide la ora 4 d. a., pe banca ministerială fiind d. Valer Pop.

D. LOBONŢIU răspunde acuzaţiilor d-lui V. Madgearu, arătând că d-sa nici nu este rudă cu d. Valer Pop şi nici n'a fost introdus de acesta în ministerul industriei, unde a fost găsit de actualul ministru al industriei. Spune că a făcut reclamaţie la parchet împotriva societăţii «Socintern», pentrucă i-a folosit numele fără a avea asentimentul său.

D. VALERIU POP, pus în cauză de comunicarea de dimineaţă a d-lui Madgearu, îi răspunde arătând că această comunicare este plină de insinuaţiuni şi inexactităţi care se întorc asupra celuia care le-a făcut.

Aruncând o privire asupra rezultatelor comerţului nostru exterior din anii fericiţi ai dictaturii economice a d-lui Madgearu, constată dela prima vedere, că o linie puternic descendentă încetul cu încetul, dar în mod sigur, ne ducea la o situaţie dezastruoasă în apropierea tot mai mult a celor două curbe de import şi export, care la un moment dat ameninţau să se suprapună, ca astfel comerţul exterior al României să rămână, în loc de excedentar, cum eram obişnuiţi întotdeauna, să rămână deficitar.

In continuare d-sa arată unele acuzaţiuni ce i-au fost aduse d-lui Madgearu de către inginerul Lupan, fost director general al societăţii Copşa mică şi Cugir şi prieten intim al d-lui Iuliu Maniu.

In replică, d. MADGEARU încearcă să se apere fără rezultat favorabil pentru d-sa.

Se depun o «altă» serie de proecte de legi şi se votează altele din cele depuse.

Apoi, se ia în discuţie proiectul de lege pentru modificarea unor articole din legea minelor.

Aduc critici, acestui proiect de lege, d-nii Constantinescu-Bordeni şi V. Madgearu, cărora le răspunde d. Valer Pop. La urmă legea se votează în total cu bile.

Urmează votarea «încă» a altor proiecte de legi, după care se ia în discuţie şi votează unele bugete pe departamente.

Şedinţa se ridică la ora 12 noaptea.

Un nou mare proces în Rusia Sovietică

MOSCOVA 20 (Rador). — Corespondentul agenţiei Reuter anunţă:

Un al doilea mare proces de sabotare a intereselor statului va fi judecat în curând de tribunalul din Novosibirsk.

Sunt trimişi în judecată 7 pretinşi partizani ai lui Trotzki, pentru faptul de a fi pus la cale incendierea unei şcoli în care în ziua de 3 Februarie a. c. şi-au găsit moartea numeroşi copii.

Printre acuzaţi figurează d-nii Kuramzhin, preşedintele Trustului clădirilor, Khomcik, directorul Băncii de Economii, Haritonov constructorul şcoalei şi alţii.

Cei trimişi în judecată vor fi acuzaţi de ac[tivit]ate contra-revoluţionară, fiindcă au construit şcoala în condiţiile, pentru a înlesni incendierea ei. Deasemeni sunt acuzaţi că nu au construit scări de salvare şi că au aşezat sobele în apropierea grinzilor de lemn, provocând astfel cu voinţă un dezastru care se resfrânge asupra autorităţii sovietice.

Discursul d-lui Mircea Cancicov, ministrul finanţelor, la buget

Discuţia la buget, pe care publicul românesc e obicinuit s'o treacă cu vederea, e totuşi cel mai bun prilej de a afla — şi din ce se spune şi din ce nu se spune — situaţia reală a finanţelor publice şi a economiei naţionale.

Deaceia redăm aproape în întregime declaraţiile d-lui Mircea Cancicov cu titlu de document. Ele merită să fie studiate, reţinute iar concluziile şi prevederile lor verificate cu desfăşurarea viitoarei politici bugetare:

Domnule preşedinte, domnilor deputaţi, la capătul acestei discuţii generale ţin să aduc mulţumirile mele tuturor domnilor deputaţi, cari, prezentând observaţiile lor, au făcut o critică serioasă şi, pe cât posibil, obiectivă la proectul de buget ce am prezentat Adunării.

In răspunsul ce voi da în apărarea acestui proect, ţin să fac o menţiune specială asupra criticilor prezentate în numele partidului naţional-ţărănesc de către domnii Virgil Madgearu şi Mihail Ghelmegeanu.

Dumnealor, deşi au plecat dela un punct de vedere deosebit sau, deşi au examinat proectul de buget sub două aspecte deosebite, s'au întâlnit în formularea criticilor atunci când au considerat că proectul nostru de buget nu corespunde necesităţilor de astăzi ale ţării.

D. Madgearu socoteşte că nu numai acest proect de budget, dar întreaga politică financiară, pe care a urmărit-o partidul naţional-liberal prin prezentarea celor patru bugete dela 1934 şi până azi, nu corespunde intereselor ţării întrucât nu s'a preocupat de problema ardentă, care trebuia să fie grija de căpetenie a guvernării noastre anume latura redresării economice.

D. deputat Ghelmegeanu conchide şi d-sa în acelaş sens că proectul acesta de buget neglijează cu totul latura economică şi din acest punct de vedere declară că nu-l poate primi.

D. deputat Madgearu condamnă întreaga politică pe care am dus-o şi a sfârşit prin a conchide că politica financiară urmărită prin prezentarea acestor patru bugete de către guvernul nostru, a pauperizat ţara şi ameninţă, dacă mai continuăm să rămânem la guvern, să stârpească puterea de rezistenţă naţională a poporului şi a statului român.

Problema astfel pusă, deschide o luptă de principii, de ideologie, atât în ce priveşte concepţia, cât şi în ce priveşte rezultatele obţinute.

Declar că, fiind solidar cu toată opera de redresare financiară, la care s'a angajat partidul naţional-liberal în Noembrie 1933, primesc criticile aşa cum s'au formulat, extinzând discuţia dela proectul de buget în care la întreaga politică financiară pe care am iniţiat-o şi înfăptuit-o dela 1933 şi până azi.

Ce critici s'au adus: Lipsa de „tehnicitate“

Prima critică care ni s'a adus de d. Madgearu, a fost că, fiind lipsiţi de tehnicitate, eram condamnaţi principial să nu reuşim în opera noastră.

Nu ştiu dacă d. Madgearu împărtăşeşte punctul de vedere al lui Rémy de Gourmont, care a fixat, atât de elocvent, legea constanţei intelectuale, care presupune că există un nivel de plutire a intelectualităţii umane, care trebue să ajungă fatal la anumite rezultate într'un moment dat, fie că procede cu tehnicitate, fie că procede fără tehnicitate.

Tehnicitatea înlesneşte efortul celui care are fericirea să o posede.

Din acest punct de vedere mă despart de părerea d-lui Madgearu, că dacă se contestă cuiva tehnicitatea, acesta este condamnată să nu isbutească.

Şi eu cred că lipsa de tehnicitate, pe baza legii de constanţă intelectuală, nu interzice reuşita, încarcă numai răspunderea prin mărirea greutăţilor şi a dificultăţilor în drumul celui lipsit de tehnicitate.

Insă, cu sau fără tehnicitate, drumul parcurs până la capăt pune în aceiaşi situaţie pe acei cari au urmat un ţel, şi rezultatul nu se poate contesta, odată ce l-ai obţinut, pentrucă lipseşte tehnicitatea. Ce aţi spune dv. dacă Lindberg ar contesta lui Cristofor Columb descoperirea Americei, fiindcă acesta nu a navigat cu busola la bord.

Cu, sau fără tehnicitate, ceeace interesează este rezultatul obţinut.

Din acest punct de vedere să vedem care sunt rezultatele obţinute prin politica financiară, care a fost inaugurată de primul guvern prezidat de în veci regretatul I. G. Duca, până la această ultimă formaţiune guvernamentală, prezidată de d. Gheorghe Tătărescu.

Dar, mai înainte de a vedea rezultatele, este necesar să ne întrebăm care era problema ardentă ce cădea în sarcina guvernării naţional-liberale, începută în Noembrie 1933.

Această problemă consista ea într'o redresare economică, sau problema era redresarea financiară sub forma asigurării echilibrurilor bugetare? (Aplauze pe băncile majorităţii).

Constat că d. Ghelmegeanu a fost de acord cu d. Madgearu prin a susţine că principala problemă, care era în căderea guvernelor noastre, era redresarea economică.

Voi citi care erau părerile d-lui Madgearu la prezentarea bugetului din 1933 şi apoi la prezentarea legii pentru obţinerea asistenţei financiare a Ligii Naţiunilor, ca să vedem cum considera problema în vara anului 1933 d. Madgearu şi dacă era o problemă foarte grea care se punea pentru orice guvern, care ar fi avut răspunderea destinelor ţării acesteia în toamna lui 1933.

Discuţia dela buget din 1933 a terminat-o d. Madgearu cu următoarea declaraţie:

«Lupta vom câştiga-o prin rezistenţa noastră, prin capacitatea noastră de adaptare, care este infinită, pentrucă suntem o ţară agricolă şi pentrucă ţăranul ca şi burghezul poate să-şi restrângă consumaţia.

Să ştim să rezistăm. Prin urmare pe frontul extern, vom birui, dar nu putem să stăm cu mâinile încrucişate, nici pe frontul intern. Avem defecte în organizaţia noastră de stat. Să le recunoaştem. Să încetăm cu defetismul de toate categoriile. Astăzi nu este admisă văicăreala unui popor în faţa sarcinilor fiscales. Aşa vorbea d. Madgearu şi avea dreptate.

Problema bugetară care se punea guvernului, cu un caracter de inexorabil, în primăvara anului 1933, era cu trecerea pe planul al 2-lea a problemei economice, de redresare generală a economiei ţărei — pur şi simplu redresarea financiară.

Această părere era exprimată la susţinerea bugetului din Aprilie 1933, dar după o lună şi jumătate d. Madgearu s'a văzut, — n'aşi zice în «tristă», ca să nu dau nici o calificare, — s'a văzut în necesitatea de a cere votul parlamentului pentru obţinerea asistenţei financiare a Ligii Naţiunilor.

Controlul experţilor străini

Iată ce spune d. Madgearu în şedinţa Camerei la 13 Iunie 1933:

«Domnilor deputaţi, desigur orice colaborare de asemenea natură este criticabilă. Cine poate să afirme că nu este preferabil ca un stat să-şi facă singur ordine la el acasă, fără consilieri, şi fără experţi? Ce guvern ar putea de bună voe, nesilit de împrejurări, să facă un asemenea pas? Nu se cunoaşte până azi nici un exemplu în istoria omenirii şi fiţi siguri că nu am fi dat noi cei dintâi acest exemplu. Dar, domnilor, noi ne-am găsit într'o situaţie creată de alţii»... în desbaterea aceasta se vede lungul războiu pe care d. Madgearu îl ducea cu d. Argetoianu şi cu guvernul tehnicienilor... — *«şi de împrejurări cari ne-au condus la convingerea că nu există o altă soluţiune în această situaţie, pentru salvarea finanţelor publice, decât acordul de colaborare tehnică, consultativă cu Societatea Naţiunilor»*.

Jignirea demnităţii naţionale

D. M. CANCICOV: Iar când opinia publică din afară şi reprezentată în Parlament, prin unanimul consens al tuturor partidelor de opoziţie, l-au implorat pe d. Madgearu să nu tragă nici partidul, nici ţara în această cedare din patrimoniul demnităţii naţionale, când bătrânul profesor Cuza i-a spus: «Nu merge la Ligă», d-nul Madgearu era aşa de sperist — cu toată tehnicitatea — de rezolvarea problemei financiare, încât voi citi în ce culori a prezentat d. Madgearu situaţia poporului român şi a ţării româneşti dacă nu primeşte asistenţa financiară a Genevei.

Cuvântul este captios: «asistenţă financiară», dar credeţi dv. că era vorba de ceva credit? Era vorba numai de nişte inspectori experţi să vină în Bucureşti la ministerul de finanţe să controleze aşezarea impozitelor, perceperea impozitelor în România şi cheltuelile guvernului care cerea această asistenţă financiară.

Inainte de a merge la Liga Naţiunilor, d. Madgearu a fost sfătuit de toată lumea să abandoneze planurile de redresare economică, pentru a face întâi ordine în gospodăria internă, şi d. Madgearu se plânge că a trebuit să meargă la Paris, şi descrie o scenă, din care, veţi vedea că este bine ca oamenii politici când merg în străinătate şi nu pot să aducă ştiri bune, să nu vorbească; fiindcă veţi vedea cam ce scenă s'a petrecut la Paris şi cât a suferit d. Madgearu când s'a dus să încerce dacă nu este posibil, ca în afară de Liga Naţiunilor să obţină ceva parale pentru planurile sale economice.

Ipocrizia d-lui Madgearu

D. V. MADGEARU: Aduceţi-vă aminte de state cari au astăzi o situaţie înfloritoare, ca Austria, şi care s'au găsit în situaţia de a primi concursul tehnic al Societăţii Naţiunilor.

VOCI, pe băncile majorităţii: Ruşine!

D. M. CANCICOV: Nu am citit acest pasagiu, pentru a ne pune în luptă cu Liga Naţiunilor, ci pentru a dovedi, ca să întrebuinţez cuvintele cu care d. Madgearu a crezut că poate face o critică proectului nostru de buget, ipocrizia d-sale.

VOCI depe băncile majorităţii: Foarte bine.

D. MIRCEA CANCICOV, ministrul finanţelor. Cum? Ne criticaţi pe noi astăzi, că dacă am făcut fără technicitate, un buget echilibrat sau cu excedent mic sau fără excedent, ci numai echilibrat, n'am făcut nimic? Că ceeace trebuia să fie ţinta guvernării noastre era planul «de înzestrare economică» a ţării, când atunci îţi dovedesc în ce stare de deprimare, de descurajare şi de desnădejde te găseai d-ta în toamna, în care partidul naţional liberal a luat răspunderea «redresării financiare» a ţării. (Vii aplauze pe băncile majorităţii. Strigăte de bravo).

D. Madtgearu îşi permitea să confunde siguranţa perpetuităţii sale pe scaunul dela finanţe cu existenţa ţării şi să spună că dacă va trebui să plece dela finanţe din lipsă de asistenţă financiară se va prăbuşi neamul românesc!

A! Dacă aceasta era credinţa dv., atunci dece consideraţi că noi trebue să ne ocupăm de altceva şi că noi trebue să prezentăm planuri de înzestrare înainte de a fi căutat să scoatem din convalescenţă corpul slăbit al ţării de experinţele dv. nenorocite, cari l-au făcut să-şi piardă toată vlaga, tot sângele? (Aplauze pe băncile maojrităţii).

Cu sufletul, cu braţele şi cu mintea noastră, am stăpânit momentele pe cari nu le-aţi putut stăpâni şi am biruit.

Deficitele bugetelor naţional-ţărăniste

Dar domnilor, ştiţi dv. la cât s'au ridicat deficitele inseilate ale celor cinci ani de experienţă tehnică naţional-ţărănistă? Contabilitatea publică a statului îmi spune 20 miliarde. D. Madgearu pretinde că sunt numai 16 miliarde. N'am să-i fac mizerii pe o cifră aşa de mică, am s'o primesc. 20 sau 16, îmi este indiferent pentru problema care o discut acum.

Dar când aceste deficite? La ce bugete aceste deficite? Toate de peste 30 miliarde. Şi dumnealor mai au curajul să ne acuze pe noi că am sleit ţara, că am pauperizat, ţara, când împlinim toate nevoile aparatului de stat şi al înzestrării naţionale numai în anul viitor cu 17 miliarde, iar în anii ceilalţi începând dela 20 până la 24 miliarde?

Dar aceste deficite credeţi dv. că au fost deficite financiare, care numai se înregistrează şi nu se consumă?

Apoi, domniile lor au întrebuinţat, pentru a putea să acopere deficitele, expediente de 23 miliarde, expediente în care nu s'au dat înapoi, cu toată tehnicitatea, dela operaţiuni de acelea care, dacă le-ar fi săvârşit un comerciant, deveneau elemente de bancrută frauduloasă! (Aplauze pe băncile majorităţii).

Cum luarea banilor dela Casa de depuneri cu recipise de depozit? Cum emiterea de către B. N. R. a 2.400.000.000 pe baza unei scrisori că aveţi bani în Elveţia pe cari nu aveţi dreptul să puneţi mâna niciodată? Cum? 2 miliarde jumătate, împrumut de campanie pentru care Banca Naţională a pus presa şi a tras moneta hârtie? Cum? banii luaţi dela calea ferată din împrumutul de înzestrare pentru planul economic pe care trebuia să-l începeţi în 1929 şi pe care l-aţi desăvârşit şi pentru care complectăm încă astăzi, dintr'un buget sărac, fonduri la agricultură, la calea ferată, la Creditul Agricol Ipotecar?

A, technicitatea va să zică nu serveşte la nimic, nu te apără de deficite şi technicitatea nu te apără de operaţiuni contra legii contabilităţii publice, când eşti în situaţia de a invoca legea necesităţii. Fiindcă aţi scuzat toate aceste acte pe care nimic nu le putea scuza printr'un fapt: plata lefurilor.

Şi atunci, iată că d. Madgearu n'a fost speriat degeaba când tremura la Liga Naţiunilor şi în anticamera d-lui ministru Germain Martin. Avea motive fundate să fie înfricoşat şi stăpânit de spaimă, fiindcă într'adevăr prin această politică pe care a pepetuat-o s'a sleit cu adevărat puterea de rezistenţă a ţării, nu numai prin acea politică financiară şi bugetară care a dus la acele deficite, dar fiindcă în acelaş timp inaugurase acea politică de distrugere a aşa zisei industrii naţionale ajungând să fie simbolizat drept «omul târnăcop» care, pentrucă nu putea el zidi nimic, dărâma tot ce s'a construit în ţara aceasta prin sacrificiul atâtor generaţii. (Aplauze puternice şi prelungite pe băncile majorităţii).

Şi atunci mă întreb: de ce am greşit noi şi de ce mi s'a lăsat mie impresia când am stat ţintuit pe această bancă eri timp de 18 ore, că sunt un acuzat care trebue să răspund personal şi în numele partidului dela care am onoarea să deţin un mandat, căci sunt un vinovat că aşi fi săvârşit abateri dela legea technicităţii, ca să fac să apară un excedent, ca şi cum excedentele ar fi suficient ca cineva să le dorească ca să le poată prezenta opiniei publice.

Redresarea economică

Toate plăţile la zi, materiale şi personale şi încă mi-e teamă s'o spun, fiindcă ştiţi: banii stângătorilor pe mâna cheltuitorilor...!

Mi-e teamă ca să spun disponibilităţile trezoreriei pe care le avem încă neangajate. Insă un lucru este cert: că n'am să mă scuz de nimic, nici personal, nici pentru partidul nostru; ceeace am făcut este vizibil

M. CANCICOV

în cotele bursei, în zilele când se chiamă la plată pensionarii şi funcţionarii, în plata de materiale şi în faptul pe care n'aţi îndrăznit să-l contestaţi: că există o repriză economică. Şi ne-aţi declarat numai beneficiarii acestei conjuncturi, nu autorii care au contribuit prin munca lor prevăzătoare să fie posibil în trei ani ceeace în 1933, când dv. mergeaţi la Liga Naţiunilor, credeaţi că are să vă constrângă la o viaţă de privaţiuni şi de mătănii timp de 12 ani

Refacerea drumurilor

Ni s'a arătat că nu am făcut nimic pentru drumuri. Imi voi permite, ca să nu intru în capitole mici, să citesc după datele contabilităţii publice, comparativ, ce s'a dat pentru diferitele compartimente ale vieţii de stat în opera de înzestrare, dela bugetele ordinare de peste 80 miliarde anual pe cari le-au administrat d-lor.

D. Madgearu m'a făcut atent în Decembrie 1936, că imediat după sărbători va aduce aci o tablă neagră, pe care va scrie anumite cifre, care să ne confunde. Am aşteptat!

D. V. MADGEARU: Am adus la discursul cu privire la echilibrul bugetar.

D. M. CANCICOV: Şi acum aşteptăm ziua aceea de sărbătoare naţională, când partidul nostru ar fi fost dovedit în carenţă din punctul de vedere al gestiunii financiare. Aci, în incinta Parlamentului, umblam la mine în permanenţă, ca un om prevenit de atac, cu această certificare a contabilităţii, armă de apărare care, veţi vedea acum cât de vătămătoare poate fi pentru acei ce îndrăznesc să conteste cifrele.

Mai întâi am constatat cu regret că persoane de specialitate — nu vorbesc de data aceasta de d. Madgearu — cari cred că pot să abordeze o chestiune, care interesează categoria socială, pe care au onoarea să o reprezinte, se urcă la tribuna Parlamentului fără să cunoască fondul problemei, în care vor să lumineze pe alţii şi să ne acuze pe noi.

Sănătatea publică

Ni se spune: ce aţi făcut pentru sănătatea publică? D-ta, d-le ministru al finanţelor, sporeşti bugetul anul acesta cu 2.500.000.000 la venituri şi la cheltueli faţă de bugetul anului trecut. Ce ai dat pentru sănătate? Ai dat 130 milioane din cari au mers 80 milioane la funcţionari.

Mai întâi trebue să facem o declaraţie: Lumea nu cunoaşte exact sacrificiile pe care le face statul, sărac cum este, pentru sănătatea publică. Toţi deschid bugetul ministerului Sănătăţii şi spun că acolo o cifră 600-800-900 milioane lei reprezintă personalul şi apoi spun pentru chinizarea, o ruşine a satelor, daţi încă 190 de milioane. Este bine să se cunoască odată care este sacrificiul real pe care îl facem pentru sănătatea publică. Cheltuelile pentru sănătatea publică nu se găsesc numai în compartimentul respectiv de la ministerul Sănătăţii, se găsesc şi la armată fiindcă dv. ştiţi că primul contact obligatoriu cu medicul atât în ce priveşte maladiile, care pot fi să survină, cât şi tarele ereditare, le la flăcăul dela ţară, atunci când îşi face serviciul militar. Şi pentru armată; şi pentru serviciul militar al armatei sunt cheltueli importante. La care se adaogă acele dela asigurări sociale, dela casa sănătăţii, dela casa muncii cfr. etc.

Dar, întâi şi întâi, am să vă spun cât s'a dădea în total de către domniile lor pentru sănătatea publică în bugetele concepute cu tehnicitate, cu mijloace bugetare enorme, în bugete care treceau de 30 miliarde lei. Iată de exemplu în 1930, chiar bugetul făcut de d. Madgearu, la toate compartimentele, nu numai la sănătate, pentru sănătatea publică în genere, adică sănătatea publică, ministerul sănătăţii, ministerul apărării naţionale, Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, Casa Muncii C. F. R.: găsim un total de 1.680.000.000 lei. Este deja mult, fiindcă este de două ori mai mult decât ştia publicul în genere că face sacrificii Statul pentru sănătatea publică.

In 1931, au dat d-lor 1.597.000.000 lei; în 1932—33, pe 15 luni, s'au dat 1 miliard 339.000.000 lei; iar în 1933-34, buget al d-lui Madgearu, s'au dat 1 miliard 583.000.000 lei.

Şi atunci, noi epigonii, noi pigmeii, noi care venim să facem bugetele luate din mâinile viguroase ale domnului Madgearu, după ce s'a întors din vizită dela d. Germain Martin, prevedem în primul buget 1934-1935 bugetul acela de 29.000.000.000 lei, pe care l-a făcut ministrul de Finanţe de atunci pentru sănătatea publică 1 miliard 811.000.000 lei ţin să aduc o îndreptăţită reparaţiune, d-lui Victor Slăvescu, al cărui nume este perpetuat în discuţiile bugetare, când se citează deficitul Slăvescu, un deficit, pe care nu l-a voit, un deficit pe care l-a prevăzut, fiindcă el a luptat din toate puterile să prezinte bugetul Statului la cifra de 18.000.000.000 lei buget care s'a socotit de Cameră şi de şefii departamentelor să fie mai mare ca să nu se facă aşa de bruscă tranziţia dela bugetele mari de efloreşcenţă şi de risipă bugetară, la un buget de aşa comprimare, şi s'a propus un buget de 20 miliarde lei, care a avut un deficit de 2.000.000.000 lei — ei bine, în acel buget, cât credeţi că am trecut noi, aceştia care nu facem nimic pentru sănătatea publică, care am sleit puterile acestui neam? 1.811.000.000 lei. (Aplauze pe băncile majorităţii).

In 1935—1936 am prevăzut: 2 miliarde 257.000.000 lei (aplauze pe băncile majorităţii), iar în bugetul, pe care am avut nenorocul să-l privesc sub lumina proectată asupra lui de d. Madgearu: 2 miliarde 788.000.000 lei. (Aplauze prelungite pe băncile majorităţii).

Cât s'a cheltuit pentru înzestrare şi material

Cât s'a cheltuit din aceste cifre pentru înzestrare şi materiale?

Iată cifrele:

In 1930 credite acordate pentru drumuri, dela bugetar şi dela special 875 de milioane; cheltueli făcute efectiv, 658 milioane. Ştiţi de ce? Fiindcă din creditele iniţiale se mai retrăgea pentru a plăti funcţionarii, sau alte risipe, prin capitole virate dela material la personal, din cauza obicelului, care se făcuse cu tehnicitate ca să se împrumute mereu dela cifre vecină, chiar dacă era o cifră care prin legi speciale era obligator să nu fie, niciodată, deranjată.

In 1931 credite acordate 753 milioane, cheltuite 549 milioane; în 1932—1933, acordate 1 miliard 300 milioane, cheltuite 831 milioane; în 1933—1934 acordate 959 milioane, cheltuite 800 milioanne.

In total s'au cheltuit 2 miliarde 700 milioane în aceşti 5 ani de guvernare naţional-ţărănistă.

Ia să vedem acum — aşa fără tehnicitate, în mod empiric, pe răbojul cinstei, bunei gospodării — ce am însumat în 1934—1935; acordate 1 miliard 600 milioane, cheltuite efectiv 1 miliard 108 milioane; — aceasta cu modernizarea — în 1935—1936, — acordate 1 miliard 531 milioaăne, cheltuite 1 miliard 81 milioane; în 1936—1937, acordate 1 miliard 200 milioane, cheltuite 1 miliard 53 milioane; şi în fine în 1937—38, am prevăzut 1 miliard 333 milioane, din care am şi mobilizat o parte din creanţe, ca să putem să începem lucrările imediat în primăvară, printr'un împrumut, pe care l-am făcut la C.E.C. şi la Casa de Depuneri, cu garanţia intrării fondurilor speciale, un împrumut de 250 milioane ca să începem imediat şi în Basarabia în primăvara aceasta, în afară şi paralel cu şoselele modernizate, reparaţiile absolut indispensabile ale reţelei rutiere naţionale şi judeţene. (Aplauze pe băncile maojrităţii).

Numai în 3 ani, — fiindcă anul al 4-lea nu l-am însumat, noi am cheltuit efectiv 3 miliarde 300 milioane, faţă de 2 miliarde 600 milioane acordate de naţional-ţărănişti în 5 ani, la care se adaogă ceea ce provine din credite extraordinare speciale, anume 263.000.000 prin transformarea în prestaţiuni a debitelor vechi dela contribuţiuni şi 197 milioane dela ajutorul populaţiei sărace, în timp de secetă, cu porumb de hrană, care s'a transformat în lucrări; total 561 milioane, cari, adăogate la cele 3 miliarde 300 milioane, au făcut în 3 ani 3 miliarde 800 milioane, adică dublu cât a-ţi afectat la acest capitol, cu sau fără virgulă, în 5 ani de guvernare. (Aplauze pe băncile majorităţii).

Ce s'a făcut pentru şcoala rurală

Ia să vedem ce aţi făcut pentru şcoală.

In 1933—34, când am venit la guvern, am găsit pentru Culte la salarii: 503 milioane; pentru instrucţie şi pentru Casa şcoalelor 2 miliarde 955 milioane; totalul ministerelor nedespărţite atunci: 3 miliarde 459 milioane; diverse personal 13 milioane; cheltueli de materiale: 305.000.000...

In primul nostru buget 1934—35, bugetul acela de mizerie, bugetul acela comprimat dintr'o dată cu 5 miliarde, am dat pentru material: 447 milioane; în 1935—36, 500 milioane; în 1936—37, 527 milioane.

Evoluţia este următoarea: când am venit la guvern am găsit bugetul Educaţiei Naţionale fuzionat cu Cultele: 3 miliarde 801 milioane. L-am urcat în primul an, prin strângerea de pe drumuri a acelei armate a absolvenţilor, învăţători cari se înregimentase în cohortele acelora cari, indiferent cu ce extremă ar fi mers, revendicau pâine şi dreptul de a trăi în ţara aceasta (aplauze pe băncile majorităţii); *dela 3 miliarde 800 milioane, le-am ridicat imediat, în primul an de guvernarea aceea atât de grea, la 4 miliarde 227 milioane; şi l-am sporit, în 1935—36, la 4 miliarde 375 milioane, din care la material 621 milioane; în 1936 37, 4 miliarde 658 milioane; l-am urcat deci în 3 ani dela 3 miliarde 800 milioane, la 4 miliarde 600 milioane, dintre care material 500 milioane, date pentru întreţinerea şcoalelor şi terminarea celor începute.*

Problema funcţionarilor publici

Iată socoteala exactă în ce priveşte personalul: în 1933-1934 sub bugetul conceput de d. Madgearu, personalul la bugetul de stat era 190.140. Prin curbele cari s'au aplicat, deşi li se promisese că li va da salariul aur, s'a redus cifra salariului dela 14 miliarde lei cât era în 1928, la 9 miliarde 535 milioane lei.

Câţi funcţionari sunt astăzi? Mai mulţi cu 20.000. Şi se spune:

„Aţi declarat că veţi reduce numărul lor, dar l-aţi sporit".

Da, discuţie nu poate fi: am sporit însă numai la armată şi la şcoala rurală.

La aceste două compartimente avem un total de 16.000. Mai este încă un spor de 4000, pentrucă am trecut asupra statului din sarcina bugetelor judeţene şi comunale pe victimele finanţelor locale reorganizate de dv. S'au trecut asupra statului subprefecţi, pretori, notari şi tot personalul sanitar, judeţean şi rural fiindcă până în acel moment numai medicii erau în bugetul statului; tot personalul ajutător era în bugetele judeţene şi comunale, sleite prin finanţele locale, aceştia fiind o sarcină pe care nu le-o puteam lăsa mai departe în spate pentrucă ar fi însemnat să dezorganizăm serviciul sanitar rural. Aceştia însumează 4 mii în total.

Iată sporul de personal de 20000 pe care-l recunoaştem francamente şi pentru care nu avem să dăm socoteală decât ţării şi conştiinţei pupublice, cu convingerea că ne-am făcut un act de imperioasă datorie şi către ţară şi către opinia publică. (Aplauze pe băncile majorităţii).

D. Mircea Cancicov: De ce nu am redus? Din umanitate şi din simţ politic, fiindcă din punct de vedere al ţinerii angajamentelor noastre, ca să raţionalizăm şi să simplificăm, ce trebuia să facem. Decretele sunt ratificate. Şi trebue să ştiţi dv. că în fiecare decret este un articol, care este firul roşu, ce leagă în toate decretele într'o unitate perfectă întreaga concepţie, care a stat la baza simplificării aparatului de stat. Numărul de funcţionari, trecut în graficele anexe la decret este singurul, care în viitor poate să fie completat la vacanţă.

Am redus în timpul guvernării noastre întregul buget de personal şi material în primul an la 20 miliarde. L-am trecut la 21 miliarde, în anul următor: l-am trecut la 22 miliarde pe 1936—937; l-am trecut la 25 miliarde acum, într'o progresivă şi lentă ocupare de poziţii, aşa cum face o armată prudentă, când consolidează mereu terenurile ocupate pentruca să nu avem supriza să ordonanţăm cheltueli pe cari mâine nu avem cu ce le acoperi.

Ne vom găsi în anul acesta la un buget de 25.900 milioane, din care 700 milioane un fond de ordonanţe, 900 milioane lichidări de datorii. Efectiv 23 miliarde jumătate. Cum am sleit puterea de contribuţie a acestui stat, când în timpul crizei, pe care o mărturisiţi şi o invocaţi ca scuză pentru nereuşita d-v. aţi scos din buzunarul acestor contribuabili 36 miliarde lei, 35 miliarde lei, 28 de miliarde lei, care au mers la acele bugete de risipă, iar noi, azi, în repriza economică ce-o recunoaşteţi, luăm numai 25 milioane.

Standardul

A, dar azi şi-a adus aminte naţional-ţărăniştii că standardul de viaţă este prea scăzut pentru poporul român. Da, cu toţii o afirmăm şi plângem aceasta. Dar d-v. d-le Madgearu eraţi acela care pentru a vă putea prezenta budgetul de 25 miliarde lei în Aprilie 1923, în timpul de grea criză, dădeaţi poruncă să înceteze văicărelile: poporul acesta trebue să fie un popor de viteji, cari trebue să suporte în timp de criză cu contribuţie de 25 de miliarde lei toate fanteziile administraţiei d-v. de stat. (Aplauze pe băncile majorităţii).

Desigur, standardul de viaţă trebuia ridicat. Şi aci să-mi daţi voie să fac o paranteză pentru d. Mihail Ghelmegeanu.

In şedinţa dei eri seară, d. Mihail Ghelmegeanu a eşit din concepţia didacticii contabile a d-lui Madgearu pentru a prezenta o privire de ansamblu asupra budgetului statului român.

Il felicit. Noi, generaţiile cari avem onoarea, după înfăptuirea României Mari, să contribuim în viaţa politică cu ce este mai bun în sufletele şi în mintea noastră pentru consolidarea acestui stat, e bine să dăm exemplu că putem fi adversari fără adversităţi şi că nu voim să facem din pătura ţărănească o trambulină de pe care să ne asvârlim unii asupra altora (aplauze pe băncile majorităţii). Să scoatem — aşa cum foarte bine aţi spus dv. aseară d-le Ghelmegeanu — din luptei şi licitaţiile dintre noi, ca un client al unui anumit stat, pe ţăranul român

El este cetăţeanul României, pentru care noi cu toţii ne jertfim, iar munca şi efortul nostru comun trebuie—după ce vom parcurge această perioadă de convalescenţă după ce vom consolida bine, printr'o serie de budgete cuminţi, echilibrate, finanţele publice, —să tindă ca prin mijloace proprii să desfăşurăm acea operă de înzestrare care trebue să aibă o singură ţintă: ridicarea muncii naţionale şi, în primul rând, a ţăranului român. (Aplauze pe băncile majorităţii, strigăte de bravo).

Pentru noi pe cât ne-a fost posibil, în aceste timpuri grele de redresare, fără împrumut străin am creat prin lege — şi va începe să funcţioneze în curând — creditul agricol pentru proprietarul mic, care are maximum o suprafaţă de 50 de hectare. Nu vom primi la ghişeele acestui credit pe clienţii creditului ipotecar agricol, cari au şters pentru cei mari toate puterile de lucru ale acestui credit.

Vom face prin educarea în şcoala rurală acea ridicare a aspiraţiilor păturei ţărăneşti, cari să o facă să-şi revendice singură dreptul la o viaţă superioară.

Acţiunea în străinătate

Dacă aceasta a fos acţiunea noastră în ceeace priveşte politica pe care am dus-o pe planul intern, nu am fost cruţaţi nici de criticile pentru politica pe care am fi dus-o pe planul extern.

Mi s'a spus mie de domnul Madgearu: ai greşit când ai mers în străinătate, fiindcă acolo ai primit un dictat.

D. V. MADGEARU: Sigur.

D. M. CANCICOV: Da, aşi fi greşit dacă acolo aş fi primit vreun dictat. Insă daţi-mi voe să vă spun că v'am răsbunat de scena penibilă pe care spuneţi că aţi petrecut-o în cabinetul ministerului de finanţe al Franţei.

La Paris am găsit scrisori semnate de alţii.

D. V. MADGEARU: De cine?

D. M. CANCICOV: Am găsit scrisori semnate de alţii, scrisori cari puteau să fie o apăsare pentru ţară. La Paris am găsit şi o scrisoare semnată de d. Slăvescu, care a refuzat să primească controlul Ligii, pentru a putea să primească creditul pe care dv., vi s'a refuzat în acel cabinet când aţi fost trimis la Liga Naţiunilor.

In toamna 1933 s'a format guvernul Duca, la finanţe fiind d. Dinu Brătianu, care a fost imediat la Paris. D. Dinu Brătianu la Paris a spus: nici într'un caz nu primesc experţii trimişi de Liga Naţiunilor. (Aplauze puternice pe băncile majorităţii). Cer credit personal, în numele guvernului român şi ca ministru de finanţe al României.

Acesta a fost cuvântul d-lui Dinu Brătianu.

S'a spus atunci d-lui Dinu Brătianu că toate înlesnirile i se vor face pentruca acordul cu creditorii să nu fie nevoit să treacă prin canalul îngust şi umilitor al experţilor Ligii Naţiunilor.

S'a remaniat guvernul, a venit la finanţe domnul Victor Slăvescu. Domnia-sa a trebuit să meargă să trateze cu creditorii, care reprezentau deţinătorii de titluri din 6 sau 7 state, o adevărată mică Ligă a Naţiunilor, şi d. Slăvescu a trebuit să declare că în schimbul creditului care se acorda guvernului partidului liberal, guvernul va face singur o politică de redresare financiară, aceasta fiind comandamentul unic al acelui moment.

Aci trebue să vă dau o lămurire. La venirea mea, în August 1936, la conducerea ministerului de finanţe am găsit imediat actuala problema acordului cu creditorii, eram

(Continuare în pag. 5-a)

Mărturii autorizate despre U. R. S. S.

Un mare dezamăgit, revenind din vasta republică sovietică unde pornise cu gândul de *„a face o baie de umanitate"*, André Gide, se uimeşte într'un loc de numărul imens şi de situaţia sub-umană a săracilor din împărăţia... dreptăţii sociale. *„Nu mai există clase în U. R. S. S., s'a înţeles. Dar există săraci.* Există prea mulţi, mult prea mulţi". Aceasta pentru starea materială a poporului sovietic. Cât despre ituaţia lui morală, acelaş pelegrin al iluziilor, afirmă, fără posibilitate de interpretare: „Mă îndoiesc că, în orice altă ţară astăzi, *chiar în Germania lui Hitler(?* spiritul este mai puţin liber, mai curbat, mai temător (terorizat), mai vasalizat".

In legătură cu aceste declaraţii şi pentru ilustrarea lor, găsim chiar în gazetele oficiale bolşevice mărturii pline de amărăciune şi reţinută revoltă. Situaţia femeilor în U. R. S. S. este dezastroasă: li s'a acordat drepturi egale cu ale bărbaţilor şi, pornind dela acest principiu criminal, au fost afectate celor mai istovitoare întrebuinţări ca, de pildă, lucrul în industriile metalurgice şi în mine (26% şi 14% din totarul lucrătorilor) sau în construcţiuni pentru transportul materialelorr (66 mii în 1936). Ca urmare a acestui *efort egalitar*, avorturile au atins cifre alarmante. „In 1935 s'a putut înregistra, numai la Moscova 150000 cazuri de avort" (Izvestia), din cauza mizeriei care împinge pe femei la lucrările cele mai periculoase. *Astfel comunismul minează însăş vitalitatea şi compromite continuitatea naţiei.*

Uniune aliberă asvârle pe drumuri, împreună cu copiii, peste 40% din femei, iar dispreţul familiei se soldează cu circa 44% divorţuri din totalul căsătoriilor anuale.

Lipsite de orice suport moral şi material, femeile şi tinerele fete sunt la discreţia satirilor mari sau mici, cari „sub ameninţarea concedierii, obligă pe funcţionare şi lucrătoare să le satisfacă cele mai fanteziste pofte". (Pravda).

Sunt fapte, cari nu numai califică un regim politic-social, dar marchează o degradare a speţei umane, în aşa proporţii, încât voiajul în U. R. S. S. devine „o baie de... bestialitate".

Alexandru Sever

Incadrarea meseriaşilor patroni

Intenţia Casei Centrale, de a mări cotizaţiile, a stârnit unele discuţiuni în sânul organizaţiilor profesionale.

Considerându-se, că aceste majorări, ar fi o nouă greutate pentru meseriaşi, iar pe de altă parte pentru echilibrarea bugetului general al Casei Centrale — fiind necesară această operaţie — sugerăm ideea, ca odată cu votarea legei pentru încadrarea muncitorilor din porturi, să se treacă un articol în care să se specifice următoarele:

«TOT ODATA ADUNAREA GENERALA, VA STABILI IN FIECARE AN, ODATA CU VOTAREA BUGETELOR ŞI INCADRAREA MESERIAŞILOR PATRONI, POTRIVIT PUTEREI LOR DE CAŞTIG».

Pentru edificarea juraţilor

Se poate foarte uşor dovedi, că acuzaţii n'au fost maltrataţi la poliţie! Apărarea să-şi caute din vreme, alţi cai de bătae

Am arătat în numărul nostru de eri, că incendiatorii al căror proces se judecă în momentul de faţă la Curtea cu juri, neavând ce răspunde zdrobitoarelor probe administrate împotriva lor de către d-nii jude instructor OPRESCU şi procuror MOISIANU, au îmbrăţişat calomnia drept mijloc suprem de apărare, pretinzând că au dat primele declaraţii sub presiunea violenţelor suferite în beciurile Prefecturii de poliţie.

ACUZAŢII MINT!

De altmintreli nici nu ne puteam aştepta la o altfel de apărare din partea unor răufăcători cinici şi rutinaţi ca «JEAN» şi BUBI BACALU, SOLOMON COMISIONERU şi MENDEL CONSTANTINESCU zis Nagâţ.

N'am fi abordat aci, această temă, dacă n'am fi observat că ea a fost îmbrăţişată — cu o rea credinţă revoltătoare şi cu o inconştienţă greu de calificat — de către cele mai proeminente figuri ale apărării. Cari prin motive de retorică eftină, speră să impresioneze pe juraţi şi să hotărască un verdict în contrazicere cu adevărul cu demnitatea noastră naţională şi cu întreg aparatul de probe cari strigă până la ceruri vinovăţia.

O repetăm, noi vom dovedi aci CU FAPTE, că incendiatorii mint.

POVEŞTILE CU BECIURILE POLIŢIEI

Cine-şi aduce aminte configuraţia vechei Prefecturi de poliţie, ştie că biurourile poliţiei judiciare funcţionau la demi-sol. Birourile comisarilor erau în stânga şi în dreapta unei săli imense, care slujea şi drept încăpere de acces.

Toate uşile acestor biurouri dedeau în sală şi nu exista nici o uşe dublă.

Arestaţii n'au fost ţinuţi nici un ceas la beci, adică la subsolul propriu zis, unde se afla arestul la acea vreme. EI AU LOCUIT ŞI-AU DORMIT IN BIUROURILE COMISARILOR, LA PARTER. Toţi câţi au voit şi-au adus paturi de campanie, truse de voiaj, rufe de schimb, spre a trăi cât mai comod. Primeau zilnic dela familiile sau dela avocaţii lor bani, hrană şi tot ce aveau nevoe.

S'a trecut chiar cu gentileţa până peste hatâr, permiţându-se acuzaţilor, împotriva prevederilor categorice ale regulamentelor ca să-şi păstreze cravatele, şireturile şi toate celelalte obiecte interzise.

Apoi tot timpul cât a durat intrucţia, sala cea mare de acces, a fost în continuu plină cu rudele şi complicii minori ai incendiatorilor, cari trăgeau mereu cu urechea.

Putea fi vorba de violenţe într'o astfel de ambianţă şi cu aceste vecinătăţi?

AVOCAŢII, EI INŞIŞI...

Dar, cei cari ar putea mărturisi cu mai multă tărie împotriva molestărilor, sunt înşişi avocaţii apărării. Fiindcă Domniile lor POTARCA, VALJEAN, EMIL MEHEDINŢI, CHISALICESCU, VLADESCU, HOLESCU, SOLOMONESU şi toţi ceilalţi, au putut să vorbescă cu prea cunoştii lor clienţi oricând au voit, atât la Poliţie, cât şi la Parchet, din chiar momentul definerii şi până în momentul emiterii mandatelor de arestare.

Dacă ar fi fost vorba de bătae sau de violenţă, toţi aceştia ar fi luat act şi ar fi protestat imediat.

N'au făcut-o însă nici atunci, nici mai târziu, ci abea peste trei ani când, obligaţi să pledeze, au constatat că dovezile împotriva clienţilor lor sunt atât de copleşitoare, încât nu mai au pe ce-şi eşafoda apărarea.

LA CONFIRMAREA MANDATELOR

Faptul acesta a eşit în relief cu o energie extraordinară în clipa confirmării mandatelor, în ziua de 8 Ianuarie 1934.

Arestaţii au apărut atunci în faţa tribunalului, conduşi de gardieni nu de soldaţi cu baionetele la armă (alt hatâr). **Şi cu acest prilej, nesilniciţi de nimeni, ci puşi numai în faţa dovezilor, ei şi-au recunoscut vina şi au mărturisit că-şi menţin toate declaraţiunile date la instrucţie.**

Puşi în faţa acestor realităţi, **însuşi avocaţii apărării au cerut arestarea clienţilor lor.** *Lucru ce s'a şi făcut.*

Dar n'am terminat, astfel că mâine vom fi în măsură să venim cu o serie întreagă de argumente şi de constatări impresionante, cari vor constrânge de sigur pe toţi avocaţii apărării să-şi modifice ordinea de de bătaie.

Adrian Baltag

O nouă viaţă creştină

Concert religios la Ateneul Român

BUNA VESTIRE care prin rolul şi numele ei este o tribună de afirmare creştină, înţelege să sprijine cu îndemnul ei cald, concertul religios care se va înălţa triumfător de bucurii spirituale, sub cupolele Ateneului Român. Sufletul creştinilor va primi împărtăşanie muzicală a corurilor orchestrale pentru o zidire creştinească: construcţia nouei biserici Sf. Elefterie din Capitală, care va fi cea mai impunătoare prin majestatea şi eleganţa ei monumentală, aşa cum, cititorii noştri, o pot vedea în clişeul din pag. I.

Dorim din tot sufletul ca să sprijiniţi înfăptuirea acestei podoabe şi locaş de reculegeri, creştineşti şi invităm pe bunii noştr creştini să-i dea obolul prezenţei lor.

Slavă Domnului

Mâine după amiază Duminica Ortodoxiei (ora 5 d. a) se va da un concert religios, sub patronajul I. P. S. Patriarh Miron, în folosul construcţiei nouii biserici Sf. Elefterie din Capitală.

Programul va fi următorul:

Gh. Cucu: Imnul Patriarhal cor şi orchestră.

A. I. Ivela: Imn de sărbătoare cor mixt şi orhestră.

S. V. Drăgoi: Acestea zice Domnul solo de bariton de N. Şerbănescu şi orchestră.

S. Horceag: Supuşii se 'nchină poem simfonic pentru cor mixt şi orchestră cu solo bas. d. G. Popescu.

Solo de harpă: Hasselmans... La mănăstire; Jean Vieux... Tarantelle; San-Fiorenzo... Idilio (duet). Executat de Bulacu M. Rozalia elevă cl. IV-a primară.

Gh. Dima: De frumuseţea Fecioriei tale.

Gh. Cucu: Nu pricep Curată.

Wagner: Rugăciuni din Tanhänser. Solo de sopran d-na Costescu-Duca dela Opera Română, cu acompaniament de pian, d. Umberto Pessione dela Opera Română.

S. Nicolescu: Din bătrâni. Rapsodie românească pentru orhestră.

S. Nicolescu: Crezul (Simbolul credinţei strămoşeşti). Solo de sopran, d-na Maria Valeriu, bariton d. N. Şerbănescu, cor mixt şi orchestră.

*

Corul Societăţii muzicale a Institutorilor din Bucureşti. Orchestra «Radio». Conducerea muzicală d. N. Oancea.

Relevăm cu acest prilej cântarea simbolului credinţei strămoşeşti, într'o zi când se sărbătoreşte Ortodoxia.

Biletele se găsesc la Cartea Românească (casa No. 3) şi la biserica Sf. Elefterie.

Loje rang I: 300 lei; loje rang II: 200 lei; Stal I: 100 lei, stal II: 20 lei, stal III: 50 lei.

Incadrarea lucrătorilor din porturi

In urma interpelării în Cameră a d-lui dr. Dumitrescu-Brăila, fost ministru, ministrul muncii, d. prof. I. Nistor în urma propunerii direcţiei generale a Casei Centrale ca rezultat al referatului întocmit de direcţia Veniturilor, a depus pe banca Corpurilor legiuitoare: *Legea pentru asigurarea obligatorie a membrilor din porturi şi transporturi.*

Legea prevede următoarele cotizaţiuni: la salariile brute pe cari le vor primi salariaţii, trei jumătate la sută; iar patronii, trei jumătate cotizaţie unică, 1.20 la sută contribuţie suplimentară şi 0.80 la sută contribuţie patronală pentru acoperirea ajutoarelor băneşti pentru primele zile de boală.

Aceste cotizaţiuni vor putea fi revizuite de către Adunarea generală.

Pentru o Cassă a pensiilor, avocaţilor români creştini

Asociaţia avocaţilor români creştini» din Bucureşti, a adresat următorul apel avocaţilor din Baroul de Ilfov:

COLEGI ROMANI CREŞTINI

Duminică, 21 Martie 1937, între orele 8—12 dimineaţa sunteţi chemaţi să alegeţi Consiliul de Administraţie al Casei de pensiuni de pe lângă Baroul de Ilfov.

Datoria noastră ca Români şi creştini este ca să ne alegem un Consiliu care să garanteze propăşirea acestei instituţiuni, sprijinul bătrâneţelor şi al familiilor noastre.

Cei aleşi de noi trebuie să meargă în ritmul naţional al Baroului şi să imprime în conducerea Casei pensiilor, naţionalismul cinstit şi constructiv, prin muncă desinteresată, economii excesive şi sacrificii zi de zi, în interesul obştesc.

Asociaţia Avocaţilor Români Creştini nu v'a înşelat la 8 Decembrie 1935, când v'a recomandat alegerea actualului Consiliu de Disciplină al Baroului care prin munca, priceperea şi patriotismul de care a dat dovadă, a îndeplinit în cea mai mare parte programul cu care s'a ales.

Facem apel la solidaritatea tuturor avocaţilor români creştini să susţină şi să voteze următorii candidaţi, pe care Asociaţia îi recomandă:

Grozdea Dimitrie, Bercuş Constantin, Chegneanu Nicolae, Ciobanu Ştefan, Diaconu Ion, Dobrescu Adrian, Dumitraşcu Radu, Marinescu A. Nicolae, Mateescu Capeţineanu-Ion, Nedelescu Ion, Niculescu Bolintn Ion, Neulescu Sima, Paraschivescu Ciurcu Gheorghe, Petrescu Gheorghe, Teodosiu Dimitrie, Ţunescu Constantin, Vermeulen Jean.

Veniţi cu toţii, pentru Duminică, 21 Martie 1937, să afirmaţi din nou solidaritatea românească în barou. Uniţi-vă şi învingeţi!

ASOCIAŢIA AVOCAŢILOR ROMANI CREŞTINI

Discursul d-lui Mircea Cancicov, ministrul finanţelor, la buget

(Continuare din pagina IV-a)

obligat ca să încep a face provizionul pentru noua scadenţă care cădea în afară de acord; şi proviziunui trebuia făcut pe valoarea integrală sută la sută. Am anunţat imediat că plata acestui provizion nu înţeleg s'o fac, decât până în ziua în care încep negocierile, adică pe termen de vre-o 20 de zile, fixând termen pentru începerea negocierilor de 15 Octombrie 1936. Am trimes delegaţii mei la Paris, au urmat acolo tratative şi informaţiuni reciproce timp de patru săptămâni.

După patru săptămâni am intimat ordin acestei delegaţii să se reîntoarcă, întrucât consider că rolul ei era de a informa şi de a fi informată.

Tratativele cu creditorii străini

Am lăsat să treacă timp până în februarie 1937, când am comunicat d-lui ministru Zăuceanu la Paris că condiţiile mele sunt ca creditorii să se mulţumească pentru rentele garantate de Casa Autonomă a Monopolurilor cu un gaj şi ipotecă de primul ordin, cu garanţii reale de primul ordin, şi cu cota care li s'a plătit în ultimul semestru al acordului; iar pentru titlurile, garantate de stat, tipul 4.50 la sută, pot să dau dela 42 la sută la 45 la sută ceeace reprezintă un spor efectiv de 26 milioane lei, că această condiţie este ultima şi nu primesc nici o discuţie. Adăogam: transferul îl voi face pe cuvântul statului român la posibilităţile lui, şi că nu înţeleg să-mi iau nici un fel de angajament altul. Mai mult decât atât nu înţeleg să fac angajamentul decât pentru un an şi aceasta pentru două motive: eram la împlinirea mandatului de patru ani al acestui Parlament. Nu voiam să se zică că am angajat en ceva posibilitatea de a decide a parlamentului de mâine.

Mai era încă ceva, care m'a oprit, cu toate clauzele aur din contractele internaţionale este o ideie, în formaţie care tinde la o revizuire a clauzelor aur pe plan internaţional.

Pentru aceste motive am socotit că nu pot să fac o înţelegere decât pe un an şi pentru a lăsa mâna liberă viitorului parlament şi pentru a face să profite statul român de evoluţia eventuală a ideilor în ce priveşte clauza aur.

Am adăugat încă o condiţie. De unde în vechiul acord guvernul român era obligat, întrucât proviziunea plăţii cuponului se făcea anticipat cu şase luni înainte de scadenţă, să facă proviziunea anticipată pentru rata următoare, sută în sută, am adăugat că nu înţeleg să fac pentru rata viitoare, care va trece de 1 Aprilie 1938 proviziunea decât redusă pe baza înţelegerei din anul prelungit.

Cu aceasta am îndreptat clauza vechiului acord şi am lăsat mâinile libere celor cari vor veni după noi.

Am însărcinat în acelaş timp pe d. minisxru Zăuceanu să prezinte în numele meu şi al guvernului român, următoarea cerere, guvernului francez şi în special d-lui ministru al finanţelor, în care afirmam că noi, prin politica pe care am dus-o, nu numai că nu înţelegem cum n'am înţeles din primul moment să primim controlul experţilor străini, dar considerăm că scrisoarea care s'a dat în Iulie 1934, este astăzi fără obiect, graţie redresării financiare în urma politicei financiare dusă de guvern ş care s'a tradus prin bugetul excedentar din 1935—36 prin bugetul echilibrat din 1936—37. (Aplauze pe băncile majorităţii).

D-l Auril declară că a luat cunoştinţă de ce ia-m comunicat şi menţionează cererea mea: Vous estimez des lors que les lettres envoées en 1934 par Mr. Slăvescu à M. Germain Martin sont sans objet.

Adăoga: Nu pot, în ce mă priveşte, decât să mă felicit de ameliorarea intervenită în situaţia financiară a României şi ca să răspund dorinţei dv. şi în considerarea elementelor mai sus expuse, am onoarea a vă prezenta aci alăturat scrisoarea sus menţionată, exprimând o dorinţă ca, pe baza nouei înţelegeri cu creditorii, relaţiunile să se desfăşoare în viitor între cele două state tot aşa de satisfăcătoare ca în cursul anului care se termină.

Rezultatele guvernărei

Prin urmare, domnilor deputaţi, ca să termin, iată rezultatele eforturilor guvernării noastre în ce priveşte redresarea financiară.

Am prezentat succesiv bugete care, ţinând seama de dificultăţile prin care trecea contribuabilul român, am redus la minimum sarcina lui contributivă, iar din puţinul adunat nu numai că s'a menţinut întregul aparat de stat dar s'a făcut pe toată suprafaţa armăturii civile a statului român, înzestrări pe care am avut onoarea să le citej şi în acelaş timp în ce priveşte apărarea naţională am reuşit ca efectiv să avem conturi deschise de 11 miliarde şi jumătate lei la dispoziţia fondului de înarmare, plus încă 9 miliarde şi jumătate lei acorduri de plată, cu acoperire specială, asigurate atât în Franţa cât şi în Cehoslovacia.

Pe planul extern: mână liberă pentru oricine va veni după noi fără angajamente de transfer, decât în limita posibilităţilor şi cu şansa ca, profitând de evoluţia ideilor, să culeagă toate avantajele, care vor deriva din noua orientare asupra clauzei aur.

Am dreptul să mă întreb şi să întreb Camera: guvernul, ministrul de Finanţe şi partidul liberal şi-au făcut datoria lor faţă de ţară?

In cazul acesta, cu conştiinţa împăcată, chiar dacă din punct de vedere al teoriilor absolute şi al concepţiilor didactice contabile, vom fi greşit uneori, fără ştiinţă, să votăm şi să dăm ţării bugetul pe 1937—38 de care are necesitate pentru o viaţă mai plină de satisfacere pentru interesele generale.

Şomajul intelectual

O absolventă a facultăţii de litere, şi-a deschis la Cluj un salon de pălării

CLUJ 20. — In piaţa Unirii din Capitala Ardealului, a apărut în zilele trecute o firmă de culore verde, anunţând pe trecători că d-şoara Maria Straja şi-a deschis un salon de pălării. Ivirea unui nou atelier românesc într'un oraş transilvănean în care comerţul nostru trăieşte subt suzeranitatea comerţului minoritar a fost înregistrată din primele momente ca un fapt de curaj, cu atât mai mult cu cât d-şoara Maria Straja este absolventă a Facultăţii de litere.

In atmosfera de multă declamare şi de puţine fapte în care trăim azi, curajul d-şoarei Maria Straja, echivalentă în felul lui, cu zilele de muncă pe cari alţii le fac în tabere de disciplinare morală şi spirituală.

Intâlnind-o pe d-şoara Maria Straja, pe care publicul românesc al Clujului o sprijină cu căldură, d-sa ne-a declarat:

A face pălării, evident, nu echivalează cu opera pedagogică pentru care ne prepară Facultatea. Dar a munci, nu importă ce, atunci când diploma este doar o fişe de consolare, înseamnează mai mult. Sunt mulţumită că pot răsbate într'o profesiune care le-a fos închisă până acum Româncelor la Cluj. Lucrez ziua şi uneori noaptea. Vă asigur că nu este atât de greu ca la cărămizi. N'am prin urmare nici un merit.

D-şoara Maria Straja este originară din judeţul Sibiu.

Nedreptatea învăţătorilor studenţi din anul III şi IV

Invăţătorilor studenţi cari îşi vor luat licenţa în Iunie, precum şi acei ce se găsesc în anul III de studii universitare, li se face o mare nedreptate prin noua modificare a legii învăţământului primar, care urmează să treacă în Parlament peste câteva zile.

In art. 3 al proectului de modificare a legii învăţământului primar, prevede că vor fi înaintaşi la dragul I, numai învăţătorii licenţiaţi, titulari în învăţământ la data promulgării legei. Ceilalţi învăţători cu gradul definitiv, cari vor obţine diploma de licenţă după această dată, se vor putea prezenta la examenul de gradul II, după un stadiu de un an la catedră şi numai după trei ani de stagiu în acest grad, vor putea fi înaintaţi în gradul I.

Cum, în prezent, nu mai sunt învăţători în anul I şi II de studii universitare, deoarece nu sau mai aprobat concedii de stud u, învăţătorii din ultimul an de facultate şi cei foarte puţini cari mai sunt în anul III, roagă pe cei în drept, ca articolul 3 din proiectul de modificare a legii învăţământului primar, să fie corectat în sensul ca toţi învăţătorii licenţiaţi şi definitivi în învăţământ, fără deosebire, să fie înaintaţi la gradul I.

Scrisori din Germania

„Putere prin plăcere"

O instituţie specific naţional-socialistă, menită să procure recreaţii plăcute muncitorilor

HAMBURG, 20. — Un loc foarte important în reorganizarea socială a celui al treilea Reich îl ocupă organizaţia «Putere prin plăcere» (Krft durch Freude), acea organizaţie din cadrul Frontului german de Muncă, care este menită să dea omului muncitor o participare cu mult mai mare decât în trecut la viaţa culturală a naţiunii. Uniunea naţional-socialistă «PUTERE PRIN PLACERE» a fost creată abia acum trei ani şi astăzi nici nu ne mai putem închipui că viaţa poporului german ar putea exista fără ea. Această organizaţie a fost aceia, care a procurat muncitorilor şi angajaţilor pentru prima oară în viaţa lor o călătorie de recreaţie la mare sau la munte şi le-a mijlocit impresii, ale căror efecte împreună cu recreaţia fizică dau roadele cele mai frumoase în viaţa socială a poporului german.

CATEVA FAPTE ALATURI DE CATEVA DATE

In rândurile următoare vrem să arătăm câteva cifre asupra desvoltării organizaţiunii «PUTERE PRIN PLACERE» în cei trei ani ai existenţei ei. In anul 1936, biroul pentru călătorii şi concedii al acestei organizaţiuni şi-a pus la dispoziţie serviciile sale la un număr de 6 milioane de germani, şi anume la 5 milioane de participanţi la călătorii de concediu şi de sfârşit de săptămână (Wochendend), la 1 milion de participanţi la excursii pe jos şi la 150.000 de participanţi la călătorii pe mare. Opt mari vapoare transoceanice au adus muncitori germani la Lisabona şi Madeira. Nu a existat în Germania nici un eveniment mai mare, la care «Kraft durch Freude» nu ar fi luat parte. Astfel, muncitorul german a putut lua parte la toate evenimentele şi serbări mai mari, cum au fost de exemplu jocurile olimpice, diferite expoziţiuni în capitala Reichului, sau serbarea secerişului la Bückeberg sau congresul anual al partidului naţional-socialist la Nürnberg. Importanţa economică a călătoriilor organizate de «Kraft durch Freude» reiese din bugetul acestei instituţiuni pe anul 1936, care se ridică la 110 milioane de mărci, pe când în 1935 el a fost numai de 68 de milioane de mărci. O parte însemnată a acestor sume se cheltueşte în folosul regiunilor mai slabe din punct de vedere economic, ajutând astfel la desvoltarea economică generală.

Biroul «Feierabend» al uniunii naţional-socialiste «Kraft durch Freude» (adică biroul care se ocupă cu întrebuinţarea timpului după încetarea muncii seara, corespunzător instituţiei italiene («Dopolavoro»), se ocupă cu toate laturile vieţii culturale. Cu ajutorul acestei organizaţiuni, muncitorul german este în stare de a vizita teatrele şi operele cele mai bune din întreagă ţară şi să vadă pe cei mai renumiţi artişti. In cursul anului 1936, organizaţiunea «Kraft durch Freude» a mijlocit reprezentaţii teatrale pentru un număr de peste 5 milioane persoane. In special, «Kraft durch Freude» sprijină turneele scenelor bune prin toată ţara, dând astfel populaţiunii din sate şi orăşele mai mici posibilitatea de a putea vizita reprezentaţii teatrale dintre cele mai valoroase. Un loc important în munca acestui birou «Feierabend» îl ocupă aranjarea de serate vesele, cu reprezentaţii din domeniul muzelor uşoare. La 40.765 de reprezentaţii s'au numărat 16.886.417 de spectatori. Trebue remarcat, că nivelul calitativ al acestor serate vesele se găseşte într'o ascensiune continuă. Dacă se adună la un loc toate seratele şi matineurile populare din diferitele domenii artistice, ajungem pentru cei doi ani 1935 şi 1936 la un număr de 142.670 de reprezentaţii cu 52.766.929 de spectatori.

TRANSFIGURAREA ESTETICA A MUNCII

«Kraft durch Freude» mai posedă un birou «FRUMUSEŢEA MUNCII», care în nenumărate întreprinderi a îmbunătăţit condiţiunile de muncă. In toate întreprinderile, unde în trecut nu au existat încă săli comune de recreaţie, băe, garderobă, cantine, etc., prin intermediul Frontului German al Muncii au fost create condiţiuni de muncă superioare. Biroul «FRUMUSEŢEA MUNCII» posedă o revistă proprie, în care el arată conducătorilor de întreprinderi cu pilde elocvente, cum trebuesc transformate toate instalaţiunile şi localurile ale întreprinderilor, astfel ca prezenţa într'o asemenea întreprindere să mărească plăcerea de a munci.

*

Uniunea naţional-socialistă «Putere prin plăcere» a numărat la începutul anului 1937, 32 de organizaţiuni de circumscripţie. In 18.000 de organizaţiuni locale activează 17.300 de funcţionari locali şi în întreprinderile industriale 78.097 de funcţionari speciali, — aproape toţi în mod onorific. In anul curent, «KRAFT DURCH FREUDE» va realiza după planul lui lucruri şi mai mari. Se vor pune în circulaţie primele vapoare proprii ale organizaţiunii şi călătoriile pe mare în străinătate vor lua un avânt şi mai mare. In Germania însăşi, care mereu rămâne ţinta supremă, se vor organiza şi mai multe călătorii ieftine de concediu. Toată muncă a organizaţiunii «Kraft durch Freude» are scopul, de a da tuturor germanilor cari muncesc puteri noui pentru a putea face faţă mai uşor şi mai bine vieţii de toate zilele.

Barbu Stegăreanu

Activitatea asociaţiei internilor şi foştilor interni de spitale

«Asociaţia Internilor şi foştilor interni de spitale din Bucureşti», persoană juridică şi cu sediul la Spitalul Colţei, grupează în asociaţie profesională şi ştiinţifică pe actualii şi foştii interni medici de spital din Bucureşti în număr de peste 1000.

Anul acesta la conducerea asociaţiei s'a impus un comitet legionar, care pe lângă o prodigioasă activitate profesională şi ştiinţifică a imprimat asociaţiei un puternic dinamism, de înţelegere şi afirmare naţionalistă intransigentă.

In cadrul ciclului de actualităţi medicale, organizat de asociaţie, Vineri 12 Martie, în amfiteatrul spitalului Colţea a conferenţiat d. general dr. Constantinescu D. C. fostul şef al spitalului militar Regina Elisabeta şi recent demisionat din cadrele active ale armatei, din cauza atitudinei luate faţă de jertfa eroilor Moţa şi Marin.

După terminarea conferinţei, preşedintele asociaţiei în aplauzele furtunoase ale unei săli arhipline, reprezentând elita corpului medical civil şi militar, a declarat membru de onoare, pe d. general Dr. Constantinescu D.C.

Unanimitatea şi entuziamul cu care a fost înconjurat noul membru de onoare, trebuie tălmăcită atât în demnitatea şi curajul atitudinii sale, de care o nouă generaţie este avidă, cât şi în apropierea sufletească, în cultul de admiraţie pe care îl are în suflet tineretul naţionalist faţă de militari, singurii continuatori ai generaţiei războiului.

A apărut:
SATUL ROMANESC
de
George Ciulpan
un studiu prefaţat de prof. Mihail Manoilescu, în care cititorii noştri vor găsi adevărurile asupra satului nostru înnegurat de nevoi şi necazuri

SPORT

Ocazie pierdută

Am înțeles dela început prin cuvântul SPORT-SPORTIVI — cuprins în toată gama posibilităților sale de interpretare — mijlocul ideal de a ieși din'o viață cotidiană sufocată; de avântare și contopire cu naturalul, de ieșire din tine maceratul de toată vermina unei existențe refulate și regăsirea ta într'o limpezire mai conformă cu noțiunea de larg albastru și orizont... Imbunat, umanizat de perspectiva aceasta credeam în rezultatul insului sportiv, degajat cinstit. (Precizez: nu degajarea creștină) și aplecat spre o bună și cavalerească înțelegere.

Așa a înțeles-o desigur și alt cineva, care a dat cuvânt de ordine...

Și-a găsit la noi, sportul destul adepți și teoreticieni cu nume ilustre, cocoțați apoi în diriguitori, iar marea masă de spectatori — auziți spectatori! — sunt numiți și ei sportivi; se revoltă și judecă numindu-se sportivi, privind și agitându-se pe băncile unei arene unde alții fac sportul.

In alte țări — în Anglia de pildă — fiecare ins își cunoaște existența sa de sport efectiv și e în elementul acestui sport cum e în elementul obișnuit al mesei sale de toate zilele.

La noi? Hm! E numai dorința — oh, o dorință colectivă — de a fi «sportivi» ca englezii, olandezii, germanii, etc... E modă...

S'a pierdut unica ocazie de a ne asimila un mod de aerisire sufletească națională...

Așa cum s'a întâmplat cu moravurile străine importate, s'a întâmplat și cu sportul: am minat. Păcat!...

Ion Străjuică

Mâine

Pentru Cupă: F. C. Rapid-C.A.O. Venus-Chinezul

Programul sportiv atât de încărcat ne oferă și Duminica aceasta două matchuri cuplate.

Aceste matchuri pentru Cupa României reeditează întâlnirile de acum două săptămâni din campionat așa că pot fi socotite ca revanșă.

F. C. RAPID — C. A. O.

La ora 2 p. m. arena Venus găzduește întâlnirea F. C. Rapid — C. A. O. La Oradea, această partidă s'a terminat cu victoria la limită (1-0) a feroviarilor camuflați. S'ar părea că la București sarcina localnicilor ar fi mai ușoară. In realitate F. C. Rapid este totdeauna desavantajat când joacă la București, deoarece publicul de aici nu iartă jaful în banii publici din care a ieșit această echipă.

Credem că și mâine publicul își va face datoria, deși C. A. O. nu este echipa care să fie îmbrățișată de spectatorii bucureșteni. «Galeria» va fi împărțită, după cum și șansele matchului sunt egale, dat fiind că iredentiștii dela Oradea joacă totdeauna frumos la București. Inchinăm spre o foarte muncită victorie, a F. C. Rapidului.

Va arbitra d. Ritter (deci vom avea pe teren numai străini) următoarele formații:

F. C. Rapid: Rădulescu, Roșculeț, Wetzer, Vintilă, Fănescu, Rafinsky, Moldoveanu, Auer, Lengyel, Baratky, Bogdan.

C. O. O.: David, Bartha, Sharkady, Kraus, Juhas, Feurstein, Halaty (Getzö), Spielman, Bodola, Covacs, Cocsis.

VENUS — CHINEZUL

A doua întâlnire a zilei este furnizată de fruntașii și codașii clasamentului Diviziei naționale. Totuș matchul nu este atât de disproporționat. Chinezul a ajuns în coadă din cauza unei neșanse continui. Iar Venus este lipsit de Ene, unul dintre cei mai buni înaintași ai săi. Cu toate acestea Venus este superior în toate compartimentele și nu poate pierde Victoria. Anticipăm chiar un scor mai sever decât cel de rândul trecut.

Formația Venusului rămâne neschimbată. Ene va fi înlocuit prin Niculescu, sau, dacă va binevoi federația greacă, prin Befa.

Matchul începe la ora 3 jum. precis.

D. Stanciu-Cluj arbitrează următoarele formații:

Venus: Burdan, Sfera, Albu, Bărbulescu, Colea Vâlcov, Gorgorin, Gruin, Dan Gavrilescu, Humi, Petea Vâlcov, Niculescu (Befa).

Chinezul: Schmidt, Tieffert, Molnar, Lorinczy, Nagy I, Demetrovici, Szilard, Nagy II, Glasz, Bajus, Lowenfeld.

Concursul dela „Trak-Club"

Eri la orele 12.30 a avut loc în menajul cazărmei Malmaisón în prezența unei numeroase asistențe primul concurs de călărie al Trak-clubului de sub președenția d-nei Gatosky.

La concursul parcurs obișnuit au fost clasificați:

I) căpitan Sturza; II) lt. Buță; III) căpitan Manoliu.

La parcursul de forță au fost clasificați: întâiul căpitan Sturza, și al doilea lt. Buță.

Premiile au fost distribuite de președinta clubului în prezența juriului și a unei foarte selecte asistențe, dintre care am reținut pe d-nele: Gatosky președinta Track-clubului, colonel Petrescu, d-na maior Lupu, d-na și d-ra farmacistă Garotescu, d-ra Stâlpeanu, atașatul militar al Jugoslaviei, maior Lupu, căpitan Sturza, lt. Pădureanu etc. precum și soțiile ofițerilor concurenți.

După concurs a urmat o agapă intimă.

Scrimă

Cehoslovacia a învins România la floretă și spadă

Eri dimineață, în sala Cercului Militar din Capitală au început concursurile de scrimă între trăgătorii selecționați ai Cehoslovaciei și României. Probele s'au bucurat de o foarte numeroasă asistență, ceeace dovedește că, caracterul de propagandă pe care federația respectivă a dat-o acestei reuniuni internaționale și-a ajuns scopul.

De dimineață s'au disputat probele de floretă și numai datorită neșansei trăgătorilor noștri în ultimele două partide cehii au putut să-și adjudece victoria cu 9 victorii, 72 tușe.

Românii au avut 7 victorii 60 tușe.

La ora 6 jum. sala Cercului Militar devenise neîncăpătoare pentru marele număr de spectatori care veniseră să asiste la probele de spadă.

Resultatul:

Cehoslovacia 9 victorii, 27 tușe.

România 5 victorii 39 tușe.

Azi la ora 5 d. a. se vor ține concursurile de sabie.

Hipism

Un raid călare Sibiu-Belgrad

Un interesant raid călare va întreprinde cu începere dela 26 Aprilie până la 7 Mai inclusiv, Școala de aplicație a Cavaleriei din Sibiu.

Comandantul școalei însoțit de ofițerii instructori vor executa în acest timp un raid călare dela Sibiu la Belgrad, pe o distanță de 450 km. Parcursul va dura șase zile și va fi străbătut în șase etape.

La Belgrad se va face un repaus de patru zile în care timp, în scopul de a se întări legăturile de prietenie dintre cavaleriile jugoslave și române se va vizita pe lângă diverse instituții jugoslave și Școala de cavalerie dela Zemund.

Tot în acest scop ofițerii Școalei de aplicație a cavaleriei din Sibiu vor dărui școalei de aplicație a cavaleriei jugoslave, o statuetă reprezentând un cal pur sânge.

Befa va fi totuși extrădat

Consiliul federației grecești de football, n'a luat încă nici o decizie asupra extrădării jucătorului Befa la clubul Venus din București.

In cercurile oficiale sportive grecești e o atmosferă ostilă transferării.

Se pare că în urma intervenției Educației naționale grecești, Befa va avea până la urmă dezlegarea să joace în România.

Carnet

O informație uluitoare ne-o dă unul din cotidianele bucureștene de sepcialitate.

F. C. Rapid tratează aducerea de peste hotare a unei alte «stele». Informația e cu adevărat senzațională când afli că noua «stea» o chiamă Berkeszy, care e probabil că va înlocui pe Fănescu.

Dacă se mai ia în considerație faptul că Cuedan, Georgescu și Barbu au fost scoși din echipă, e evidentă politica pe care misterioasa conducere a acestui club o duce.

Siguranța statului n'are nimic de spus în privința acestei politici?

*

Ședința de zilele trecute a comitetului U. F. S. R. dacă nu s'a deosebit de celelalte, a avut totuș un merit. Fără să dea o soluție definitivă în apelul contra pedepsei meritate, aplicată de federație lui Rabinovici, numirea unei comisii de cercetare a «cazului», a avut darul să închidă gura interesaților care voiau să scoală pe acest obrasnic «sportsman» drept o victimă.

*

Spakow, care-și stabilise stabul la Atena, a excrocat cu 10.000 drahme pe managerul său și a fugit în Siria (cam pe lângă Palestina).

Excroc la București (are câteva procese), excroc la Atena, Spakow, fostul boxeur, a reușit să rămână... internațional.

*

Toți membrii «Unirei Tricolorul» sunt rugați a trece pe la secretariatul clubului care este deschis în fiecare zi între orele 15—17 în B-dul Ferdinand nr. 97, pentru a-și ridica cărțile de membru.

Echipele se pregătesc

Campionatul de rugby începe Duminică 21 Martie.

In sezonul acesta campionatul se va disputa după formula tur și retur (14 matchuri), dotat cu trofeul «Cupa României», al cărui ultim deținător este valoroasa grupare din Floreasca, Viforul-Dacia.

In rândurile de față ne vom ocupa de fiecare echipă care s'a angajat în acest campionat.

T. C. R

Dând Cezarului ce e al Cezarului, vom începe cu proaspeții campioni și tot odată decanii rugby-ului românesc, T. C. R-știi posedă în momentul de față cea mai puternică formație din țară. Grămada foarte sudată, deși cam greoaie, este avantajată de technică, lucru pe care — în afară de St. Român — nu-l prea vedem la celelalte echipe. Atacul s'a întărit simțitor prin reintrarea lui Dragu. Alături de el Popa și Crisoveloni întrec o linie ideală de trei-sferturi.

STADIUL ROMAN

Echipa lui „Nea Nae" Mărăscu, candidează, dealtfel ca în toți anii, cu justificate pretenții la titlul de campion. Ultimul câștigător al cupei „Gabriel Marinescu" și-a întâlnit simțitor formația prin reintrarea lui Camil Ioan. Alături de el, Ieremia, Turutz, Andronache și Virgil Ioan vor căuta să nu desmintă faima câștigată cu prețul multor sacrificii.

SPORTUL STUDENȚESC

Echipa Universitară, de nenumărate ori campioana țării, s'a pregătit intens pentru cupa României. Echipa, care nu va suferi prea multe modificări, are avantajul că tinerii introduși astă toamnă au căpătat rutina necesară unor astfel de match-uri.

Ne bucură reintrarea lui St. Ionescu, care va întări simțitor grămada universitară.

VIFORUL DACIA

Trecută sub conducerea priceputã a d-lui Consilier M. Mihăescu, gruparea din Floreasca emite serioase pretenții de a păstra mai departe «Cupa României» al cărui ultim câștigător este 1934). Păcat că, dintre echipele fruntașe, Viforul Dacia este singura care nu are o metodă de joc. La înaintare singurii Kurzbauer, Covaci, Bolțeanu și Caracaș știu ce să facă cu balonul. Mijlocașul de grămadă G. Vasilen și fundașul Jianu se disting din restul echipei. Deasemeni reintrarea lui G. Sterian, după o absență de 2 ani, a ridicat mult moralul echipei.

P. T. T.

Echipa poștașilor a suferit în ultimul timp o serie întreagă de frământări. Sperăm că, în ultimul moment, d. Costacea, președintele clubului P. T. T., va reuși să arunce în luptă o formație demnă de renumele ei. Câșu Anastasiade la înaintare și C. Florea în liniile dinapoi, sunt jucători capabili să ducă echipa la victorie.

R. O. 13

Fosta grupare A. S. F. C., de sub conducerea d-lui Veluda—proaspăt intr'odusă la onoare — va fi fără îndoială surpriza campionatului. Posedă în frații Lăpușneanu, frații Ifrim, Apatie și Țincu, elemente capabile să răstoarne multe calcule ale vechilor grupări.

TROACAR

Procesul incendiatorilor

Defilarea Kahalului

Mărturii ingenioase și totuși „sincere". Ideile... se plătesc scump. Spre amintire. O concediere care miroase a benzină. Dubla existență... sinistră

Aspecte

Acuzații stau pitiți în boxa lor, atenți și inofensivi ca niște pisoi. Considerându-i îndeaproape, un etnograf pasionat s'ar socoti într'o zi cu noroc: ar avea sub ochi toate specimenele de israeliți, începând cu tipul hitit — gros, gras, buzat și cu ochii bulbucați de broscoi, ca un monstru de pe vechile efigii asiriene — și sfârșind-o cu mostra de chazar evoluat a lui SOLOMON COMISIONERU zis LUPU, plămădit dintr'un veritabil aluat de cekist. E de presupus astfel, că dacă tătâne-său ar fi rămas la Harkow, Lupu ar fi fost azi om mare, cel puțin președinte de republică federativă și ar fi stăpânit cu gârbaciul și cu mitraliera peste milioane de mujici, în loc să cerșească mila juraților.

Cum naiba de s'a rătăcit această frântură de Asie demoniacă, în modestul pretoriu creștin?

Cu o politeță cam prea exagerată, d. președinte GHINEA CONSTANTINESCU primește mereu la jurăminte după legea lui Moise. (In tot timpul ceremoniei, preopinentul își ține pălăria pe cap, ca la Sinagogă). Ba unul dintre aceștia și-a început depoziția în această hilară atitudine, ca și când ar fi fost pornit pe ultraj, SEVER HERDAN îl fulgeră însă din ochi, în timp ce-și devoră — nervos — musteața de iepure ajustat. Și pălăria dispăru de pe cap, ca un acoperiș în flăcări.

Când se prezintă și câte un martor care jură pe cruce, d. procuror MOISIANU are câte o tresărire de surpriză. Il înțelegem perfect...

Apărarea, în pasă rea, stârnește iară mila juraților mai inteligenți: Un avocat — român! — are cutezanța să emită îndoieli asupra echilibrului mintal al sărmanului DVOIRIS, care-a avut cavalerismul să mărturisească cinstit adevărul.

Replica tăioasă și promptă a d-lui IONEL TEODOREANU, îi închide gura ca o palmă. Puțini oameni cinstiți din sală, au trăit o clipă de intensă satisfacție.

Survine iar o scenă bufonă. Se dovedește că BUBI BACALU este una și aceiaș persoană cu SUSY HAIMOVICI, cu care el pretindea că ar fi fost asociat la o negustorie — fictivă! — de fructe. Sala se destinde puțin. Se dovedește așa dar, că în dificila meserie de incendiator și de escroc, imaginația joacă un rol capital.

Neputând convinge Tribunalul, anumiți membri ai apărării și nu dintre cei mai distinși, recurg la violențe inusitate față de acuzatorul public, care ne reprezintă pe noi și prestigiile sacre și imuabile ale Neamului.

Credem că d. președinte ar trebui să aducă mai des la realitate pe acești cutezători, spre a ne cruța nouă o intervenție mai energică.

Desbaterile

Desbaterile celei de a unsprezecea zi, a senzaționalului proces al banditilor incendiatori, au început la orele obișnuite. Până acum au fost audiați 49 martori, din 288 câți trebue să se perinde prin fața Curții cu juri.

In ședința de eri s'au ascultat depozițiile la 19 martori, dintre care cinci creștini și 14 (patrusprezece) ovrei.

DEPOZIȚIA LUI CAROL BACALU

Primul a fost audiat ca informator CAROL BACALU (frate cu Jean Bacalu).

Informatorul, spune că își amintește că, înainte de a pleca Jean Bacalu la Budapesta, mama sa era grav bolnavă și a fost operată.

La întrebarea d-lui președinte GH CONSTANTINESCU: Ce «afaceri» a încheiat fratele său la Budapesta, fiindcă voiajul a durat în total patru zile, martorul n'a putut să răspundă.

CINE ESTE DR. B. BRAUBEȘ?

Informatorul mai recunoaște că după cererea lui AUREL ȘARF, s'a trimis o telegramă la Budapesta, lui Jean Bacalu, iar textul l-a fost adus.

Telegrama era adresată lui BAGALU (!) și avea următorul text: «MAMA S'A INSANATOȘIT, VINO ȘI TELEGRAFIAZA SOSIREA», și era semnată de DR. B. BRAUBEȘ, str. SF. APOSTOLI 6.

La întrebarea d-lui procuror Moiseanu, dece telegrama a fost adresată lui BOGAL și nu BACALU și dece a fost semnată cu numele de DR. B. BRAUBES și nu CAROL BACALU, martorul n'a putut răspunde.

D. Vasiliu-Cluj- Cere să fie citat ca martor și directorul JELIN, dela societatea «Eagle Star», la care a renunțat apărarea.

Incendiul „Gordiana"

DEPOZIȚIA LUI AUREL EDNER

Martorul Aurel Edner (vecin cu fabrica «Cordiana») a declarat următoarele: «Locuesc în imediata apropiere a fabricei «Cordina» și din camera mea se vedea foarte bine exteriorul și interiorul fabricei. Cu o lună înainte de incendiu, sticla dela ferestre a fost înlocuită cu tablă galvanizată(!). Plafonul fabricei a fost dărâmat, în cât a rămas numai trestia și șipcile, iar reparație nu s'a mai făcut. In noaptea incendiului, veneam din oraș și am văzut fabrica în flăcări. «Oberlicht-urile» erau deschise.

FABRICA DE BRANZA ORI DE MATASE?

Dela început, am bănuit că focul a fost pus, deoarece întreaga fabrică era o mare de flăcări și incendiul a durat prea puțin. A doua zi am fost de față când s'au făcut primele cercetări și s'au găsit 32 pune brânză.

DEPOZIȚIA LUI ERNEST EDNER

Martorul ERNEST EDNER, din str. Logofătul Tăut 67 (Fabrica Cordiana, aceeaș stradă și la nr. 65) a confirmat cele spuse de fratele său, adăugând următoarele: «In noaptea incendiului am văzut trei șuvițe de flăcări într'o cameră, care porneau din tavan și în câteva minute — până ce m'am îmbrăcat, — întreaga fabrică era în flăcări. Focul n'a luat naștere dela curentul electric, fiindcă dărâmându-se plafonul, curentul electric s'a întrerupt, prin ruperea firelor.

DEPOZIȚIA MARTOREI VICTORIA EDNER

Martora VICTORIA EDNER — mama lui Aurel și Ernest Edner — a confirmat cele spuse de fiii ei, adăugând că: a doua zi după incendiu, i s'a cerut o lopată, cu care autoritățile anchetatoare au scormonit agura și s'a găsit beșici și câlți.

MIROS DE BENZINA

Martora *Fany Lăzărescu* (ovreică), locuește chiar în curtea fabricei, arată că tot timpul ferestrele erau cu sticlă și numai cu o lună înainte de incendiu au fost înlocuite cu tablă galvanizată. Iși mai amintește că s'au găsit beșici, talași și câlți, care miroseau a benzină.

DU-TE ȘI TE PLIMBA

Martorul* Boritz Buzenfeld, *fost funcționar la fabrica «Cordiana» și care controla tot ce intra și eșea din fabrică, declară:* «Știu că au fost aduse niște lăzi cu un camion. In ziua focului am fost la serviciu, dar *Dvoiris mi-a spus să mă duc acasă. «Oberlicht-urile» întotdeauna se țineau închise, spre a nu eși sgomotul produs de mașini.

La întrebarea d-lui procuror Moiseanu, de ce n'a luat el lăzile în primire, martorul n'a putut răspunde.

IDEILE... SE PLATESC SCUMP

Martorul JEAN ZEIFERT, fost director technic și casier la fabrica «Cordiana», plătit cu 20 mii lei lunar, declară că el a dat ideea de a se acoperi mașinile cu mușamale, spre a nu se strica din cauza... dărâmării plafonului.

DEPOZIȚIA LUI COCA BACALU

Martora COCA BACALU (soția lui Benjamin Bacalu și sora lui Jean Bacalu), recunoaște cele declarate la instrucție, precum că la soțul ei venea adesea un domn scund, gros și cu mustață, pe nume Lupu (Comisioneru) și mai știe de sosirea lui Moritz Bacalu, dela Botoșani.

DEPOZIȚIA LUI DRAGOI GH.

Martorul *Drăgoi Gh.*, fost om de serviciu la soc. «Reprezentanța Românească», declară că venea Băicoianu (Comisioneru), că n'a văzut niciun registru, totul se scria pe foi volante.

SUSPENDAREA ȘEDINȚEI

La orele 4 jum. ședința s'a suspendat pentru o oră.

După redeschidere, d. av. Ioachim apărătorul d-lui Carol Beck, constituit parte civilă, a depus o senzațională declarație, în care arată modul cum acuzații s'au folosit de numele lui și au săvârșit mai multe escrocherii. In numărul viitor vom publica textul senzaționalei declarații.

SPRE AMINTIRE...

Martorul POLA KERSCH, fotograf, din calea Văcărești, a declarat că a fost chemat de către portarul fabricei «Cordiana», pentru a fotografia fabrica. Aceasta înainte de incendiu. A luat trei fotografii, una exteriorul și două interiorul fabricei «Cordiana» (!).

DEPOZIȚIA MART. MINA GOLDENBERG

Martora MINA GOLDENBERG, a declart că Lupu Comisioneru a fost chiriaș și i-a fost prezentat de Bubi Bacalu, dar numai sub numele de **Lupu, comerciant din Pitești.**

D. președinte dă cetire declarației dela dosar, pe care martora o confirmă întocmai, ceeace face pe d. av. Melinte, de a adresa următoarea întrebare: «Martora poate să pună mâna pe foc și să jure că cele declarate sunt adevărate?».

D. av. Vasiliu-Cluj (către d. av. Melinte): «Vă închinați la foc!

D. av. Melinte: «Focul este cel mai sfânt lucru (!?).

D. procuror arată martorei un geamantan, pe care l-a uitat Lupu Comisioneru, împreună cu un costum de haine și pe care martora îl recunoaște.

CE-I CU MUȘAMAUA

Martorul ȘMIL HEIMBERG, declară că Bubi Bacalu a venit cu o scrisoare dela soc. «Reprezutanța Românească» și a cerut să i se închirieze cinci mușamale și pentru care a plătit 1926 lei.

DUBLA EXISTENȚA... SINISTRA

Martorul *M. I. Marcu* (ovrei), spune că el a fost mijlocitorul închirierii magaziei din str. Crișului. Pentru aceasta, în urma unui anunț a venit la el un domn, care s'a recomandat în persoana lui *Bubi Bacalu.* (?)

CINE ESTE HAIMOVICI?

Cu ocazia depoziției lui *M. I. Marcu*, s'a stabilit că Haimovici, pretinsul asociat al lui Bubi Bacalu și care a dispărut, este unul și aceiași persoană cu Bubi Bacalu. Iar magazia din strada Crișului, n'a servit pentru depozit de mere — după cum pretindea acuzatul, — ci în ea s'au pus la punct toate operațiile premergătoare incendiului.

Tot în ea au fost depozitate și materialele inflamabile, care apoi au fost transportate la fabr. «Cordiana».

CAVALERII NOPȚII

Martorul STRAUCHER IULIUS, declară că are un depozit de cherestea la Obor și în toamna anului 1933 BUBI BACALU a comandat niște lăzi și cari au fost ridicate, NOAPTEA TARZIU (!), de către MORIȚ BACALU.

O CONCEDIFRE CARE MIROASE A BENZINA

Martorul GH. SCHOSS, declară că a fost portar la fab. «Cordiana» din anul 1930 până la 20 Dec. 1933, când a fost concediat (!) și cheile le-a încredințat lui Nicolae Gh.

Spune că în timpul dărâmării plafonului, mașinile au fost acoperite cu mușamale.

D. procuror: Erai de față când se aducea marfă?

Martorul: **Da, dar întotdeauna lăzile se desfăceau în curte și numai conținutul era dus sus.**

O DESCINDERE

Aseară, după suspendarea ședinței, s'a făcut o descindere în str. Epureanu 5, unde martorul Gh. Schoss, a declarat că a dus o parte din mușamale, cu care au fost acoperite mașinile.

DEFILEAZA KAHALUL...

Au mai fost audiați următorii martori: **Jean Feldman**, fost acționar la fab. «Cordiana»; **Roman Goldenberg**, care a cumpărat niște marfă dela fabrică; **Francisc Meryesch**, proprietarul magaziei din str. Crișului și **Moise Rudich**, frizer, cel care a procurat cameră lui **Moritz Bacalu**. Toți au recunoscut declarațiile dela dosar.

*

La orele 7, ședința s'a suspendat. Audierea martorilor acuzării, în continuare.

Ședința viitoare, Luni la orele 3 după amiază.

ILIE CIUTESCU

Curierul judiciar

Procesul soților Perianu cu d-na Alexandrina Cantacuzino

Tribunalul Ilfov s. II urma să judece eri procesul intentat de soții Perianu, d-nei Alexandrina Cantacuzino și Societății otrodoxe a femeilor române. După cum se știe soții Perianu au fost concediați din calitatea de profesori și directori ai Școalei ortodoxe, iar judecătoria de muncă le-a admis acțiunea și a obligat Soc. ortodoxă la plata unor însemnate daune. Eri, însă din motive procedurale, apelul a fost amânat la 16 Aprilie.

Nu e contrabandă

Tribunalul Ilfov s. IV sub președinția d-lui Horia Bogdan, a achitat eri pe evreii maramureșeni Ștern și Bercovici, de delictul de contrabandă care li se punea în sarcină.

Numiții se făcuseră vinovați de plasarea unei cantități apreciabile de zaharină. Neputându-se stabili că cei doi introduseseră fraudulos zaharina în țară, Tribunalul a socotit că e vorba de o simplă contravenție la legea controlului zaharinei și nu delictul de contrabandă.

Apelul lui Măciuceanu a fost respins

Tribunalul condamnase pe Măciuceanu la 3 ani închisoare, pentru falficarea semnăturei prefectului județului Ilfov în scopul de a încasa diferite sume de bani. Curtea de Apel s. V a respins ieri apelul lui Măciuceanu.

Experții nu pot fi ascultați ca martori în procesele penale

In procesul cunoscutei escrocherii a lui Gh. Tăslăuanu, s'a cerut ieri chemarea ca martor a d-lui Puiu Iancovescu care făcuse în cauză și o expertiză tehnică. Curtea de Apel s. I-a a respins cererea, deoarece potrivit noului cod de procedură penală, nu se mai admite audierea experților ca martori.

Consultațiuni juridice

Pentru a veni în ajutorul cititorilor săi, ziarul „Buna Vestire" va răspunde la această rubrică tuturor întrebărilor cu caracter juridic. Corespondențele se vor trimite pe adresa ziarului, pentru Curierul judiciar.

Ședința consiliului comunal al primăriei sect. II Negru

Consiliul comunal al sect. II Negru s'a întrunit în ședință publică eri, la ora 5 d. a., sub președenția d-lui primar I. Anastasiu, asistat de d. Jean Lucescu, ajutor de primar.

După ce s'au luat unele hotărâri de interes edilitar, d. I. Anastasiu, primarul sectorului a făcut o expunere asupra lucrărilor edilitare, în decurs de 3 ani.

D. JEAN LUCESCU, ajutor de primar, a adus la cunoștință rezultatul intervenției făcute la căile ferate care au acceptat construirea unei pasarele la gara de Est spre a veni în ajutorul populației.

Au mai făcut diverse propuneri d-na Zefira col. Voiculescu și d-nii: dr. P. Cornea, căp. I. Niculescu, Lazăr Cristescu, pr. G. Crețu, Gică Ștefănescu, primarul com. Dudești-Cioplea, etc.

D. I. ANASTASIU a propus și s'a hotărât construirea unui palat al primăriei acestui sector.

Anchetele Noastre

Discordia dela Camera de muncă

Şi totuşi... se vor mării cotizaţiile la Asigurările Sociale. Noi sarcinii pe spinarea muncitorilor şi meseriaşilor

Bugetul Casei Centrale are un deficit de circa 65 milioane.

Direcţia contabilităţii a cerut acoperirea acestui gol bugetar, pentru echilibrarea lui, cât şi pentru a se putea aduce la îndeplinire prevederile legale.

In cele două adunări generale ţinute în cursul anului trecut, reprezentanţii adunării generale au respins propunerea direcţiei generale cu privire la mărirea cotelor.

S'a cerut justificarea acestui deficit pentru a se şti dacă este o lipsă de bună gospodărie sau drepturile acordate de lege, sunt mari — faţă de cota mică a cotizaţiilor.

Asociaţiile profesionale ca şi cele muncitoreşti au fost alarmate de aceste noi cotizaţii sporite.

Unele organizaţii au fost câştigate punctului de vedere al Casei Centrale iar altele au fost oprite a protesta.

Asociaţia «Frontul asiguraţilor» i s'a interzis întrunirea membrilor într'o sală particulară, fără avizul direcţiei Casei Centrale.

Este interesant de ştiut că s'a ivit o discordie între T. Răscanu, vicepreşedintele secţiei meseriaşi şi Ilie Calciu, preşedintele Camerei de muncă.

Cel dintâi, acuză de trădare pe conducătorul Camerei de muncă şi-l forţează să ia atitudine contra măririi cotelor. D-sa nu înţelege să piardă organizaţia trădând interesele profesionale — celor politice.

D. C. Dobrescu, vicepreşedintele Camerei de muncă, prieten intim al d-lui I. Calciu, la o întrebare a noastră, ne-a răspuns:

«Camera de muncă va protesta. Mâine se va da un comunicat şi se vor ţine întruniri publice, în întreaga ţară.

In acest scop... d. I. Calciu, a vizitat Ardealul şi Bucovina».

Fiind întrerupt de patronul croitor **C. Rădulescu**, că d. preşedinte al Camerei de muncă este în slujba intereselor politice şi personale, i s'a ripostat de către d-sa: **«Camera de muncă va protesta! Veţi vedea mâine».**

*

Rămâne de văzut atitudinea pe care o va avea reprezentantul salariaţilor în adunarea generală, cât şi acţiunea ce va începe până la această dată.

Organizaţiile profesionale îl acuză până atunci, de trădarea intereselor meşteşugăreşti.

Până atunci, fierbere mare la Casa centrală şi vii agitaţii între muncitori şi meseriaşi.

După cum se vede, lupta între reprezentanţii organizaţiilor profesionale se dă pe spinarea meseriaşilor şi a lucrătorilor din câmpul muncii.

*

De obicei, se ştie: Când doi se ceartă, al treilea câştigă. Numai că de data aceasta, al treilea — muncitorii — vor pierde cauza; dar în schimb se vor convinge că acţiunile conducătorilor politicianizaţi sunt interesate şi numai au ce căuta în fruntea revendicărilor meşteşugăreşti.

J.

Ieftenirea vieţii...!

De ce este scumpă carnea

Cui se datorează specula: ce măsuri s'ar impune. Este nevoie oare să oprim exportul?

Dacă în ceeace priveşte peştele, specula impresionă ceva mai puţin pe cetăţean — obişnuit să-l mănânce doar la zile mari — apoi cu carnea lucrurile stau cu totul altfel, căci acest aliment indispensabil tuturor reprezintă un capitol strict necesar în bugetul oricărei familii.

Nu rareori ne-am întrebat cu toţii datorită căror împrejurări acest prim aliment a ajuns în ţara noastră — plină de agricultură şi vite — să se ridice la preţuri atât de puţin obişnuite şi chiar exagerate. Se ştie: un kgr. de vacă 28 — 30 lei, un kgr. de muşchi 50—60 lei, mielul 38—40 lei kilogramul, etc. etc. Făcând socoteala unei familii de 6—7 membri, vedem că cele minimum 2 kgr. de vacă fac suma de 60 lei pe zi, la care, adăogând şi celelalte produse alimentare, ajungem la concluzia că bietul întreţinător al familiei, cu o leafă de — să zicem — 5000 de lei, este pus în situaţiunea de a-şi sacrifica casa, chiria sau cinstea pentru a putea face faţă nevoilor hranei.

UNDE ESTE SPECULA

In dorinţa noastră de a fi cât mai obiectivi în anchetele ce facem la această rubrică, ne-am transportat într'o dimineaţă — subsemnatul cu încă un coleg — în făgărul celor ce au monopolizat prin tăiere şi vânzare, acest important aliment.

La început improvizaţi în cumpărători de engros de vite şi apoi în engros de carne, ne-am adunat câteva date care dacă nu sunt suficient de edificatoare, totuşi, denunţă o stare de fapt incontestabilă şi iată deci:

O pereche de boi în greutate de aproximativ 600 de kgr. s'au vândut cu 15.000 lei, un viţel în piele s'a vândut cu 22—25 lei kgr., un miel 150 lei, etc. etc.; la acestea toate se mai adaugă taxa municipiului cât şi cifra de afaceri a fiscului care îl impune în momentul intrărei lor în abator. Socotind aşadar, mai departe, transformarea vitei în carne şi vânzarea ei pe specialităţi, ca muşchi, cotlete, ficat. etc., vedem că câştigul revânzătorului este destul de modest.

Nu putem spune însă acelaş lucru de producător cât şi de municipiu, care şi primul şi mai ales secundul se întrec în câştig.

Dacă producătorul merită într'adevăr un preţ care să-i recompenseze munca şi grija ce depune în creşterea vitei, nu este mai puţin adevărat că acesta a depăşit intenţia de câştig alunecând în chip iraţional pe puntea speculei.

UNDE TREBUIE SA INTERVINA MUNICIPIUL

Secundul de care vorbeam mai sus în speţă municipiul — se face tot atât de vinovat în tolerarea cât şi încurajarea speculei. Căci taxele de abator sunt într'adevăr exagerate, şi iată-le:

170 lei de bou, 150 lei de vacă, 110 lei de mânzat, viţel de lapte 55, porcul 25, oaie 35, miel 15, etc.

Dacă primul speculant ar avea totuşi o circumstanţă atenuantă, admisă de raţionamentul că nimeni nu este obligat să cumpere, apoi secundul n'o poate avea, căci a tăia vita în bătătură este o infracţiune cea mai cumplită contravenţie.

Afară de aceasta, abatorul comunal, destul de frumos întreţinut, a devenit de mult timp insuficient pentru sacrificarea vitelor necesare consumului Capitalei — motiv pentru care se află şi astăzi în cartoanele primăriei — un proiect de exproprierea împrejurimilor pentru extinderea abatorului. Aici însă intervenind rolul colegului meu dela municipiu rămâne ca d-sa să se ocupe de problema acestei importante lucrări ce continuă să rămâie doar un proiect...

e impun preţurile maximale

Dacă însă vina municipiului s'ar rezuma numai în ceiace privesc taxele exagerate cât şi lipsa de spaţiu atât de necesar abatorului, totuşi n'ar fi prea grav. Unde însă intervine imensa vină este lipsa totală de asistenţă oficială în ceiace priveşte târgul vitelor, căci este inadmisibil ca o populaţiune de apropae cinci sute mii de consumatori zilnici de carne să fie lăsaţi la discreţia unor negustori de vite ce întrec raţiunea oricărui câştig. Aici onoratul municipiu, este dator să intervină, în baza puterilor pe care legea i le arogă, stăvilind specula, cu riscul chiar de a-şi propune ca acest comerţ să-l exercite singur, aducând vite din regiunile cât mai îndepărtate ca de exemplu Ţara Moţilor, care să fie revândute la preţuri raţionale. Iar atunci când piaţa şi-ar recăpăta un aspect normal prin exemplul dat de municipiu, că se poate câştiga fără speculă, pentru a nu se reveni la actuala stare de lucruri, s'ar impune în mod automat preţurile maximale atât în ceiace privesc producătorul cât şi revânzătorul.

Pacamb.

ANUNŢAM SOSIREA A MARI TRANSPORTURI DE

Mărfuri din străinătate

Vânzarea EN DETAIL cu preţuri de EN GROS

Câteva din preţurile noastre:

Chiffon Lei mtr.	27	Cedeline cord Lei mtr. fabricaţie germană	55
Lenet pentru rochiţe	39	Poplin pentru cămăşi	64
Crèpé coton impr.	42	Crepe Chine superior I	70
Gadel pentru pant.	42	Viorica noutatea sezon	89
Mătase pentru lingerie	50	P-za cearceaf 200 cm. dela	95

Stofe, mătăsuri, tricotaje, albituri, imprimeuri

La Magazinul

Gheorghe Fundănescu

La „CRUCEA ALBA" Bucureşti

STR. CAROL 66 TELEFON 3.05.29

Vizitaţi:

Vechiul şi Marele Magazin **La Balon-ul Albastru**

Strada Carol sub „Hotel Dacia"

Bogat asortiment în

Manufactură, Galanterie, Pânzărie, Lenaj-uri

Incălţăminte de bărbaţi, dame şi copii

Pardesiuri de Damă, Şepci, Pălării, bascuri

Contigentarea invadată de misiţi

Arestările de eri

Profesia de misit, a devenit o meserie avuabilă pentru toţi jidanii şi străinii cari sfidează legile acestei ţări.

S'a creiat o pleiadă de misiţi jidani cari mişună pe la toate institutele de stat.

MISITISMUL DELA CONTIGENTARE

Direcţia reglementară comerţului exterior, prezintă un teren vast pentru acest gen de ocupaţie.

In afară de importatori şi reprezentanţii lor, şarlatanii jidani sunt de o ne mai pomenită îndrăzneală, datorită în măsură şi graselor comisioane.

ARESTARI

Direcţia contingentării a fost nevoită să ceară ajutorul poliţiei.

Eri au fost arestaţi şase jidani, printre cari, unul din cei mai specialişti excroci de acest gen, Hartmann, fără profesie precisă şi fără indentitate, urmat şi de Harillos şi de alţi patru jidovi.

*

Ministerul industriei şi comerţului ar trebui să ia măsuri mai severe pentru stârpirea intermediarilor jidani, cari de cele mai multe ori sub odioasa mască a «omului de afaceri» urmăresc încătuşarea şi distrugerea comerţului românesc.

Se înfiinţează un registru de control al întreprinderilor industriale

Ca urmare a unei întâmpinări primite la ministerul de finanţe din partea Uniunii generale a industriaşilor din România, întreprinderile industriale a căror cifră de afaceri anuală depăşeşte suma de 1 milion lei vor trebui să-şi înfiinţeze un registru special de control după un model dat.

Acest registru a fost înfiinţat în urma propunerii Uniunii industriaşilor şi în interesul direct al membrilor acesteia.

OFENSIVA FARISEILOR

Naţional-ţărăniştii în goană după partizani. O nouă tactică demagogică. Capitalismul străin în slujba gărzilor „ţărăneşti" şi cârdăşia cu social-comuniştii

TIMIŞOARA. — Alegerile comunale au evidenţiat din plin lipsa de popularitate a partidului d-lui Mihalache în satele bănăţene şi orientarea massei ţărăneşti spre alte orizonturi şi realităţi politice decât cele izvorâte din «democraţia» internaţional-ţărănistă. Cu tot interviewul «boerului» dela Lipova asupra acestor alegeri că «ele au fost aşa şi pe dincolo», totuşi opinia publică locală s'a putut convinge că mult trâmbiţata popularitate naţional-ţărănistă din Banat nu-i decât o invenţie de prost gust a «Vestului» şi o sperietoare în faţa fricoşilor.

Dealtfel conducătorii acestui partid de aici, reprezentat prin d-nii Bocu, dr. Subţire, Juga, Ciorman, etc., acest din urmă comunist pe faţă, au sesizat de mult primejdia. In deosebi i-a prins coşmarul când au observat că ţărănimea, dar mai ales muncitorimea română se îndreaptă conştientă şi decisă spre cadrele disciplinate şi hotărâte ale mişcării naţionaliste.

DE ACEIA, IN DISPERAREA DE A-ŞI VEDEA LICHIDATE TOATE CADRELE, AU PLANUIT, DESIGUR PE BAZA INSTRUCŢIUNILOR DELA CENTRU, O TACTICA NOUA: ACAPARAREA PARTIZANILOR PRIN PROMISIUNI DE POSTURI ŞI SERVICII.

TOVARAŞIA CU STRAINII

In acest scop au obţinut largul sprijin al întreprinderilor străine din oraş, cari se ştie, se cifrează la aproape 200. O înţelegere prealabilă a fost desigur încheiată: Aceste întreprinderi — cari trăesc din bunurile româneşti şi din vlaga muncitorimii române — să plaseze oamenii cu recomandaţii provenite de la naţional-ţărănişti, în schimb ele se vor bucura de sprijinul partidului în orice împrejurare. Desigur, pactizarea aceasta a «democraţilor» internaţional-ţărănişti cu finanţa străină nu se reduce numai la Timişoara ci, îşi are întinse planurile oculte pe întreg cuprinsul ţării.

Că acest pact secret există e indiscutabil. Altcum nu se poate explica vădita dragoste a direcţiunilor acestor întreprinderi pentru naţional-ţărănism; îndemnarea muncitorimii să se inscrie în acest partid şi plasarea exclusivă a muncitorilor veniţi cu recomandaţii de aici. In schimb muncitorii naţionalişti sunt persecutaţi pe toată linia şi acum îndrăznesc să spună un cuvânt sunt pur şi simplu daţi afară sub motivul că fac «agitaţii rasiste»... Aşa se procedează la fabrica de ghete «Turul» la «Galvani». Prima fabrică de spirt şi altele.

La timpul său le vom da la lumina zilei.

BANDE DE BATAUŞI

Dar înţelegerea dintre naţional-ţărănişti şi capitalismul străin merge şi mai departe. S'a ajuns până acolo cu îndrăzneala în cât s'a dat drum liber emisarilor bătăuşi naţional-ţărănişti pentru a organiza muncitorimea — SA SE REMARCE, NU NUMAI CEA ROMANEASCA CI ŞI CEA MINORITARA — în gărzi «ţărăneşti» îndreptate exclusiv împotriva muncitorilor naţionalişti. Gărzile sunt formate pe grupe de câte 9 şi inglobate în sectoare pe cartiere. **Deocamdată aceşti emisari au scopul de a pregăti «fişele» fiecărui membru câştigat şi a-l introduce în tainele «fascismului» democrat cu lozinca «dreptate», îndemnându-l în acelaş timp să fie gata pentru orice.** Nu ştim la ce se referă acest «orice», în tot cazul muncitorii naţionalişti sunt în primul rând vizaţi.

Şeful suprem pentru oraşul Timişoara al acestor gărzi e după cum se ştie perfidul Juga, ajutat de neseriosul comunist Ciorman care din secretar al poliţiei din Lugoj ţine prin negarea creştinismului şi a naţionalismului să fie «original» şi să ajungă «om mare».

«FRENTE POPULAR» LA ORIZONT...

Că unii muncitori români se lasă a fi ele recomandaţiile naţional ţărăniştilor e explicabil. Sărăcia şi foamea e prea mare, ca să se poată rezista în faţa recomandaţiei cutărui sau cutărui grangur din anturajul d-lui Bocu. Dar să fie pe pace aceşti domni. Or fi ele recomandaţiile naţional-ţărăniste, însă sufletul acestei muncitorimi tot naţionalist rămâne. Căci numai naivii nu văd cârdăşia dintre acest partid şi capitalismul străin exploatator şi hain. Dar perfidia şi îndrăzneala naţional-ţărăniştilor nu merge numai până la lucrăturile oculte dintre ei şi acest capitalism sângeros. EA MERGE ŞI MAI DEPARTE. ŞI AICI E PERICOLUL ADEVARAT. CARDAŞIA EXISTA ŞI SE POATE ORICAND OBSERVA LA CLUBUL DIN PIAŢA «UNIRII», INTRE PARTIDUL ZIS NAŢIONAL(?) ŢARANESC ŞI SINDICATELE SOCIAL COMUNISTE. Căci nu poate nimeni să ne conteste acest lucru; şefii acestor sindicate sunt oricând văzuţi în conciliabule secrete şi strânse cu anumiţi «corifei» de «stânga» ai organizaţiei «marelui» român domnul Bocu.

E DE OBSERVAT IN TOATE ACESTEA PRELUDIUL INCERCARII UNUI «FRENTE POPULARE» AL ROMANIEI DEMOCRATICE, FORMAT PARADOXAL ŞI TOTUŞI CU ADEVARAT DIN CAPITALISMUL EVREIESC, SOCIAL COMUNIST ŞI «DEMOCRAŢIA» NAŢIONAL-ŢARANISTA.

Ar fi de dorit ca organele poliţieneşti să fie vigilente nu numai cu mişcările «anarhice» (?) ale dreptei, — care trăesc exclusiv în dragostea de Patrie şi Dumnezeu şi militează pentru o Românie nouă şi cinstită, unde să nu mai fie exploatarea de astăzi sângeroasă a marelui capital străin — ci şi cu aceste cârdăşii oculte care încearcă să pregătească în umbră «raiul» comunismului sovietic.

Intr'un alt reportaj vom cerca să arătăm tratamentul neomenos al întreprinderilor din oraşul nostru, faţă de muncitorii români, care sunt bătaia de joc a tuturor veneticilor în raport cu muncitorul minoritar ce se bucură de toate avantagiile posibile.

V. Zlătaru

Se vor aduce modificări în clearingul dintre Franţa şi România

Guvernul român a fost sesizat de d. Zeuceanu că ar exista în clearingul general dintre România şi Franţa, unele nepotriviri în ce priveşte situaţia diverselor conturi. Nepotrivirile constau în aceea că unele posturi colectau sume care rămâneau fără întrebuinţare, iar altele rămâneau în suferinţă.

Intr'o întâmpinare a ministerului de industrie şi comerţ francez se arăta că sumele rămase fără o întrebuinţare imediată ar putea, — printr'o operaţiune de virament, — să uşureze plăţile comenzilor de armament, fără ca aceste plăţi să fie alimentate cu fonduri speciale.

Sugestia ministerului de industrie şi comerţ francez, a fost comunicată d-lui M. Cancicov cu ocazia vizitei recente a d-sale la Paris.

Pentruca operaţiunile necesare efectuării acestor viramente să nu influenţeze acordul nostru de clearing cu Franţa, chestiunea a fost atent examinată. In acest scop au avut loc discuţiuni între d-nii: M. Cancicov, ministrul finanţelor; Valer Pop, ministrul de industrie şi M. Constantinescu, guvernatorul B. N. R., stabilindu-se condiţiunile de efectuarea operaţiunilor.

Comisiunea de clasificarea morilor a lucrat ieri

Eri dimineaţă a avut loc la Uniunea Camerilor de Agricultură comisiunea de clasificare a morilor.

Şedinţa a fost prezidată, în lipsa d-lui ministru Negură- de d. Sesclereanu, preşedintele Uniuni Camerelor de agricultură. S'au luat în discuţie cererile prezentate de d. Grigorescu directorul valorificărei grâului, care solicitau ministerului autorizaţiuni pentru instalarea de noui mori aşa zise ţărăneşti.

După ce s'a apreciat seriozitatea cererilor din punct de vedere al interesului local ce ar justifica nevoia înfiinţărei de noui mori, cât şi capacitatea de măcinat, s'au aprobat treizeci din cererile prezentate.

S'au luat apoi în discuţie cererile de clasificare a morilor care cereau a fi considerate ca ţărăneşti; în consecinţă s'au aprobat zece cereri.

La sfrâşit, în urma raportului direcţiunei valorificărei grâului, prin care arăta sustagerea dela taxele de valorificare a două mori, comisiunea aprobă, amendarea lor astfel: moara Lupeasca din comuna cu acelaş nume o amendă de 50.000 lei, moara Tailer din comuna suburbană Sadagura din Cernăuţi o amendă de 40.00 lei.

Ca încheiere, comisiunea, a luat noui dispoziţiuni pentru intensificarea controlului, în ceace priveşte producţia morăritului, în legătură cu taxele de valorificare ce se cuvin ministerului.

Instrucţiuni pentru calcularea taxelor timbrului de aviaţie

Ministerul de finanţe a trimis vămilor o circulară prin care le face cunoscut modul cum se vor calcula taxele timbrului de aviaţie, la importul mărfurilor menţionate în tabelele A şi B, anexate legii impozitului pe lux şi cifra de afaceri.

Aceasta în urma aplicării legii pentru modificarea unor dispoziţiuni din legea pentru Fondul naţional al aviaţiei.

INFORMAŢIUNI

Astăzi Sâmbătă 20 Martie 1937, orele 9 seara, Societatea Culturală «Tinereţa» va ţine a 343-a şezătoare artistico-culturală în sala şcoalei primare de băeţi nr. 17. «Marele Voevod Mihai» din Calea Griviţei 56, când va vorbi d. ing. V. Mişicu dela C. F. R. despre: *«Gimnaziile şi liceele industriale văzute de un technician».*

Vor urma apoi versuri, canto, muzică instrumentală, comunicări, iar în urmă se va juca «Hipnotizatorul», comedie într'un act sub direcţia de scenă a d-lui Aurel Banciu. Intrarea liberă.

Studenţii Academiei de Arte Frumoase organizează de vacanţa Paştelui o excursiune de studii în Turcia şi Grecia între 26 Aprilie—9 Mai.

Taxa de participare pentru d-şoarele şi d-nii studenţi lei 3850, iar pentru particulari lei 4500.

Informaţiuni şi înscrieri la d. T. Tudor, str. Poştei No. 2.

(Curtea Bisericei Stavropoleos) Telefon 390-27.

Membrii cercului de studii edilitare de pe lângă organizaţia Circ. 16 «Frontul Românesc» sunt convocaţi în adunare generală mâine Duminică 21 Martie, ora 10 a. m. la sediul din str. Agricultori nr. 11.

Comisia de investiţii, de pe lângă direcţia reglementării comerţului exterior, a lucrat eri la rezolvarea cererilor pentru importul de maşini.

Astăzi Sâmbătă 20 Martie 1937, orele 5 p. m., «Liga Culturală» secţiunea Bucureşti, va ţine o şezătoare în localul Teatrului «Ligii Culturale» din B-dul Schitul Măgureanu nr. 1, când va vorbi d. comandor Aurel Negulescu (Moş Delamare), despre: *«Româna în războiul de întregire»* şi va urma o frumoasă alegorie în legătură cu războiul.

Intrarea liberă.

Facultatea de teologie din Bucureşti face cunoscut acelor studenţi ai săi cari voiesc a cere burse ca să înainteze până la 27 Martie c. o cerere însoţită de caetul de studii, un act doveditor de starea materială a părinţilor eliberat de percepţia şi vizat de ad-ţia financiară şi de declaraţie că nu are nici o funcţie sau alt ajutor. Certificatele vor fi pe anul curent. Aceste cereri pot fi trimese şi prin poştă pe numele Decanatului.

Comisia superioară de contingentare, a fixat data când se vor putea depune cereri de import pentru trim. II, dată pe care nu o cunoaştem încă.

SALAMANCA, 20 (Rador). — Agenţia Havas anunţă că generalul Franco a acceptat demisia generalului Orgaz, înaltul comisar spaniol în Maroc şi comandant suprem al forţelor din Africa.

Publicitatea românească

Acest spaţiu, este permanent rezervat pentru a semnala publicului românesc, numai întreprinderile şi magazinele româneşti şi creştine din Capitală.

Prin această iniţiativă voim să combatem prejudecata funestă ce persistă încă în sufletele celor mai mulţi dintre industriaşii şi comercianţii creştini, în ceea ce priveşte folosirea presei naţionaliste pentru reclama produselor lor. Comercianţii şi industriaşii în chestiune se tem că, recurgând la serviciile ziarelor româneşti vor cădea victimele boicotului ovreilor.

Vrem să le dovedim că se înşeală.

Ovreii ne vor boicota cu atât mai mult şi mai eficace, cu cât noi le vom arăta că ne e teamă de dânşii.

Imediat însă ce vom adopta faţă de ei o atitudine demnă, hotărîtă, pozitivă şi la nevoe chiar agresivă, ei vor dispare din faţa noastră ca o vedenie. Mai ales astăzi, când ideea naţionalistă triumfătoare, îi calcă pe toţi în picioarele celor ei sireţi.

Publicitatea pe care o facem aci este gratuită pe timp de o lună.

INDUSTRIE CASNICA LEGIONARA

se primesc comenzi

Adresaţi: Coop. Legionară, Str. Gutenberg Nr. 3

Restaurante: «Tinerimea Română» Dumitru Genes, bul. Schitu Măgureanu No. 4.

Manufactură: «Radu» Teodorescu, Victoriei 81;

Pop şi Bunescu, Griviţei 117;

«La Creştinul» Teodorescu, bd. Basarab 135;

V. Niculescu, Piaţa Dr. Botescu 3.

Pălării: Vichi, Victoriei 77;

Popescu Sevasta, Romană 20;

Elena, Griviţei 77;

Dumitrescu Cleo, Luterană 31.

Uniforme: «Echiparea», Colţei 19;

«Magazinul Nou» Georgescu-Petrescu, Carol 62;

Fundănescu, Carol 66.

Blănari: Borza, Apolodor 27;

Georgescu, Sfinţilor 7;

Botos, Sfinţilor 6;

P. Găileanu, Sfinţilor 40.

Croitori: N. Moroşan, Plevnei 57;

I. Vancea (haine civile-militare) Transilvaniei 11 tel. 43873;

Maria Dumitrescu, Muzelor 25 bis. (din Şerban Vodă).

Fotografi: Măza (român-macedonean) Moşilor 199;

Buzdugan, Br. Elisabeta nr. 14;

Traian Petrescu, Doamnei 7.

Articole de sport: Dârlău, Academiei 6.

«Vivi» Petrescu, Brezoianu 41.

Ceasornicari: Dumitru Cotrolea, str. Lizeanu 20;

Petraşincu, bd. Elisabeta 41.

ULTIMA ORA

Triumful naţionalismului faţă de ideia de parlamentarism actual

In şedinţa de azi a Senatului, parlamentarii naţionalişti au repurtat încă un succes asupra guvernului ce în ultimile zile ale acestei sesiuni încearcă să treacă pe sub mână, legi ce ar cântări greu în balanţa bunului mers al Statului.

«Frontul Românesc» prin d. D. R. Ioaniţescu a protestat energic faţă de procedeul scandalos de abuziv, prin care guvernul voeşte să voteze legea minelor fără posibilitatea de discuţie pentru opoziţia din Senat, care a primit legea şi raportul acum 10 minute.

Considerând că discuţiunea în faţa Comisiei Camerei a durat peste 3 luni iar Senatului nu i se dă răgazul nici măcar o oră să ia cunoştiinţă de conţinutul acestui proect;

Pentru aceste consideraţiuni, Frontul Românesc se află în imposibilitate de a-şi spune cuvântul la o lege de o importanţă naţională şi în consecinţă declară că se retrage dela discuţia acestei legi lăsând guvernului întreaga răspundere.

D. PROF. M. MANOILESCU arată că după cum spune d. D. R. Ioaniţescu chestiunea era destul de bine aranjată. Rezultatul este că senatorii industriei care după Constituţie sunt aici, tocmai pentru a reprezenta punctul de vedere al acestei ramuri de activitate economică naţională, se vor duce şi vor spune alegătorilor că degeaba au fost trimişi întrucât Senatul nu are nici cea mai palidă existenţă în materie de legiferare. In acest fel le vom da o lecţie de ce este «parlamentarismul actual» şi le vom întări credinţa în «seriozitatea» şi în «vigoarea» Instituţiei parlamentare! Iar acei dintre noi cari suntem principalii duşmani ai parlamentarismului în forma lui actuală, VOM INSEMNA ACEASTA ZI CA O ZI DE TRIUMF A IDEILOR NOASTRE ŞI APROAPE CA O ZI DE SARBATORE.

Totuşi proectul s'a votat în total cu bile.

Discursul unui deputat manist

D. dr. Virgil Solomon, prietenul politic şi personal al d-lui Iuliu Maniu, a ţinut ieri la Cameră la discuţiunea legii asupra taberelor de muncă, un discurs din care extragem următoarele pasagii, din reportajul parlamentar apărut în ziarul «Dimineaţa» de astăzi:

Vorbind de tinerii studenţi naţionalişti a spus:

...«au pus mâna pe armă şi au lovit întâi pe şeful dv. şi apoi în alţii şi în alţi, INCERCAND LA UN MOMENT DAT, SA NE DEA IMPRESIA CA SUNT FARA VOIA LOR UNELTE ale celor cari aveau interes să provoace dezordini. SITUAŢI TOTDEAUNA IN SPATELE ACESTOR TINERI, vroiau să dea impresia că în ţara aceasta nu mai este siguranţă.

D. Solomon continuă.

«Nu este posibil ca un atentat cu aşa mare gravitate ca acela săvârşit împotriva talentatului şi generosului dv. şef să aibă atât de mici urmări IN CE PRIVEŞTE SANCŢIUNILE POLITICE şi în ce priveşte schimbarea unei directive pe care eu o declar cu toată hotărîrea drept PACATOASA».

Mai departe, răspunzând unei întreruperi, care făcea o aluzie la Bădăcin, d. dr. Solomon spune:

«Da, la Bădăcin este o şcoală de înaltă morală şi de înalt patriotism. Acolo este un loc unde şi azi, ca şi în trecut, ideia naţională a îmbrăcat adevărata ei haină».

«D. dr. Solomon analizând proectul constată că el este insuficient întrucât ca să poată fi operant trebuesc tăiate anumite resurse de toate felurile care au creiat, au alimentat şi au subvenţionat pe cei cari au creiat această stare de pirit».

In sfârşit, ca un răspuns condudent d-lui ministru Nistor, care declarase că guvernul va şti să menţină ordinea, d. dr. Solomon a făcut şi recomandarea:

Ar trebui mai mult curaj materie.

D. Victor Antonescu soseşte Duminică seara în Capitală

D. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine însoţit de d-na Antonescu şi colaboratorii săi soseşte în Capitală Duminică seara.

In gara de Nord, ministrul nostru de externe va fi primit de personalul superior al ministerului afacerilor străine.

Luni dimineaţa d. Victor Antonescu se va prezenta d-lui Gh. Tătărăscu, preşedintele consiliului de miniştri, căruia d. Victor Antonescu îi va aduce la cunoştinţă discuţiunile care le-a avut la Ankara cu conducătorii republicei prietene.

Atacul împotriva Bădăcinului a început

Duplicitatea d-lui I. Mihalache. O scrisoare şi un discurs. Se duce un răsboi de contra-mină

Partidul naţional-ţărănesc a început să explodeze pe grupe de o săptămână încoace, cu toate încercările d-lui Ion Mihalache de a distruge unele amorse mai primejdioase.

Se duce cu alte cuvinte un adevărat răsboi de contra mină, în care de o parte şi de alta se lucrează subteran pentru dinamitarea poziţiilor inamice: de o parte Bădăcinul cetatea hughenotă a ardelenilor manişti; de altă parte Topolovenii cetatea iţarilor munteni ai d-lui I. Mihalache.

De o parte Bădăcinul care luptă pentru menţinerea unor privilegii recunoscute altădată; de altă parte «integraliştii» cari luptă pentru distrugerea ultimului bastion schismastic din partid.

In scurt, d. Ion Mihalache socoteşte că a sosit momentul pentru revocarea «edictului din Nantes» pe care odinioară îl acordase «grupul protestantard».

Acest «Capitis de minutio» cuprins într'o scrisoare adresată d-lui Coligny-Maniu, venea tocmai în momentul în care «Frontul Românesc» se despărţea de d. Mihalache.

D. MANIU VORBEŞTE...

Loviturile surde de sapă, au deşteptat din reverie pe fostul preşedinte, care punând urechea la pământ a putut verifica până unde au ajuns «lucrările» în contra d-sale.

Deaceia Duminica trecută şi-a convocat întreaga garnizoană, pentru a da instrucţiunile de moment.

Săpăturile de contra mină au început printr'un discurs ţinut în următorul limbaj: (Dăm după note stenografice).

«...De aceia vă rog dragilor să daţi întreaga ascultare iubitului nostru şef «d. Ion Mihalache» în jurul căruia trebue să fim strâns uniţi în aceste momente».

«Eu vă declar că niciodată n'am ieşit din cuvântul său şi că întreaga acţiune pe care am purtat-o a avut întregul său asentiment».

«Atât discursul dela Vinţ cât şi cel dela Vioara a fost ţinut în cadrul unei anterioare înţelegeri cu prea iubitul nostru şef. Şi numai după această chestiune, când mi s'a spus că trebue să mai aşteptăm puţin, eu ca soldat disciplinat m'am rezervat».

E inutil să adăugăm că aceste declaraţii au fost făcute în acest moment pentru a desemna în faţa bătăliei dela 4 Aprilie pe d. Ion Mihalache ascuns cu capul în nisip, drept autorul moral al cunoscutei atitudini a partidului faţă de unele probleme de stat.

D. IULIU MANIU

Pentru a-şi salva şefia d. Ion Mihalache tace, consimţind ca Bădăcinul să fie pus «în stare de asediu» şi cucerit, iar pe tipsie la congres să se aducă în loc de capul său, figura primejdiosului Coligny.

Nimeni nu şi-ar fi închipuit că dintr'o cămaşe cu arnici se poate face o rassă de călugăr iezuit. Deci lupta între fostul şi actualul preşedinte se dă pe acelaş bulevard ideologic: ipocrizia.

SCRISOAREA D-LUI MIHALACHE

De pe cetate însă fostul şi actualul asediat îşi flutură «Edictul» prin care d. Mihalache îi recunoaşte anumite privilegii.

Scrisoarea d-lui preşedinte în activitate «dă formale asigurări că într'o nouă guvernare nu numai că nu va mai putea tolera anumite stări de lucruri (?), dar că va împiedica imixtiunea unor persoane subalterne în actele de autoritate ale guvernului său. (D. Mihalache nu şi-a uitat se pare vechile d-sle simpatii).

Această scrisoare — se pare că — nu va flutura numai pe zidurile cetăţii Bădăcin, dar va fi citită dela un cap la altul în congresul general.

Fiindcă d. Coligny-Maniu nu vrea să moară decât de gât cu d. Mihalache, din dragostea nemărginită şi reciprocă după cât se pare.

Stilex

Voioşenia şi optimismul Spaniei naţionaliste

S'ar părea că o călătorie dealungul unei ţări în stare de război (în plin războiu), mai ales când e vorba de un războiu aşa de crud şi violent ca acela care însângerează astăzi pământul Spaniei, ar trebui să reducă spiritul la o tristeţe (depresiune) impresionantă şi melancolică.

GENERALUL FRANCO

Totuş, în vreme ce se păşeşte dela Nord spre Sud peste ţinutul credincios mişcării naţionale spaniole, prima impresie care se remarcă e aceia a voioşiei şi a unui elan însufleţitor care stăruesc încă în această parte a Spaniei, care s'ar putea numi «liberată».

Când ai sosit la marginea Irunului, oraşele de pe coasta Bascului francez, te predispun fără îndoială la impresiune neplăcută. Bayonne, Ste Jean, de Luz, Hendaye, cu îmbulzeala emigraţilor marxişti care stârnesc mizeria lor provocatoare şi grosolană, te fac să cugeţi la o Spanie înfrântă în pesimismul cel mai incurabil.

Aceasta este fără îndoială Spania roşie, la care se întrevede o altă imagine viguroasă: aceia a zidurilor afumate ale oraşului Irun, pe care forţele guvernamentale le-au incendiat cu o pasiune criminală, în timp ce aceştia dispar fără urmă.

San Sebastian dimpotrivă, una din cele dintâiu capitale spaniole pe care am străbătut-o, este un exemplu strălucit de ce înseamnează opera realizată de generalul Franco. Când te uiţi la străzile sale pline de însufleţire şi de viaţă, cu o populaţie bine crescută şi cinstită cu serviciile publice bine întreţinute, cu săli de spectacole şi de hotele adaptate celui mai desăvârşit stil european, îţi pare imposibil ca iureşul războiului să fi trecut peste acest oraş, care a suferit trei luni din cauza războiului civil şi a exceselor revoluţionare.

Singurul lucru ce ne mai poate mărturisi ceva despre această luptă sunt operile de binefacere care s'au înmulţit şi aspectul de voioşie şi de patriotism al acestui oraş împodobit cu drapele şi banderole.

In celelalte etape ale drumului, Burgos, Valladolid şi Salamanca, sunt centre poitice şi administrative ale Spaniei celei noui.

Acestea sunt reşedinţele respective ale: «junta Tecnica, del Estado», Guvernământul general al Spaniei şi Generalismul cu Cuartierul său General. La fel şi aci acest elan însufleţitor şi această voioşie cu totul spaniole, au înrâurirea lor asupra structurii şi spiritului naţiunei celei noui, care se consolidează astăzi.

«Cuarteles de mondo» comandă războiul. In birouri, se rezolvă problemele urgente create la ora actuală de viaţa civilă spaniolă. In localurile principale, în cafenelele întotdeauna arhipline, se găseşte un public vesel amestecat din soldaţi şi voluntari cu uniforme variate, care exaltează patriotismul său într'o atmosferă veselă. In sfârşit, Seville, este ca să zicem aşa, rezumatul bucuriei şi optimismului spaniolilor. Este oraşul întotdeauna voios care sub cerul albastru şi primăvăratec îţi dă impresia că trăeşte zile de târg şi de frământare.

Spania naţionalistă, face faţă războiului cu o forţă morală extraordinară, care e creată de optimismul şi voioşia care se resimte atât la avangarde cât şi la ariergarde. In liniile de luptă optimismul acesta şi această voioşie se traduc prin morala minunată a soldaţilor şi a legionarilor. In arrièrgardă, elanul şi voioşia, îngăduesc acestui popor care pare îngenunchiat sub povara dezastrelor războiului civil, să facă faţă viitorului cu o deplină stăpânire de sine şi cu încredere în triumful său.

Consiliul de război

Procesul celor 7 studenţi

Azi a venit spre judecare la consiliul de războiu al corpului II armată, secţia I, procesul studenţilor: Viorel Trifa, Virgil Rădulescu, Vasile Popescu şi Iordache Spânu, (încarceraţi la Jilava); Socariciu Eremia, Ghiocel Dumitru şi Ştefănescu Leon în stare de libertate.

Apărarea a fost formată din d-nii Radu Budişteanu, Lizete Gheorghiu, M. Polihroniade, Alex. Constant, Alex. Vergatti, C-tin Vrănceanu, Teodor Budeceanu, C-tin Popov, Alex. Perieţeanu, Alex. Valerian, Alex. Partenie, Hasnaş, Vasile Mosinschi, Ovidiu Nicolescu, col. Şt. Zăvoianu, C-tin Vlădescu, Florea Dorobanţu, Nic. Angelescu etc.

Şedinţa a fost deschisă la 9 jum. Consiliul este format din: col. Bădescu M. preşedinte, asistat de d-nii maior Moga Petre, maior Eugen Dumitrescu, căp. Cristescu M. Ion, căp. Zamfir Alex. şi comisar regal, căp. Diaconescu Ion.

Se face apelul inculpaţilor; ultimii trei acuzaţi sunt absenţi.

Apoi grefierul dă cetire ordonanţei de trimetere în judecată. Se face apelul martorilor.

UN INCIDENT

D. av. VASILIU CLUJ anunţă că nu se poate renunţa la nici-un martor, nici ai acuzării nici ai apărării.

Consiliul deliberează şi hotărăşte judecarea procesului.

D. av. RUNCANU arată că ultimii trei inculpaţi sunt în provincie, în urma închiderei universităţilor şi citaţiile au fost publicate în M. O. abia eri. Ori procedura penală în vigoare pevede ca citaţiile să fie înmânate inculpaţilor cu cel puţin 3 zile înainte de judecarea procesului. Procedura fiind incompletă cere amânarea judecării.

D. av. MIHAIL POLIHRONIADE arată că publicarea citaţiei în M. O. nu s'a făcut în conformitate cu art. 103 din codul justiţiei militare. Cere amânarea procesului.

D. căpitan DIACONESCU ION comisar regal explică de ce nu s'a încheiat procedura şi propune ca inculpaţii absenţi să facă opoziţie, urmând judecarea când vor fi prezenţi.

D. av. VASILIU CLUJ dă cetire art. 99 din c. j. m. care indică formalităţile încheerei procedurei privitoare la mandat.

Cere admiterea incidentului şi dispunerea citării celorlalţi inculpaţi.

Se respinge incidentul.

D. av. VASILIU-CLUJ arată că insrucţia n'a fost terminată. Cere trimiterea dosarului spre a se termina instrucţia.

D. cpt. DIACONESCU ION, comisar regal, cere respingerea incidentului.

Consiliul respinge incidentul.

D. GENERAL CANTACUZINO-GRANICERUL, cere lămurirea dacă acuzaţii au cetit ordonanţa definitivă.

«De ce vă supără pe dv., domnule comsar regal, dacă se va amâna judecarea cu trei, patru zile, în care timp, să li se aducă la cunoştinţă ordonanţa definitivă».

D. col. M. BADESCU: «Domnule general aţi avut încredere în justiţia militară?

«Da! Foarte multă! Dar oamenii aceştia se judecă cu ochii legaţi. Eu am încredere în conştiinţa ofiţerului.

D. av. VERGATTI, cere amânarea.

D. av. M. POLIHRONIADE, arată că apărătorii au fost încunoştiinţaţi de fixarea termenului de judecată abia Miercuri seara. Cere un nou termen.

Consiliul deliberează şi se respinge incidentul.

Au vorbit în continuare cerând amânarea procesului d. av. VASILIU-CLUJ şi d. general CANTACUZINO-GRANICERUL.

Curtea intră din nou în deliberare, de data aceasta hotărîndu-se o suspendare a şedinţei până Luni dimineaţa, în care timp apărarea va lua cunoştinţă de ordonanţa definitivă.

Sora M. S. Reginei Maria în Bucureşti

In ziua de Vineri 19 Martie a sosit cu trenul Expres Nord, sora Majestăţii Sale Regina Maria, Infanta Beatrice, mama Infantelui Alfonso, căzut acum câteva luni pe câmpul de onoare în Spania.

Altă catastrofă în Africa

CAPETOWN 20 (Rador). După ultimele ştiri primite din Johannesburg, în catastrofa dela mina de aur din Shinner Jack au fost intoxicate cu gaze 290 persoane, printre cari 40 europeni.

In urma intoxicării au murit 40 lucrători, cu toţii indigeni. Ceilalţi intoxicaţi sunt în afară de primejdie.

Mai lipsesc încă la apel 35 lucrători indigeni.

Se pare că emanaţia de gaze s'a produs din cauza unui incendiu.

ORA 2

Astăzi parlamentul îşi încheie activitatea

Astăzi este ultima zi de activitate a Parlamentului în cea de a patra sesiune ordinară.

In şedinţele de astăzi vor mai fi votate proectele de legi pentru warantarea cerealelor, pentru apărarea patrimoniului public şi, poate, proectul pentru modificarea concordatului preventiv.

La Senat a venit, de dimineaţă, spre votare legea minelor.

După amiază va urma legea patrimoniului public.

LEGEA DEPLINELOR PUTERI

Pentru legea deplinelor puteri nu este nevoie de votarea unui nou proect, rămânând în vigoare legea votată anul trecut.

Consfătuirea dela d. Dinu Brătianu

Eri a avut loc acasă la d. Dinu Brătianu o consfătuire la care au luat parte d-nii: Gh. Tătărescu, V. Sassu, Valer Pop, M. Negură, M. Djuvara, N. N. Săveanu, Al. Lapedatu, M. Berceanu, Bébé Brătianu, Otulescu şi I. G. Vântu.

In această consfătuire s'a hotărît ordinea de zi a lucrărilor Parlamentului în ultimele şedinţe ce vor fi ţinute.

S'a hotărît deasemeni ca proectul pentru modificarea legii minelor, proectul concordatului preventiv şi legea warantelor să fie votate.

Catastrofa din America

Se scot ultimele cadavre de sub ruine. Scene indescriptibile

NEW LONDON 20 (Rador). — In cursul nopţii au fost scoase de sub ruine şi ultimele victime. Cu acest prilej s'au petrecut scene de groază indescriptibile.

Printre comandanţii gărzii naţionale pare să domnească cea mai adâncă desorientare. Corpurile rupte şi carbonizate zac în săli de morgă improvizate, în timp ce părinţii şi rudele continuă să alerge dela unul la altul, plângând şi cerându-şi copiii. Autorităţile nu ştiu ce să facă, întrucât majoritatea cadavrelor nu pot fi identificate prin nici-o metodă.

Ploaia torenţială şi cerul acoperit de nouri grei întunecă şi mai mult scena dezastrului accentuând aspectul ei sinistru.

Au sosit ziarişti din toate colţurile Americii, dar ei au găsit pretutindeni zăpăceală şi confuzie. Fiecare personaj oficial anunţă un număr diferit de morţi.

Deşi oficial numărul morţilor este dat de 425, unele persoane vrednice de crezare, cum este directorul şcolii, afirmă că numărul lor ar trece de 500.

ECOURI ŞI POLEMICI

DELA PALAT

COMUNICATUL No. 13

Mareşalatul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 19 Martie 1937, Majestatea Sa Regele a primit în audienţă de lucru pe:

d. general de corp de armată adjutant Paul Angelescu, ministrul Apărării Naţionale; d. Gh. Tătărescu, preşedintele consiliului de miniştri şi ministru de interne.

La dejun M. S. Regele a avut invitaţi pe:

d. maior adjutant Mihăilescu Mihail, comandantul batalionului de gardă; d. maior Ilie Radu, ofiţer de ordonanţă al M. S. Regelui, ajutor de comandant, împreună cu ofiţerii batalionului de gardă.

După amiază M. S. Regele a lucrat la Marele Stat Major.

In vederea alegerilor comunale d-nii A. C. Cuza şi Octavian Goga au avut o lungă întrevedere la care au luat parte şi cei doi secretari generali ai partidului d-nii Stan Ghiţescu şi George Cuza.

S'a hotărît ţinerea unei mari întruniri publice, în ziua de 4 Aprilie, în sala «Marna» din calea Griviţei.

Vor lua cuvântul cei doi şefi şi mai mulţi fruntaşi.

D. Goga va face un expozeu politic în legătură cu desfăşurarea evenimentelor politice interne şi externe.

Luni, cetitorii noştri vor avea o primă dare de seamă asupra operei recente a d-lui prof. Mihail Manoila d-lui prof. Mih. Manoilescu: «Le parti unique», apărută la Paris în cursul acestei luni. Carte care a concentrat atenţia şi interesul tuturor cercurilor ştiinţifice de specialitate din Europa.

D. Mareşal Averescu soseşte Marţi seară în Capitală venind dela T. Severin.

Azi dimineaţă a avut la şcoala pregătitoare a ofiţerilor de aviaţie serbarea a 101 zile.

D. Gh. Brătianu va face mâine declaraţii politice la Timişoara, în cadrul congresului organizaţiilor din Banat.

Sub patronajul şi în prezenţa M. S. Regina Maria se va reprezenta de către un grup de amatori din colonia engleză, Vineri 2 Aprilie a. c., la orele 9 p. m. comedia englezească «Tons of Money».

Biletele s'au pus în vânzare la Teatrul Regina Maria.

Aseară a avut loc la restaurantul «Splendid Parc» o masă a conducătorilor Fr. Românesc, la care au participat câţiva foşti miniştri, parlamentari şi şefi de organizaţii aflători în Capitală.

S'au discutat măsurile ce trebuesc luate pentru intensificarea propagandei.

S'a aprobat numirea d-lui general de brigată Gb. Buleliu, ca secretar general al ministerului Apărării Naţionale.

Funcţiunea de secretar general va fi exercitată pe lângă subsecretariatul de Stat al ministerului.

Până acum s'au făcut alegeri în 19 comune în care s'au ales 95 consilieri. Repartizarea mandatelor s'a făcut în modul următor: naţional-creştinii 43, guvernul 33, naţional-ţărăniştii 11, saşii 4, georgiştii 2, vaidiştii 1 şi lista gospodărească 1.

Succesul naţional-creştinilor asupra guvernului a fost net. Cât despre naţional-ţărănişti s'au dovedit aproape inexistenţi, cucerind un număr de mandate departe de a putea să indice vre-o popularitate a acestei organizaţii.

D. ing. Radu Irimescu a luat parte azi dimineaţă la serbarea a 101 zile a şcoalelor pregătitoare de aviaţie.

La această festivitate a fost prezent şi d. comandor Gheorghiu secretar general al ministerului Aerului şi Marinei.

Direcţia generală c. f. r. a dispus că de Miercuri 24 cor. să se elibereze ziariştilor profesionişti carnetele de călătorie pe c. f. r. pe anul în curs.

Pentru a obţine aceste carnete de identitate ziariştii vor trebui să depună la Biroul Oficial de Voiaj C. F. R. (Palatul Fundaţiei Regale Carol I) suma de lei 105 costul carnetului şi 400 lei timbrul drumurilor. Fotografia va trebui să fie vizată de asociaţia de presă din care face parte solicitantul.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU». STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEF 3.26.68.

Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE